

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020

VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 51. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ - druhé čtení
2. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdíka a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 680/ - první čtení
3. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdíka a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 681/ - první čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení
5. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdíka a Petra Pávka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 549/ - první čtení

6. Návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jiřího Míholy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 526/ - první čtení
7. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostřé a Marie Pěničkové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 508/ - první čtení
8. Informace vlády o ochraně klimatu

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 51. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 18. června 2020

Obsah:

Strana:

18. června 2020

Schůzi zahájil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Usnesení schváleno (č. 1184).

Řeč poslance Jana Farského	10
Řeč poslance Ivana Bartoše	14
Řeč poslance Mariana Jurečky	18
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	21
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	24
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	25

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	28
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	31

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Jany Krutákové	33
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	34
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	34
Řeč poslance Karla Turečka	35
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	36
Řeč poslankyně Dany Balcarové	36
Řeč poslance Jakuba Jandy	37

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Jany Krutákové	39
Řeč poslance Petra Bendla	40
Řeč poslance Jana Schillera	45
Řeč poslance Radka Holomčíka	46
Řeč poslance Petra Gazdika	48
Řeč poslance Jaroslava Holíka	49
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	50
Řeč poslance Vlastimila Válka	50
Řeč poslance Mariana Jurečky	51

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	53
Řeč poslance Stanislava Grospiče	54
Řeč poslance Jana Zahradníka	55
Řeč poslankyně Dany Balcarové	58
Řeč poslance Jakuba Jandy	59
Řeč poslankyně Jany Krutákové	59
Řeč poslance Petra Bendla	59
Řeč poslance Mariana Jurečky	59
Řeč poslance Jaroslava Holíka	60
Řeč poslance Jana Schillera	60
Řeč poslance Radka Holomčíka	60
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	60
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	61
Řeč poslance Stanislava Grospiče	61
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	62

2. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 680/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Krutákové	62
Řeč poslance Karla Turečka	63
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	64
Řeč poslance Václava Klause	65

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Lukáše Černožského	68
---------------------------------------	----

Pokračování v projednávání bodu

2. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 680/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	69
--	----

Řeč poslance Karla Turečka	69
----------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 1185).

3. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 681/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Krutákové	70
-------------------------------------	----

Řeč poslance Karla Turečka	71
----------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 1186).

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	73
--	----

Řeč poslance Josefa Kotta	74
---------------------------------	----

Řeč poslankyně Věry Kovářové	74
------------------------------------	----

Řeč poslance Petra Bendla	75
---------------------------------	----

Řeč poslankyně Moniky Jarošové	76
--------------------------------------	----

Řeč poslankyně Pavly Golasowské	77
---------------------------------------	----

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	77
--	----

Řeč poslance Josefa Kotta	78
---------------------------------	----

Řeč poslankyně Moniky Jarošové	78
--------------------------------------	----

Řeč poslankyně Pavly Golasowské	78
---------------------------------------	----

5. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 549/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Krutákové	79
Řeč poslance František Navrkal	80

Projednávání bodu bylo přerušeno.

6. Návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jiřího Miholy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 526/ - první čtení

Řeč poslance Jana Bartoška	81
Řeč poslance František Navrkal	82

Projednávání bodu bylo přerušeno.

7. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré a Marie Pěňčíkové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 508/ - první čtení

Řeč poslance Stanislava Grospiče	83
Řeč poslance František Navrkal	84

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 5, 6 a 7 /sněmovní tisky 549, 526 a 508/

Řeč poslance Pavla Kováčka	85
Řeč poslankyně Karly Maříkové	86
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	89
Řeč poslance Marka Bendy	90
Řeč poslance František Navrkal	91
Řeč poslance Radka Holomčíka	92

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Jana Zahradníka	93
------------------------------------	----

Řeč poslance Radka Holomčička	93
Řeč poslance Marka Výborného	94
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	95
Řeč poslance Pavla Kováčika	97

Usnesení schváleno (č. 1187).

8. Informace vlády o ochraně klimatu

Řeč poslance Jana Zahradníka	98
Řeč poslance Jana Farského	105
Řeč poslankyně Dany Balcarové	105
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	107
Řeč poslance Jana Zahradníka	109
Řeč poslance Františka Kopřivy	109
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	110
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	110
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	111
Řeč poslankyně Dany Balcarové	112
Řeč poslance Jana Farského	112
Řeč poslance Petra Třešňáka	112
Řeč poslankyně Dany Balcarové	113
Řeč poslance Pavla Kováčika	113
Řeč poslance Lukáše Černožského	113
Řeč poslankyně Dany Balcarové	113

Usnesení schváleno (č. 1188).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
18. června 2020
Přítomno: 136 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 51. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám. Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Schůzi svolal předseda Poslanecké sněmovny podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 64 poslanců. Pozvánka byla rozeslána elektronickou poštou dne 10. června tohoto roku.

Nyní přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Jaroslava Holíka a poslance Leo Luzara. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh nevidím. Poprosím přicházející poslance, aby se registrovali svými kartami.

A v tuto chvíli nechám hlasovat o ověřovatelích zápisů – pana poslance Jaroslava Holíka a Leo Luzara.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1, přihlášeno 91 poslankyň a poslanců, pro 84, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 51. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jaroslava Holíka a pana poslance Leo Luzara.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Babišová Andrea – pracovní důvody, Běhounek Jiří – pracovní důvody, Bělobrádek Pavel do 13 hodin bez udání důvodu, Birke Jan – pracovní důvody, Bláha Jiří – pracovní důvody, Blažek Pavel – pracovní důvody, Bojko Marian – zdravotní důvody, Černochová Jana – pracovní důvody, Čížinský Jan – zdravotní důvody, Dražilová Lenka do 16 hodin – pracovní důvody, Dvořák Jaroslav – zdravotní důvody, Fridrich Stanislav od 12 hodin – zdravotní důvody, Hnilička Milan – pracovní důvody, Juránek Stanislav – zdravotní důvody, Juříček Pavel – pracovní důvody, Kolovratník Martin – zdravotní důvody, Kozlová Lenka – zdravotní důvody, Králíček Robert do 10 hodin – pracovní důvody, Levová Jana – zdravotní důvody, Martinů Jaroslav – pracovní důvody, Matyášová Eva – rodinné důvody, Mihoľa Jiří – pracovní důvody, Mračková Vildumetzová Jana – zdravotní důvody, Nacher Patrik – zdravotní důvody, Okleštěk Ladislav – pracovní důvody, Pastuchová Jana – zdravotní důvody, Pávek Petr – zdravotní důvody, Pojezný Ivo – pracovní důvody, Pošváf Jan – zdravotní důvody, Schwarzenberg Karel – zdravotní důvody, Sklenák Roman – zdravotní důvody, Staněk Antonín – pracovní důvody, Staněk Pavel – rodinné důvody, Válková Helena do 13 hodin – pracovní důvody, Veselý Ondřej – pracovní důvody, Vích Radovan – zdravotní důvody, Volný Jan – zdravotní důvody, Volný Lubomír – zdravotní důvody, Votava Václav – osobní důvody, Vrána Petr – zdravotní

důvody, Výborný Marek do 10 hodin – rodinné důvody, Žáček Pavel do 11 hodin – pracovní důvody, paní poslankyně Majerová Zahradníková od 12 hodin do konce jednacího dne – pracovní důvody.

Členové vlády: Benešová Marie – pracovní důvody, Hamáček Jan – pracovní důvody, Maláčová Jana do 14.30 – pracovní důvody, Petříček Tomáš – pracovní důvody, Plaga Robert – pracovní důvody, Schillerová Alena – pracovní důvody, Vojtěch Adam – pracovní důvody, Zorálek Lubomír – pracovní důvody.

S hlasovací kartou číslo 17 bude hlasovat pan poslanec Holomčík.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 51. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Mám tady dvě přihlášky s přednostním právem s žádostí o vystoupení před schválením pořadu dnešní schůze. První je pan poslanec Jan Farský a druhý je pan poslanec Ivan Bartoš. Takže já poprosím pana poslance Farského. Třetí bude pan poslanec Jurečka.

Přečtu ještě další dvě omluvy. Pan poslanec David Pražák se omlouvá dnes mezi 14.30 a 19.00 z důvodu jednání ve volebním kraji a pan ministr obrany Lubomír Metnar se omlouvá dnes z celého jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci rezortu Ministerstva vnitra (?).

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsme ve fázi před schválením pořadu této schůze. Budou vystupovat poslanci s přednostním právem. Já vás poprosím o klid v jednacím sále, abychom mohli začít jednat. Tak prosím, pane poslanče, máte slovo. (Není zapnutý mikrofon.) Pardon, teď jsem vás zapnul.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předně děkuji všem, kteří se podepsali pod svolání této mimořádné schůze, a doufám, že předem můžu poděkovat všem těm, kteří podpoří schválení jejího programu, abychom mohli těch osm bodů navržených dneska projednat. (V sále je silný hluk.)

Abych tady co možná stručně a snad i přesvědčivě vysvětlil, co nás vedlo k tomu, abychom tuto schůzi navrhli svolat, a proč je tak důležité, aby proběhla. V České republice podle vyjádření hydrologů zažíváme největší sucho za posledních pět set let. Možná by mnohým po čtrnáctidenních deštích mohlo přijít, že problém je vyřešen a můžeme nad tím mávnout rukou a jet dál, ale to skutečně pětisetleté sucho čtrnáct dní deště nevyřeší. Jen se podívejte, když pojedete českou krajinou na ty vztyčené prsty kmenů borovic, které prostě uschly, protože podzemní voda klesala tak rychle, že jejich kořeny nestíhaly v té klesající hladině dorůst.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším. Já vás přeruším, protože vás neslyším. Já bych poprosil všechny poslance, kteří nechtějí se účastnit tohoto jednání v jednacím sále, ať jdou do předsálí a tam pokračují ve svých

rozhovorech, ať v tomto jednacím sále máme klidnou a důstojnou atmosféru a můžeme se posunout z místa. Já si myslím, že bod, který máme projednávat, je docela vážný a zaslouží si naši pozornost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Je to největší sucho za pět set let a vodu, a to se, myslím, všichni shodneme, můžeme považovat za to nejcennější, co máme. Nenahradí ji ani štěrka, nenahradí ji lithium, nenahradí ji cokoli jiného. Prostě bez vody není život.

Další číslo, které bych vám chtěl říct, je to, které vychází z měření Českého hydrometeorologického ústavu, a to že 83,5 % podzemních vrtů na podzemní vodu vykazuje znečištění. Skutečně podzemní voda je zasažena zvláště pesticidy a z této skupiny herbicidy těch, které se používají primárně na kukuřici a řepku. Ale není to jenom o vodě, je to samozřejmě i o půdě. Samotná eroze nás stojí ročně 10 mld. korun. Taková škoda je odhadnuta tím, že z České republiky ročně odejde působením eroze až 22 mil. tun ornice. Část z ní odchází klasickou vodní erozí, část i větrnou erozí.

Půda za posledních sedmdesát let razantně ztratila schopnost absorpce vody. Proč je absorpce vody tak důležitá? Protože zpomaluje odchod vody z krajiny a zároveň půda funguje jako filtr, ten filtr, který způsobí, že voda, která spadne, se postupně uvolňuje do pramenů, potoků, říček, naplňuje podzemní rezervoáry, a my ji pak využíváme pro naši životní potřebu. Schopnost absorbovat vodu u půdy klesla o 40 %. V roce 1950 byla půda schopna pojmout 8,4 mld. m³ vody, dnes je to necelých 5 mld. m³ a ten rozdíl, který je, ty 3,5 mld. m³, může působit jako těžko představitelné číslo, ale je to třeba 2,5násobek objemu vody, který zadržuje celá vltavská kaskáda, nebo je to pět Orlíků, nebo je to součet všech objemů přehrad v České republice.

Takhle výrazný deficit vody v půdě dneska máme. A s tím je prostě potřeba něco dělat. To nejde odkládat. Když teď přikročíme k razantním opatřením, tak je to možná minutu před dvanáctou, ale spíše minutu po dvanácté.

Jak se k tomu staví vláda? Aspoň z našeho pohledu zatím dost nedostatečně. Například protierozní vyhláška je připravena od roku 2017 na Ministerstvu životního prostředí, ale dodnes nebyla schválena a uvedena v účinnost. Jsou z ní sem tam vyzobávána nějaká opatření, která mají spíše marketingově než skutečně zlepšit situaci, ale to je málo. Deset miliard korun roční škody by měl přece být dost jasný důvod pro to, abychom takovou vyhlášku co nejdříve přijali. A peníze? Tak ty vidíme, že v posledních dvou (letech) zvláště při těch stamiliardových schodcích ztrácejí svoji hodnotu, ale pak myslíme na těch 22 mil. tun ornice. Tu si prostě z Hamburku zpátky do Čech nepřivezeme. Ta tady chybí.

Jeden z programů Ministerstva životního prostředí, kterým je tak vysvětlováno, jak výborně bojujeme proti odchodu vody z naší krajiny, jsou třeba zelené střechy. A tady vycházím z toho, co zveřejnilo samo Ministerstvo životního prostředí. Za loňský rok, za celý loňský rok v celé České republice podpořilo výstavbu 3 164 m² zelených střech. Úžasné číslo! Představte si ho do plochy. Je to nějakých 50 x 60 m, je to tak půlka fotbalového hřiště. A to má být výsledek celoročního snažení? To je hrozně

málo. Nakonec i ty slavné Dešťovky. Jestli je tady podpořeno 7 110 Dešťovek za rok 2019, tak je to v objemu nějakých 30 tisíc kubíků vody. To pojme 20 hektarů půdy, o kterou denně přicházíme.

To jsou čísla, která jsou prostě alarmující a nutí nás k tomu, abychom jednali.

Co je další aktivitou vlády, která je setrvalá, a nakonec v jejím programovém prohlášení je boj proti zastropování dotací. Jak daleko je to od oficiálních programů vlády? Vláda vydala v roce 2017 koncepci ochrany před následky sucha pro území České republiky, mimochodem velice zajímavý materiál, pod který by se asi každý z nás podepsal, podepsala se pod něj i vláda, ale nekoná podle něho. A sama to konstatuje v poziční zprávě o pokroku při plnění koncepce ochrany z roku 2019, kdy uvádí, že realizace opatření je minimální. Jsou chybějící a omezující legislativní předpisy a zatím se nepodařilo schválit jejich novelu. Vývoj zásob vody je velmi nepříznivý. Bude zřejmě nezbytné schválit vládou závazný harmonogram postupu projektových příprav a termínů.

To jsou všechno věci, které jsou cílem této mimořádné schůze. Očekával bych, že tuto aktivitu vyvine vláda, zvláště potom, co si to schválí v jednotlivých materiálech, ale pokud to tak neudělá, nevidím, my jí rádi podáme pomocnou ruku, protože toto je téma, které bude ovlivňovat život našich potomků tak výrazně, že v tuto chvíli se skutečně nelze příliš dívat na dres.

Mimochodem, v této koncepci z roku 2017 jsou jako tři hlavní důvody toho, proč z České republiky tak rychle mizí voda, uvedeny zhutnění zemědělských pozemků, protože je prostě používána na velkých lánách velká technika a zemědělské postupy jsou takové, že se spíše hospodáří v horní části půdy, v té vrchní vrstvě, protože je drahé orat do hloubky. Není to tak vždy. Máme mnoho odpovědných zemědělců v České republice, kteří se k půdě chovají jako k vlastní, i když ji mají třeba pronajatou, a skutečně se těmto tématům věnují. Ale bohužel to není většina.

To, co je dále zmíněno, že je problémem, že se nezadržuje podzemní voda, je velikost lánů. Tam je aktivita vlády zatím také minimální. Ano, pro letošní rok bylo schváleno, že lány nebo hony budou maximálně 30 hektarů v erozních oblastech a od příštího roku to tak bude po celé České republice. Ale zase – je to hrozně málo.

To, co je tam zmíněno jako třetí z těch tří zmiňovaných problémů a toho, že z české půdy a z České republiky tak rychle odchází voda, je odvodnění. Milion hektarů z těch 4 milionů hektarů zemědělské půdy je meliorovaných. Meliorace samy o sobě nejsou vždycky negativní. Meliorace znamená zlepšení půdy, to není jenom odvodnění. Problém je, že za ty roky si pramínky, potůčky našly tak rychlý odchod z půdy, že nám po deštích rychle stoupne hladina, zase rychle klesne a chybí to, aby voda zůstala v půdě a postupně se uvolňovala a dávala krajině, ale i nám všem život, aby plnila studny, aby plnila prameny, aby průběžně plnila řeky. To je věc, kterou sama vláda v roce 2017 konstatuje, ale kroků, které udělala pro to, aby tento svůj plán naplnila, je žalostně málo.

My jsme se tohoto tématu jako Starostové a nezávislí samozřejmě dotkli už dlouho v minulosti, protože když lidem dochází voda ve studni nebo nemají šanci si zavlažit své pozemky z potoka, protože ten vyschl, tak neběží na Ministerstvo

životního prostředí nebo Ministerstvo zemědělství, ale jdou za svým starostou. A tak starostové už byli donuceni k tomu, aby jednali, a tak ve své krajině obnovují staré rybníky, čistí je, dávají dohromady půdu, vytvářejí remízky. A to jsou aktivity, kdy i rozdělují velké lány prostřednictvím projektu Tisíc a jedna cesta, ke kterému se připojily stovky obcí v České republice, kdy ty obrovské lány, které vláda pořád neměla vůli rozdělit, tak se prostě podívali do starých katastrálních map, zjistili, kde jejich cesty historicky vedly, a pokud byly zaneseny v katastru nemovitostí, tak na nich ty cesty obnovili. Ty cesty jsou výhodné úplně pro všechny včetně zemědělců. Fungují jako cesty, kterými jdou obsluhovat pole, ale fungují samozřejmě skvěle i jako spojení jednotlivých částí jednotlivých obcí a nakonec fungují skvěle i pro procházky, které jsou tak osvěžující nejen v koronavirové době.

Pro letošek se vrháme do čištění rybníků programově s velkou podporou a také už se blíží finalizaci pachtovní smlouva ve spolupráci s Asociací soukromých zemědělců, tak aby byla připravena natolik, že bude kvalitativně měnit půdu. To, co nám schází v protierozní vyhlášce v přístupu k vodě, to, co vlastně je všechno napsáno ve vládních materiálech, ale prostě se nedělá, tak to vkládáme do pachtovní smlouvy.

Pachtovní smlouva je smlouva o nájmu pozemku mezi vlastníkem a hospodařícím zemědělcem. A on si může stanovit, aby bylo s půdou nakládáno co nejlépe. Bohužel to často tak není, je pod tlakem firem, které ohlašují, že se o to nebudou starat, pak s tím budou mít náklady. Ale důležitost té smlouvy můžeme přirovnat třeba k nájemní smlouvě bytu, to si asi každý dokáže představit. Když pronajímáte byt, tak při jeho předání vidíte, jestli máte radiátory, parkety, kličky na oknech, a když vám ho někdo vrací, tak to lehce zkontrolujete. U půdy je to daleko těžší. Když vám ji někdo vybydlí, tak vy to nevidíte první rok, ani druhý rok, ani třetí rok. A když vám ji vrátí a zjistíte, že na té půdě už neroste vůbec nic, protože se změnila v poušť, kde se pěstuje spíše hydroponicky než nějakým odpovědným způsobem, tak je to pozdě a je to špatně. A to je nástroj, který tomu má pomoci.

Takže prostřednictvím projektu Tisíc a jedna cesta se snažíme udržet vodu v krajině, zmenšit lány, snížit erozi a prostřednictvím pachtovních smluv pak budeme sahat na zkvalitnění celé půdy. Cílem toho všeho je samozřejmě kvalitní půda a jeden z výsledků kvalitní půdy je to, že v české zemi se bude držet voda a nebude kvůli tomu nutno dalších x přehrad, které jsou vždycky komplikovanou stavbou. A i z těch velkolepých plánů vlády, která jich představila už 65 – už je to deset let, co bylo 65 přehrad představeno, z toho jsou blízko realizace tak dvě. Za dalších dvacet let z nich bude realizováno možná pět. Přesto na jaře, když přišly problémy se suchem, tak vyhlásila, že k těm 65 si naplánuje ještě dalších 31. Když to jen spočítáte, kolik let by ta výstavba mohla trvat, tak v té době už můžeme mít úplně jiné problémy.

Starostové se k tomu postavili tak, jak jsou zvyklí. Prostě aktivně ve svých oblastech se to snaží zlepšovat, a zlepšuje se to. Zlepšuje se to. A musím říct, že se zlepšuje mnohdy i přístup zemědělců, se kterými se o tomto bavíme. Oni uznávají tu potřebu dlouhodobého hospodaření, vidí to, že krajina se mění, trpí a je potřeba k ní přistupovat co možná nejlepším způsobem.

Takže ta spolupráce na lokální úrovni funguje. To, kde to ne zcela funguje, je prostě Poslanecká sněmovna, kde nám už takřka rok leží tisky, které nejsou projednány a neposouvají se příliš v tom systému, a přitom jsou to zásadní zákony týkající se užívání vody, šedé vody, pozemkových úprav, ale jsou to i ústavní úpravy vody. A je to i téma, které tady visí na našem programu už od loňského jara, a to je otázka klimatu. Prostě klima se mění a my na to musíme reagovat. My musíme přemýšlet, jak adaptovat naši krajinu, jak adaptovat naše životy, jak adaptovat zemědělství. Jak se na to připravit, aby ty následky, které to přináší, byly co nejmenší pro nás pro všechny.

To jsou tedy důvody, které nás vedly k tomu, že jsme přesvědčeni o tom, že je důležité těch osm bodů dnešní schůze posunout dále, že Sněmovna nesmí být neaktivní, že nesmí být pasivní v tom, že prostě je tím špuntem, který zákony neposouvá dále. A když se podíváte na ten seznam těch několika set tisků, které tady visí, tak by se na ně těžko dostával čas. Proto jsme se rozhodli svolat tuto mimořádnou schůzi, aby Sněmovna byla aktivní v boji proti suchu, aby Sněmovna nesla svoji odpovědnost za nakládání s vodou v České republice.

Děkuji za podporu programu této schůze a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. S hlasovací kartou číslo 21 bude hlasovat paní poslankyně Valachová.

Omluva paní ministryně Kláry Dostálové dnes od 10.30 do konce jednání z pracovních důvodů. Paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová dnes po celý jednací den z pracovních důvodů omlouvaná, pan poslanec Zdeněk Ondráček dnes od 14.30 do konce jednacího dne a pak v pátek 19. 6. na celý jednací den. A ještě tady mám dvě omluvy. Pan poslanec Jan Richter ve dnech 18. 6. a 19. 6. z důvodu nemoci a pan poslanec Martin Kupka z dnešního jednacího dne od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů.

S přednostním právem vystoupí pan předseda Ivan Bartoš, připraví se pan předseda Jurečka, paní předsedkyně Pekarová Adamová, pan ministr Brabec a pan místopředseda Filip. Prosim máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré ráno, dopoledne, dámy a pánové, pane předsedající. Já bych využil svého práva vystoupit k programu jednání schůze a poukázal na některé důležité aspekty, které bychom měli brát v potaz, tak jak budeme dneska projednávat jednotlivé body, které jsou v návrhu schůze, pokud tato bude schválena.

Cílem této schůze je – a já věřím, že to je i naším společným cílem – řešit problémy sucha i bleskových povodní, které teď zažíváme, které velmi souvisí se špatným stavem naší krajiny. Pirátská strana je jedním ze svolavatelů, protože se vláda dle našeho názoru těmto problémům dostatečně nevěnuje a i některé zákony ve Sněmovně leží či nejsou projednávány dostatečně rychle. S tématem hospodaření a klimaticky odolné krajiny Piráti kandidovali i do poslaneckých voleb v roce 2017 a za

tu dobu jsme řadu návrhů představili a některé i prosadili. Z těch představených je to například přísnější ochrana oblastní přirozené akumulace vod nebo poradenství pro šetrnější práci s pesticidy. Z těch věcí, které jsme prosadili, jsou to například prvky přírodě blízkého hospodaření v lesích.

My se tématům sucha, vody, krajiny i klimatické změny věnujeme i v rámci dalších aktivit zde při Sněmovně, pořádáme vzdělávací akce i poslanecké semináře. Pod naší patronací proběhl seminář o dostupnosti, kvalitě a ceně pitné vody, financování ochrany klimatu, budoucnosti našich lesů a kůrovcové kalamitě, nebo třeba agrolesnictví a potenciál konopí.

Musím s politováním konstatovat, že vláda některé naše odborné závěry často ignoruje, a dokonce zpochybňuje. Je mi to líto. Je to práce odborníků na naší straně, kteří se tomuto tématu věnují. My jsme i dnes představili takový dokument, jmenuje se Vodu řešíme teď. Je to jakési rozšíření našeho plánu Budoucnost řešíme teď. Dotýká se i otázek, které dnes budeme na plénu diskutovat. Je to dostupná kvalitní pitná voda. To je soubor opatření k ochraně pitné vody a zajištění její dostupnosti pro všechny občany. Důležité téma, s kterým se potýkáme. Druhým z těch čtyř pilířů je zdravá krajina. Myslím si, že to je alfa i omega problémů se suchem i s nedostatkem pitné vody i s těmi povodněmi, kterým teď čelíme. Tato sekce obsahuje plán na ozdravení naší krajiny, zejména návrh změny dotačních podmínek pro zemědělce a nové standardy hospodaření. Samozřejmě důležité jsou i naše aglomerace. Další oblast jsou živá udržitelná města. Tam popisujeme, jakým způsobem lze lépe hospodařit s vodou ve městech. A důležitá věc, na kterou se dost zapomíná. Ta kapitola se jmenuje Motivovaný hospodář a věnuje se podpoře lidí, kteří se rozhodli hospodařit v krajině šetrným způsobem. Doufám, že tento návrh, který jsme dnes prezentovali, bude i třeba pro vládu vodítkem, jakým způsobem uvažujeme a jakým způsobem by se podle nás měla Česká republika vydat.

Nyní k jednotlivých bodům schůze. Já vás nechci příliš zdržovat, budu pouze krátký. Dnes budeme probírat sérii návrhů zákonů, které mohou, budou-li dobře uchopeny, výrazně pomoci k řešení palčivých otázek jak stavu krajiny, tak tedy i sucha a oněch bleskových povodní.

Je zde vládní návrh novely vodního zákona, já ho vítám. Piráti k němu připravili pět pozměňovacích návrhů, které jsou zaměřeny zejména na ochranu zdrojů pitné vody, využití takzvané šedé vody – to je ta voda, kterou můžete znovu použít, která není nějakým způsobem biologicky kontaminovaná –, ale i zmapováním meliorací. To je věc, kterou jsme zdědili z minulých režimů, systém odvodňování, který je nyní v podstatě v krajině, tím způsobem, jak je daný, škodlivý.

Jsou zde dva návrhy novely vodního zákona také z pera kolegů ze STAN. My je považujeme za kvalitní a budeme je podporovat.

Dále je zde vládní návrh zákona o pozemkovém úřadě. Tam je důležitá ta část, a na to se zaměříme – podpořit usnadnění realizace pozemkových úprav. My to vnímáme jako velmi důležité, je skutečně nutné zjednodušit možnost provádět v krajině změny. Což je dosud, pokud se k tomu rozhodnete a máte více těch jednotlivých parcel a chcete tam zavést nějakou změnu, byrokratickým peklem. My

bychom to chtěli výrazně zjednodušit. Nechci úmyslně hovořit zkrátit, nechci, aby to bylo interpretováno jakýmsi směrem vyvlastňování a násilných změn. Ta role má být skutečně koordinační a ten systém má být přehledný, aby se toto dělo.

Jsou zde také tři návrhy novely Ústavy z pera STAN, KDU-ČSL i KSČM. Já jsem v tomto směru trochu skeptický. Já si myslím, že legislativu, kterou teď máme, by hlavně chtělo dodržovat a dbát na její dodržování, ať už se jedná o ochranu vodních zdrojů, to řešíme s paní ministryní už asi dva roky na MMR v souvislosti s černými stavbami, ale je to třeba i nedodržování lesního zákona, to je ten boj s kůrovcem; ostatně jeho nedodržování vedlo ke kůrovcové kalamitě.

Důležitým bodem, který prochází jednotlivými návrhy i politikou vlády a vládních opatření, je financování těch opatření proti suchu. Já si nejsem jist, zda jde o částku dostatečnou a zda ty peníze v tuto chvíli proudí tím správným směrem. Když se podívám na zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu, tak ten v ní poukazuje na to, že Ministerstvo životního prostředí s Ministerstvem zemědělství příliš nezvládají boj se suchem. Co je zarážející, je tam třeba i zmínka o tom, kdy jejich kroky jsou ve své podstatě protichůdné. Když uvedu příklad, Ministerstvo životního prostředí zakrucuje vodní toky, zatímco Ministerstvo zemědělství je rovná, dává je do umělých koryt. Tak možná by chtělo se těm zprávám NKÚ věnovat zejména na poli jednotlivých resortů a vzít si z toho poučení.

Co je podle mě důležité, a opět to zaznívá často od pana premiéra, který tady teď není, ale určitě je to dobrý vzkaz i pro jeho ministry – jedná se o miliardy. To vidíme v různých vyjádřeních. Ale když se na to podíváme v objemech, tak ony ty investice nejsou vidět. Jaký je důvod? Buď to je málo, nebo jdou špatným směrem. Když si vzpomenu, co mi utkví v hlavě po tom, co sleduji zpravodajství, co je ten hit, co je ten zásadní krok boje se suchem, tak je to minimálně mediální program Dešťovka. Mně se ten projekt líbí, on je to bezesporu dobrý projekt, ale z pohledu řešeného problému je to spíše doplňková věc, nikoliv vlajková loď. A ministerstvo to často takto prezentuje, když se někdo zeptá: tak co děláte v tuto chvíli aktivně proti suchu?

Já si myslím, že investice, které jdou do té oblasti, a jsou podle mě i špatně směřované, nestačí. Já budu říkat jenom nějaká čísla. Já jsem přesvědčen, že boj se suchem nelze realizovat tak, že postupujeme tempem 100 tůní a 19 kilometrů revitalizovaných potoků za rok. To je zpráva Ministerstva životního prostředí. Když si vezmeme, jaký je objem zemědělské půdy v České republice – a já to zaokrouhlím, bude to pan kolega Holomčík vědět – 4 miliony hektarů, tolik je přibližně zemědělské půdy v České republice. Ani 58 hektarů protierozních opatření na zemědělské půdě, ani 380 rybníků z peněz Ministerstva zemědělství nám vodu do krajiny nevrátí. V České republice – a to je další číslo – je 740 tisíc hektarů silně až kriticky erozně ohrožené půdy, což je téměř čtvrtina z toho celkového objemu zemědělské půdy v České republice. My nemáme na tu nápravu sto let. My na to vzhledem k tomu, jakým způsobem sucho postupuje, nemáme ani desítky let. Je proto důležité, aby ty naše kroky byly rychlé a investice byly větší a dobře nasměrované.

Já v závěru své řeči shrnu, co si myslíme, že je třeba, ono to předchází i těm tiskům, které budeme projednávat. Zásadní je postupovat systematicky a rychle. Stát

by měl v co nejbližší chvíli uvolnit v patřičném objemu peníze na opatření, která je možné udělat hned. Kdybych to shrnul, jsou to opatření, kde nepotřebuji stavební povolení, kde nepotřebujeme složité projednání, rozdělení polí na menší části, jak o tom zde mluvil kolega Farský, meze, drobné tůně, mokřady, výsadby zeleně, zatravnění údolnic – to je taková ta věc dole v poli, kde se ta pole scházejí. To je všechno důležité, dá se to dělat jednoduše, nemá to zas až tak vysoké náklady, není k tomu potřeba složitá byrokracie a složitě zpracování.

My bychom měli nastavit ten systém tak – a když se dívám na to, jakým způsobem jsou v tuto chvíli realizována opatření – aby zemědělci na nich netrtili, ale naopak aby se jim to vyplatilo. Zároveň by bylo dobré, aby ty kroky realizovali skrze firmy v místě, pokud je to možné, vzhledem k dopadu koronakrizy by to mohlo být stimulem pro lokální firmy. Jednalo by se o místní investici.

Já si myslím, a to je zcela zásadní a může to ministerstvo udělat – je třeba okamžitě změnit systém hospodaření s půdou, vracet do ní organickou hmotu a bránit jejímu ničení. To znamená, podporovat zemědělce v šetrných způsobech hospodaření, podporovat pestřejší skladbu plodin, šetrná hnojiva i jejich výrobu. Tam by měly směřovat peníze. A já si dovolím říct, že by to měly být i podmínky jednotlivých zemědělských dotací. Zemědělec, který nechce jít touto cestou, by prostě ty dotace nepobíral, naopak dotacemi by byli zvýhodněni ti, kteří se rozhodli tato opatření realizovat. Půdu v České republice máme kvůli našemu způsobu hospodaření na velké části území v hrozném stavu, a když to nenapravíme, tak v ní ta voda prostě zůstávat nebude.

Zároveň je třeba velmi rychle zjistit, jak na tom s tou vodou skutečně jsme, musíme si ji fyzicky zmapovat. V České republice existují staré odvodňovací systémy, které nejsou v žádných databázích, jedná se asi o odvodnění z 1,25 milionu hektarů – zjistit jejich skutečný stav a pracovat s ním. Ostatně to je jeden z pozemňovacích návrhů, který do vodního zákona navrhuje pan poslanec Holomčík za Piráty.

Budu již pomalu končit. Musíme zjistit skutečný stav eroze půdy. Já jsem tam říkal to alarmující číslo, dnes se to eviduje v systému LPIS, ale zčásti to neodpovídá skutečnosti. My potřebujeme zjistit, v jakém stavu jsou potoky, které z nich je možné znovu pustit z těch trubek a betonových koryt do volné krajiny, a na základě těchto všech věcí – a já doufám, že ta strategie se bude výrazně měnit – je potřeba udělat plán, co na kterém území je potřeba udělat hned, kde jsou nějaká složitá jednání a co prostě nejde realizovat, a skutečně, protože ta urgencye je zjevná, postupovat cestou těch nejjednodušších věcí v masivním měřítku, proto ty větší investice nejdříve. Důležité je pozitivně motivovat lidi, kteří v krajině hospodaří šetrně – zemědělce, lesníky, vodohospodáře. Ubrat jim byrokracie, zmenšit počet různých kontrol a místo toho nabídnout skutečně pomocnou ruku i třeba metodologickou, což může být otázka krajských voleb, které přicházejí, protože to je i otázka krajů. Na tyto věci se musí uvolnit peníze a nabídnout kapacitu státu, motivovat obce a zemědělce.

Já věřím, že to dnešní jednání Sněmovny bude klást důraz na tyto otázky i v tom projednávání jednotlivých tisků a společně tu problematiku posuneme, hlavně

konkrétními návrhy, výrazně kupředu, a z pozice sněmovních politiků tak pomůžeme suchem trpící krajině. Já vám moc děkuji. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. Přečtu omluvu. Pan poslanec Stanislav Grospič se omlouvá dnes od 14 hodin do konce jednacího dne z důvodů pracovních.

A nyní vystoupí s přednostním právem pan předseda Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: (Přináší k řečnickému pultu skleněný džbán se štěrkem, sklenici a ceduli mj. s nápisem Štěrku se nenapijeme.) Děkuji. Dobré dopoledne, vážený pane místopředsedo, páni ministři, kolegyně, kolegové. Já jsem si na své dnešní vystoupení vzal pár takových názorných pomůcek k tomuto tématu. Dělán to naprosto výjimečně, ale to téma je tak důležité, že si myslím, že je to potřeba.

Začal bych asi tím – kdybych si chtěl teď nalít, tak takhle může vypadat situace za 20 až 30 let pro velkou část obyvatel v okolí Uherského Ostrohu. (Sype z džbánu do sklenice štěrku.) Prostě štěrku se nenapijeme. Kdybych, pane ministře, vám to tady klidně i předal... (Předává sklenici ministru životního prostředí.) Pan ministr říká, že to nemám dávat jemu, ale báňskému úřadu – ten tady není, tak dávám to členovi vlády. Nicméně si myslím, že to je trošku ilustrující symbolika toho, v jaké situaci jsme, a že je opravdu nutné, aby i Poslanecká sněmovna v tomto volebním období udělala několik podstatných legislativních změn. Odvolávat se na báňský úřad v situaci, kdy potřebujeme ochránit vodní zdroj pro 140 tisíc lidí, prostě nestačí. I proto KDU-ČSL udělala několik konkrétních kroků, a já je tady budu ilustrovat, a potom budu také mluvit o tom, jaké by mělo být ideální řešení.

My jsme v loňském roce zahájili sběr petice mezi lidmi a vlastně jsme tím sbírali i jejich názor na to, jak oni vnímají ochranu vody, ale také půdy. Přes 22 tisíc lidí se podepsalo pod petici, kdy říkali – my chceme větší ústavní ochranu půdy a vody v České republice, protože jsou to naprosto zásadní dvě komodity nutné pro život. Kdybych položil otázku "jaká je největší zásobárna vody v České republice?", určitě mnoho lidí by přemýšlelo, jestli je to Želivka, nebo jestli jsou to jezera po vytěžených lokalitách v severních Čechách. (Během svého vystoupení používá řečník jako ilustraci velkoformátové tabule s texty.) Ale největší zásobárnou vody, kterou v České republice máme, je půda. Zemědělská a lesní půda, tam zadržujeme nejvíce vody.

Proto jsme také navrhli ten velmi minimalistický návrh Ústavy, který spočívá ve změně sedmi slov, kde v § 7 říkáme, že půda a voda jsou cenné komodity, které si zasluhují speciální ochranu, větší, než je ochrana běžných nerostů, tak jak o tom doposud hovoří Ústava, a já chápu, že tvůrci ústavy před 30 lety nemohli tušit, jaký bude vývoj klimatických změn a jaký bude přístup k půdě a také k vodě.

My jsme teď, zrovna o tomto víkendu, také byli účastní pochodu v té dané lokalitě Uhersko-Ostrožska a sešlo se tam několik tisíc lidí. A ti lidé mají naprosto

jasný názor v přístupu k této lokalitě, ochraně toho cenného vodního zdroje pro 140 tisíc lidí. Já bych byl rád, aby to vláda nebrala na lehkou váhu, aby těm lidem vyslala jasný vzkaz – my budeme chránit tento vodní zdroj a těžba šterkopísku prostě nemá v tento okamžik vyšší veřejný zájem, než je ochrana tohoto vodního zdroje. A že vláda také bude připravena ty zákony změnit tak, že se v této lokalitě ta těžba šterkopísku prostě neodehraje, že máme jasno v tom, co jako společnost považujeme za důležité priority do budoucna. My na této schůzi, která byla svolána i podpisy poslanců KDU-ČSL, nemáme diskutovat, nebo jak pan premiér včera říkal – bude to tady ztracený čas. Je tady konkrétní program s body, které čekají jednotlivá čtení, a jsou k nim načteny pozměňující návrhy, a my je můžeme dnes projednat.

My jsme za KDU-ČSL předložili několik pozměňujících návrhů, jednak zmíněná novela Ústavy, pozměňující návrhy k vodnímu zákonu a také pozměňující návrhy, které se týkají ochrany zemědělské půdy. V případě vodního zákona my jasně říkáme už v úvodu toho zákona, že právě voda, vodní zdroje si zaslouží specifický režim ochrany. A v dalších paragrafech doplňujeme několik klíčových oblastí. Už to tady dnes bylo zmíněno, my zhruba jednu třetinu zemědělské půdy, zhruba 1,2 milionu hektarů zemědělské půdy v České republice, soustavně odvodňujeme bez jakéhokoliv řízení. Dokonce jsou absurdní situace, kdy máme lokality, kdy na povrchu té půdy běží závlaha, zavlažuje se, a 80 cm pod ním jsou trubky, které, kdyby náhodou přišel nějaký větší déšť, tak budou tu vodu (půdu) odvodňovat.

Proto jsem předložil několik pozměňujících návrhů k tomuto sněmovnímu tisku, abychom za prvé řekli: chceme do roku 2025 mít meliorační soustavu evidovanou, zmapovanou a zanesenou do katastru nemovitostí. Dneska majitelé půdy dost často vůbec nevědí, že na svém pozemku mají meliorační soustavu. Většina z nich se o ni vlastně ani nestará.

Pak tam dáváme druhý důležitý bod a říkáme: ta meliorační soustava musí být říditelná, to znamená, nesmí zhoršovat podmínky půdní vláhy a půdní úrodnosti. Nesmí zhoršovat prosakování vody do spodních vrstev a doplňování spodních vod. Pokud toto tam nebude, tak ať se ta meliorační soustava uzavře. Je možné při dnešních technologiích toto splnit. Je možné meliorační sestavy v pohodě ovládat, řídit. Je potřeba dát tomu finanční podporu ze strany Ministerstva zemědělství. V tom si myslím, že by nebyl problém. Pak máme i lokality, kde bychom mohli přes meliorační soustavy velmi efektivně podmokem zavlažovat. Je to nejefektivnější závlaha, kterou bychom mohli v České republice mít. Ještě efektivnější než kapková závlaha. A byl bych rád, abychom toto vložili do zákona, abychom věděli, že opravdu v příštích čtyřech pěti letech ten problém dokážeme reálně v praxi posunout k nějakému smysluplnému řešení. Je to velmi potřeba.

Takže přimlouval bych se za to, abychom tyto pozměňující návrhy mohli projednat, abychom je mohli načíst, posunout tu novelu vodního zákona dál, aby na tomto se začalo pracovat.

To je mimo jiné i odpověď, když tady vidím kolegyni poslankyni, prostřednictvím pana předsedajícího, Marcelu Melkovou, která je také zpěvačka, tak když si vzpomene na Jana Skácela a jeho Modlitbu za vodu, už v minulém století nás

varoval, v minulém tisíciletí v té Modlitbě říkal "ubývá míst, kam chodívala pro vodu, kde laně tišily žížeň, kde žila rosnička". Já bych byl rád, abychom opravdu (reagovali) na tato varování, která dostáváme dlouhodobě – a nedají se stihnout za jedno volební období, já bych tady nebyl ten, kdo by vyčítal jednomu ministrovi v minulosti, že on to neudělal, já jsem tam byl také – kterými bychom se posunuli dál z hlediska erozní ochrany půdy atd. Pan ministr se v tom snaží pokračovat, ale nepůjde to bez potřebných změn legislativy, nepůjde to bez větších investic. A když mluvíme o investicích, tak vždycky to potom končí: chceme infrastrukturu, chceme digitalizaci. Ale my nechceme šterk, my chceme vodu. A to bez těch investic prostě nepůjde. Takže na to také potom pamatujeme, když budeme schvalovat státní rozpočet.

A dostávám se k té možná poslední oblasti, ale u které to všechno začíná a potom také končí, a to je ochrana zemědělského půdního fondu. Když jsme tady v roce 2015 dělali novelu zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, tak jsem si tehdy myslel, že jsme dostatečně v § 4 nastavili princip toho, že prostě zemědělská půda je chráněna, pokud nepřevyší ochranu nějaký jiný veřejný zájem. Přiznám se, byl jsem hodně zklamán, když vidím to, že i v situaci loňského roku, kdy byla nejnižší nezaměstnanost, se u nás pořád povolují průmyslové zóny. V lokalitách České republiky, kde je dost brownfieldových ploch, kdy jsou dokonce nevyužité schválené investiční průmyslové zóny, které byly podpořeny z CzechInvestu. Já si kladu otázku, proč to děláme.

Takže já jsem si dovolil také předložit novelu, anebo i ve formě pozměňujících návrhů, mám to ve dvou variantách, abychom v zákoně o ochraně zemědělského půdního fondu jednoznačně řekli, že kvalitní zemědělská půda se nebude využívat pro další realizaci průmyslových zón, nákupních center a podobně. To, co vidíme v Polabí, to, co mi lidé píší a říkají: my jedeme na Hradec Králové, my jedeme na Mladou Boleslav a nechápeme, proč se pořád staví další a další haly na této nejlepší půdě v republice. U nás na Hané je to lokalita Hněvotín u Olomouce. Lidé si klepou na čelo a říkají: co jako politici pro to děláte, aby se to nestalo? Proto jednoznačně do § 4 už vkládám část věty, která říká: nebude možné na zemědělské půdě třídy ochrany I a II stavět průmyslové zóny a nákupní centra. Je to možné jenom opravdu ve veřejném zájmu, který musí být odůvodněn, v případě lidského obydlí, zemědělských objektů a podobně.

Takže prosím pěkně, věnujte těmto návrhům pozornost. Máme už velmi málo času. To nemyslím obecně a pateticky, myslím to naprosto pragmaticky a politicky z hlediska funkčního období této Sněmovny. Pokud nedokážeme tyto klíčové zákony projednat teď, nebo nejpozději v průběhu září a října, tak ze zkušeností už bude velmi malá šance, že se to podaří stihnout do konce tohoto volebního období. A pak se nás budou ptát naše děti, naše vnoučata – co děláte, a co jste dělali v roce 2020, když jste viděli, že průměrná roční teplota za posledních pět let byla každý rok vyšší o minimálně +1,6 až 2 °C. Když se podíváte na loňský rok v Klementinu, kde se měří nejdéle na území České republiky, tak v Klementinu průměrná roční teplota v loňském roce byla vyšší o 3,5 °C. Dostáváme velké množství velmi varovných signálů, které když budeme podceňovat, tak za 10, za 15 let to nebude problém několika desítek obcí, kde na měsíc, dva, tři se vozí v cisternách pitná voda. Nebude

to problém několika desítek katastrů, kde zemědělci jsou v situaci, kdy nemají co sklízet. Nebude to problém těch nejvíce postižených míst, kde odcházejí nejenom smrky, ale kde usychají borovice, kde usychají buky, ale bude to problém víc jak poloviny našeho území.

Někdo může namítnout: Ti poslanci tady schůzují dneska, ve čtvrtek, máme tady za sebou tři týdny nadprůměrných srážek. Máme tady lokality bleskových povodní. – Ale prosím pěkně, podívejte se na portál InterSucho, informaci z tohoto pondělí. Dokonce v lokalitách, kde byly bleskové povodně, se v půdní vrstvě 40 cm a více opět objevuje půdní sucho. To jsou opravdu velmi vážné varovné signály, a proto se prosím přimlouvám za to, schvalme program dnešní mimořádné schůze. Jsou tam konkrétní legislativní návrhy, které si zasluhují projednání. Novelu vodního zákona potřebujeme jako vodu, ne jako sůl. Tak ji prosím pěkně projednejme a pošleme ji potom do třetího čtení.

Děkuji za podporu. Za pochopení a za podporu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Pan poslanec Králíček ruší svou omluvu a v tuto chvíli vystoupí paní předsedkyně Markéta Adamová Pekarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážená vládo, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si zde také vystoupit k programu dnešní mimořádné schůze, která byla svolána k problematice sucha. TOP 09 byla jednou ze stran, která se připojila k jejímu navržení a svolání, a proto bych vás chtěla požádat o to, abychom program schválili a mohli se jí zabývat.

Chtěla bych předně říci, že nejen řešení sucha, ale obecně veškeré problematiky ochrany životního prostředí včetně boje s klimatickou změnou jsou pro TOP 09 naprosto klíčovým tématem, kterému se i v rámci naší strany věnují velmi povolaní odborníci, například profesor Moldan, profesor Hruška nebo Šarapatka a spousta dalších. I my máme velmi jasný programový materiál, který tuto problematiku zpracovává, a to už od roku 2017. Je to Memorandum o ochraně životního prostředí, které asi na dvaceti stranách řeší veškeré problémy, tedy nejenom samozřejmě vodu, ale veškeré problémy životního prostředí, jeho ochrany a zlepšení jeho stavu. Tento materiál je sice tři roky starý, ale v mnoha ohledech stále velmi platný a aktuální, a ve většině případů bohužel tedy ne všechno, co bychom si přáli, aby už bylo dávno naplněno, naplněno v praxi je. Proto na něm není potřeba příliš měnit, ale důležité je, abychom uváděli tyto věci v praxi.

Já jsem si jista, že i od pana ministra životního prostředí a ministra zemědělství, možná i od pana premiéra, pokud vůbec dneska ještě dorazí na tuto schůzi, uslyšíme, že i pro něj je to všechno prioritou, stejně jako řada dalších témat, nicméně řešení, nebo respektive praxe stále ještě pokulhává za těmito slovy. Téma klimatické krize je nezpochybnitelně tím nejpálčivějším problémem. Byť jsme teď měli v posledních měsících napilno s koronakrizí, tak nezmizelo a bude i v dalších letech problémem, se kterým se musíme společně s dalšími státy, protože na to nikdy nestačí jeden stát sám,

vypořádávat. Řeší se tedy nejenom na úrovni celé Evropské unie, ale celého světa. O to více je potom zarážející, pokud premiér této země v souvislosti právě s programovými strategiemi, které mají za cíl se s touto výzvou poprat a zvládnout ji, jako je v Evropě Green Deal, vyjádří tak, že ji považuje za utopii, či že očekává, že Brusel konečně na tuto strategii zapomene a začne se zabývat podporou tradičního průmyslu, tedy toho, který často je příčinou mnoha problémů.

Chápu, že se panu premiérovi i dalším třeba velkoproducentům v České republice nemusí zamlouvat některé společné evropské vize, které jsou projednávány zatím tedy na úrovni Evropské komise, naposledy před měsícem představená strategie Od zemědělece ke spotřebiteli, tedy anglicky Farm to Fork, a tedy strategie, které mají jako jeden ze svých cílů řešit právě i klimatickou krizi přes konkrétní opatření ochrany půdy a životního prostředí. Když ji představoval místopředseda Evropské komise Frans Timmermans, tak k ní řekl – cituji: Smyslem Zelené dohody pro Evropu a strategie Od zemědělece ke spotřebiteli je vytvořit nový systém, v němž by příroda, potravinové systémy a biologická rozmanitost byly ve větší rovnováze, a chránit tak zdraví a dobré životní podmínky občanů, zároveň zvýšit konkurenceschopnost a odolnost Evropské unie. To by mělo být naším společným cílem.

Zjednodušeně tedy je cílem udržitelná produkce potravin, které můžeme dosáhnout díky tomu, že omezíme hnojiva a pesticidy – navrhuje se na polovinu –, ale také zvětšíme plochy ekologického zemědělství, (nesroz.) se navrhuje 25 % ploch ekologických, čili zkracování tzv. produkčního řetězce zemědělských produktů. To už se tady bavíme ale často i o dnes velmi trendy tématu, tématu potravinové soběstačnosti. My nepovažujeme za správné jej podporovat formou kvóty, kterou by měli naplňovat obchodníci, ale považujeme za správné podporovat zemědělece, zpracovatele i prodejce a podporovat právě udržitelný způsob hospodaření. I to souvisí samozřejmě se suchem a hospodařením v krajině.

My jako TOP 09 tedy považujeme za zásadní, aby Česká republika k této strategii zaujala pozitivní stanovisko. To se teprve tvoří v rámci ministerstev, a chci tedy apelovat, abychom se připojili k této strategii, abychom, byť může jít třeba proti zájmům některých jednotlivců, dokonce i ve vládě zastoupených, našli odvahu v tomto se podílet na řešení, které je na budoucích několik, řekla bych, dokonce i desítek let.

Řešení současné krize, a to nejenom sucha, nejsou samozřejmě jednoduchá, je však zapotřebí se k nim postavit čelem. Pokud zde bude někdo slibovat, že se dají dosáhnout jednoduchou změnou některých zákonů – a ta řešení jsou rychlá – tak se obávám, že nebude mluvit pravdu. Asi si všichni uvědomujeme, jak komplexní a provázaný ten problém je, nicméně někde je potřeba začít a není možné neustále tato řešení odkládat. Nejdůležitější je však řešit příčiny, ne až následky, se kterými se pak bojuje na každém kroku. A i ty lokální bleskové povodně, které teď prožíváme na některých místech České republiky, jsou často právě následkem toho dlouho neřešeného problému sucha, stavu krajiny a stavu půdy.

Těch směrů, kterými je potřeba se vydat, je hned několik. Jedním z největších spojených se suchem je vymírání lesů, a kalamita kůrovce to jasně ukázala. Potřebujeme zmenšit velikost holosečí, zvýšit druhovou pestrost tak, abychom v lesích neměli jenom smrkové monokultury. Před časem, kdy jsme tady schvalovali tuto legislativu, lesní zákon, tak jsme právě takovéto pozměňovací návrhy jako TOP 09 prosazovali. Apokalypsa lesů, které se už nedá nevsimnout, je skutečně zásadním problémem i právě pro řešení problematiky nedostatku vody. Je však zapotřebí vidět ještě dál, a to například formou úpravy pravidel hospodaření ve státních lesích, aby stromy nebyly pouze zdrojem finančního zisku. To je téma, které určitě spadá také do této problematiky.

Potřebujeme se také popasovat se změnou v zemědělství, už to tady mnohokrát zaznělo. Ale celkové uvažování o půdě, jejím využití, nakládání s ní je klíčové pro tuhle problematiku. Často se hovoří např. o remízcích, mezích a dalších prvcích v krajině. Hovoříme o výsadbě stromů, obnovování cest, o pozemkových úpravách. Jsem moc ráda, když se vedou debaty o velikosti půdních bloků, ale dovolím si připomenout, že jsme byli právě mezi prvními, kteří tuto debatu začali, a na komunální úrovni už tato opatření zavádíme. Mě pak mrzí, když na jedné straně se ministerstva zasazují o to, aby právě vznikaly tyto prvky, aby se třeba obnovily mokřady, a na druhé straně pak v praxi od politiků komunálních z těch samých stran vidíme, že to až takovou prioritou není, a naopak přirozené mokřady se třeba zastavují nebo mají v plánu zastavovat.

Ostatně včera o takovéhle věci rozhodovalo i zastupitelstvo v Lysé nad Labem – a mokřad, který tam je velice důležitý pro živočichy, pro přírodu jako takovou, tak bylo schváleno, a právě i hlasy politiků ze stran, které dneska jsou i ve vládě, bylo schváleno, že bude zabetonován. To je rozpor mezi tím, co ta ministerská úroveň proklamuje, a tím, co politici z těch samých stran pak v praxi v realu dělají. A asi nemusím připomínat mokřad na Břeclavsku, to proběhlo hodně i médií, který už není a který taktéž mohl být zachráněn a mohl v rámci tamní přírody být udržen nejenom pro rozmanitost živočišných druhů, ale právě i pro to, aby se tam voda v krajině udržela.

Nicméně vraťme se od komunální politiky k dotačním programům, které jsou pro zemědělce. Ty sto procentně musejí motivovat k udržitelnému hospodaření, k tomu, aby se zbytečně nepoužívaly všechny herbicidy, pesticidy, které ničí život v půdě a které také oslabují retenční schopnost půdy.

Dále se pojďme také bavit o zákonech, kterých se bohužel v tomto volebním období naše vláda zalekla, totiž omezení podpory biopaliv. Už v minulém roce jsme spolu s dalšími stranami tady předložili návrh, který by biopaliva první generace omezoval. Ale bohužel vládní poslanci byli proti a návrh přijat nebyl. Já za TOP 09 mohu slíbit, že ještě v tomto volebním období se tuto iniciativu pokusíme oživit a nevzdáme to. Protože i to je zásadní pro řešení problému, který tady dnes máme na stole.

Návrh na stavbu desítek přehrad, se kterými v posledních týdnech vláda přichází, už tady bylo také komentován. Snažíme se řešit sucho zabetonováním krajiny. My si

skutečně nepřejeme, aby lidé museli brát vodu z cisteren místo ze svých vlastních studní. Ale ani zabetonovat krajinu a vytvořit desítky nových přehrad, což mimochodem stejně by trvalo mnoho let, spíše desítek let, by nepomohlo řešit zásadní problém.

V posledních týdnech a měsících jsme samozřejmě řešili mnoho věcí s koronavirem spojených, ať už přímo se samotnými zdravotními hledisky, tak také s dopady do ekonomiky, které tato krize má a bude mít, a rozhodně ještě nejsme ani zdaleka v části, jsme teprve na začátku celého problému.

Tím zásadním problémem, zásadní krizí, která tady ale probíhá, a probíhá už mnoho let a rozhodně bude probíhat i dál, je právě krize klimatu, krize, která je spojena s našimi přírodními zdroji, a tomu musíme věnovat zásadní pozornost, ochraně vody, ochraně půdy, a obecně přístupem k naší krajině, k našim lesům, polím atd.

Odpovědná politika ochrany životního prostředí tedy není otázkou jednoho volebního období, ale řeší udržitelnost, čistotu krajiny na dlouhá léta dopředu. Samozřejmě nejen pro nás, ale pro naše děti a vnoučata. A já jsem přesvědčena o tom, že toto téma má být tím stěžejním, které budeme řešit a které se stane i největším politickým tématem těchto let. Jako TOP 09 jsme tedy přesvědčeni, že schůze, jejíž program dnes budeme schvalovat snad velice brzy, má velký přínos pro to řešení. Proto si vás jménem svých kolegů dovoluji požádat o to, abychom její program schválili, abychom měli příležitost jednotlivé návrhy diskutovat a posunout se s nimi dál. Protože to je předpoklad toho, abychom řešení skutečně uvedli v praxi, a nikoli o nich vedli pouze diskusi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. Přečtu tři omluvy: pan předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá dnes z dopolední části jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Kobza se omlouvá dnes mezi 11.00 a 23.42 z důvodů pracovních. Paní poslankyně Tereza Hyťhová dnes po celý jednací den ze zdravotních důvodů.

Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík bude hlasovat s hlasovací kartou číslo 22.

A já poprosím pana místopředsedu Poslanecké sněmovny Filipa, aby se ujal slova. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, budu stručný. Dne 13. 6. loňského roku, tedy před rokem a čtyřmi dny, předložil klub KSČM ústavní zákon o ochraně vody a za celý rok jsme se na něj nedostali. Máme to dnes jako součást bodů této schůze. Vzhledem k tomu, že je svolána podle § 51 odst. 4 zákona o jednacím řádu, nemůžeme dodržet skutečnou ústavní hierarchii, tzn. nejdříve projednat Ústavu, její znění, a potom podle toho i měnit zákony o vodách a ostatní, které s tím souvisejí. Ale je dobře, že se k tomu

dostaneme. Stejně tak KDU-ČSL předložila návrh Ústavy, novely ústavního zákona, a také je to téměř rok už, co to bylo.

Jsem přesvědčen, ač vláda přijala k oběma návrhům negativní stanovisko, že jsme za ten rok dospěli minimálně k tomu, jak by novela Ústavy měla vypadat, a jsem přesvědčen, že k tomu můžeme pomoci na této schůzi. Důležité bude po projednání prvních čtení všech návrhů zákonů, abychom našli časovou hierarchii. To znamená, že nejdříve přijmeme novelu Ústavy, abychom věděli, jaký bude ústavní rámec. Podle toho budeme muset prodloužit lhůty k projednání ve druhém čtení u ostatních zákonů tak, abychom teprve z ústavního rámce vycházeli pro přijetí konkrétního textu zákona, ať už jde o vládní návrh zákona o vodách, který je tady jako první, nebo od ostatních kolegů, ať už od klubu STAN, nebo od dalších.

Jsem přesvědčen o tom, že jednání má smysl. Má smysl právě proto, že je i naší odpovědností, abychom v ochraně naší vody v České republice pokročili dál. Jsme na evropském rozvodí, všechna voda od nás odtéká do tří různých moří a my musíme jak pro své vlastní potřeby, tak ale i s ohledem na naše sousedy hospodařit s vodou tak, aby zůstala nám, dalším generacím, ale i našim sousedům. Je to naše odpovědnost a jsem rád, že se k tomu dostáváme. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rovněž děkuji za vaše vystoupení a poprosím pana ministra Richarda Brabce. Připraví se pan ministr Miroslav Toman. Dávám vám slovo a předám řízení. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. No, kdyby to bylo tak horké téma, jak i většina opozice tvrdí, tak by sál nevypadal ani z opoziční strany tak, jak vypadá. Čest tedy výjimkám! To je možná trošku i střelba do našich řad, ale schůzi svolala opozice. Já tady nevidím moc lidí z opozice. Některé tady vidím, ano. Takže to také o něčem svědčí.

A vážení, kdybych řadu z vás, kteří jste tady vystupovali, a zase na výjimky, slyšel o tom tématu hovořit před několika lety takhle intenzivně, tak bych se na to taky koukal jinak. Ten rozdíl mezi řadou z vás a mnou je ten, že já jsem se tím suchem, o kterém teď všichni tak mluvíte, začal intenzivně zabývat v únoru 2014 poté, co jsem na konci ledna 2014 nastoupil na Ministerstvo životního prostředí. Ne proto, že bych byl tak geniální a vizionářský, ale proto, že jsem začal poslouchat odborníky, kteří říkali, že my jsme desítky let řešili povodně, ale úplně stejně už jsme měli desítky let řešit sucho. Protože povodně a sucho, jak už jsem tady několikrát říkal, jsou jenom dvě strany stejné mince. A ta mince se jmenuje dopad klimatické změny na Českou republiku.

V tu chvíli by to bylo samozřejmě, řekněme, asi spravedlivější. Ale věřte mi, že my nasloucháme všem, kteří přicházejí s nápady. Protože čelíme soupeři – příroda není soupeř, ale je to výzva, řekněme – tak čelíme výzvě, která je možná největší v moderních dějinách lidstva. Na tom se všichni shodneme. A kdybychom se ještě měli hádat mezi sebou prostě o tom, jestli tohle je potřeba udělat dřív, nebo za měsíc, nebo jestli je to ideologická záležitost, jako že to není ideologická záležitost, o tom

jsem hluboce přesvědčen, tak nemáme ani tu malou šanci, kterou stále ještě máme, abychom se adaptovali. Protože to zmírnění změny klimatu, to jako Česká republika máme v rukou velmi, velmi, velmi omezeně, kdežto tu adaptační strategii máme v rukou do značné míry. A proto taky ta adaptace je pro mě daleko důležitější téma.

A my za těch šest let nebo šest a půl roku dneska, v podstatě si troufám říct, že byt' nemám ty transparenty tady a nemám ty tvrdé desky, ale naše projekty jsou vidět v přírodě a jsou vidět v krajině. Řada z nich tedy vidět není, to je reakce na pana předsedu Bartoše, protože řada z nich je pod zemí. To je ten problém. Říká: Kde ty peníze jsou? No jsou zakopané pod zemí. Ne v nějaké skrýši, ale jsou ve vodovodech, kanalizacích, to jsou desítky miliard korun, které samozřejmě dneska tak vidět nejsou, protože to považujeme za samozřejmé.

Ale když se dneska podíváte v krajině po naší krásné zemi, jezdíte hodně po České republice, tak jako jezdím já, tak si myslím, že mi dáte za pravdu, že řada věcí se mění. Opravdu významně přibývá menších vodních nádrží. A my jsme jenom za těch posledních šest let udělali 16 nebo 17 tisíc konkrétních projektů na zadržení vody v krajině ve městech. Děláme jich teď dvanáct až patnáct denně. Já neříkám, že to stačí. Musíme ještě přidat, určitě. Já nikdy nejsem ani se sebou spokojen. Ale říct, že vláda pro to neudělala nic, je prostě lež. A je prima se pak zeptat těch, kteří tady byli před námi, v jakém stavu nám to předali. V jakém stavu byly ty projekty? Kdybychom nepracovali na těch koncepčních dokumentech a na těch projektech, tak jste teď neměli ty dokumenty, které kritizujete. Částečně oprávněně, protože samozřejmě máme taky jinou představu o rychlosti. Ale říkala to tady paní kolegyně Adamová Pekarová a měla pravdu. To není o jednom roku změny, my jsme tu vodu prostě víc jak sto let, možná sto padesát let cíleně odváděli z českých zemí – říkám z českých zemí, protože to bylo ještě za Rakouska-Uherska. A nechci samozřejmě upírat to, že tady byly vizionářské snahy některých politiků a nepochybně odborníků už v těch minulých letech se zabývat suchem, ale nikdy to nebylo koncepčně.

My jsme se koncepčně začali zabývat suchem před šesti lety, připravili jsme koncepční materiály, udělali jsme mnoho tisíc, troufám si říct desítek tisíc konkrétních opatření. A ano, vy říkáte: má jich být sto tisíc, nebo stovky tisíc. Určitě, ono jich budou stovky tisíc v celé České republice, ale nezměníme ten trend okamžitě. Nejde to. Já jsem odpovídal samozřejmě i na otázky, jestliže se za posledních sto padesát let napřímily tisíce kilometrů vodních toků, tak proč je nedokážeme zase zmeandrovat za stejnou dobu. A já říkám – protože nejsme v Číně, abychom řekli, že tady zítra uděláme takovouhle operaci, a ona by tady zítra skutečně byla. Pak je ale samozřejmě jedno, jestli tam jsou nějaké majetkoprávní vztahy, že budeme vyvlastňovat majetky tisíců lidí. A to jsou velmi citlivá témata, o kterých se pak budeme bavit v ústavním zákonu nebo v návrzích na ústavní řešení vody.

Já chci jenom říct, že ta vláda nespala. Opravdu připravila desítky tisíc konkrétních opatření, které dneska opravdu můžeme vidět. A samozřejmě i změnu legislativy.

Já jsem v reakci na svolání mimořádné schůze říkal, že žádná mimořádná schůze ještě nic moc nevyřešila, to je stejné jako vyšetřovací komise, ale trochu to změním.

Já jsem samozřejmě velmi rád, že využijeme tohoto prostoru, pokud to tak bude, nejenom k nějaké předvolební debatě co by kdyby, a i kdybych tady byl já, co bych udělal, ale budeme se věnovat konkrétním návrhům, ať už vládním, či opozičním, protože v tom je síla, v té debatě o těch konkrétních věcech.

Já si myslím, že vodní zákon je docela revoluční, že skutečně navrhuje věci, které tady už měly být před mnoha lety. Jsem rád, že s panem ministrem Tomanem jsme tenhle vodní zákon navrhli, a já si myslím, že i vy jste svými připomínkami uznali, že konstrukce je správná a směr je správný. Mně jenom vadí taková ta obrovská zkratka, že se neudělalo nic. No, kdyby se neudělalo nic, tak skutečně není absolutně dneska možné, abychom realizovali těch dvanáct projektů denně. Protože ta trošku vysmívaná Dešťovka – já mám osobního kamaráda, který se jmenuje Seth Siegel, je to autor světového bestselleru Budiž voda, Izraelec, a on mi říkal: vy jste dokázali za těch šest let i v hlavách lidí díky tomu, jak jste o tom začali mluvit, připravovat věci, které nám v Izraeli trvaly třicet let, abychom změnili myšlení lidí, abychom o tom začali hovořit, abychom připravili lidi na to, že ta voda není samozřejmost, že už nežijeme ve vodním blahobytu. A to jsou věci, které se povedly. A já jsem poslední, kdo by se tady bránil nějaké kritice za to, že má být něco rychlejší, že má být něco prostě razantnější. To je parametrická záležitost, o tom se prostě bavme. Ale vadí mi to, když někdo řekne "vláda neudělala nic", nebo taková ta vyjádření, která asi znáte, protože tady nám prostě křivdíte. A to není jenom fráze.

Kdyby dneska nebyla mimořádná schůze, tak jsem dneska zase určitě po celé České republice, kde budu přesvědčovat stovky starostek a starostů, jako to dělám takřka každý týden, když je možnost vyjet, teď jsme bohužel kvůli koronaviru nemohli vyjet do terénu, aby šli do našich projektů. Já bych měl svoji vizi, aby do dvou, maximálně tří let každá obec, každé město v České republice, a máme už tisíce, které mají, měly nějaký projekt od nás z Ministerstva životního prostředí a určitě z Ministerstva zemědělství na zadržení vody v krajině, na Dešťovku. Trošku jste se smáli Dešťovce, ale ona se stala určitým symbolem, byť máme v uvozovkách jenom 7 tisíc projektů, chtěli bychom mít třeba 50 tisíc, ale je to na lidech, my jim to nemůžeme nanutit, my jenom vytváříme podmínky, aby do toho lidé šli. Ale máme velkou Dešťovku pro města a obce, už 150 projektů. A chtěli bychom, aby skutečně každé město, každá obec měla nějaký projekt na zadržení dešťové vody.

Té vody na naše území pořád padá 60 miliard kubíků, 60 bilionů litrů ročně. A já jsem přesvědčen, že pokud s ní budeme dobře hospodařit, tak se nestaneme ani pouštní, ani polopouštní zemí a s vodou prostě vyjdeme. Já jenom tvrdím, že tato vláda a i předchozí vláda, kde jsme se o tom začali bavit, zásadním způsobem přispěla k tomu, že to je takové téma. A začali jsme to řešit, vážení, když ještě žádné sucho nebylo, protože v roce 2013 byl povodňový rok, jestli si to nepamätujete. A smáli se nám, když jsme začali řešit sucho, a říkali: co blbnete? Ale my jsme ty vědce poslouchali a máme je v naší Národní koalici boje proti suchu, špičkové odborníky na sucho, a nasloucháme jim.

A znovu říkám, že každá rada, každý podnět, který tady padne, tak věřte, že nezapadne, zabýváme se jím. A že s ním třeba nesouhlasíme, to neznamená, že ho odmítáme ideologicky, to jenom třeba znamená, že na to máme jiný názor, a je to naše

odpovědnost. Ale souhlasím s tím, že voda je nejcennější tekutina, koneckonců v krvi jí máme taky hodně a pro Moraváky je určitě i v té slivovici a je to základ života. A bez vody není nic a nebude. Věřte, že tohle si vláda velmi dobře uvědomuje, a nejenom těmi materiály nebo transparenty, ale těmi konkrétními mnoha tisíci opatřeními, která máme dneska v krajině a ve městech, dokazuje, že je to naše priorita.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi životního prostředí. A nyní s přednostním právem ministr zemědělství Miroslav Toman, zatím poslední s přednostním právem. Budeme potom pokračovat procedurálně dál. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové. Já jsem tady toho strašně moc vyposlechl a musím říct, že mě to zaujalo. Chci v první řadě poděkovat za to, že dnešní schůze je, protože vždycky když se začnete bavit o suchu, tak začne pršet. Teď prší v jihozápadních Čechách, díval jsem se na radar a mluvil jsem s kolegy. Za to vám chci poděkovat, že aspoň něco ta schůze přinese, jinak si myslím, že je k ničemu, ale dobře. (Veselost v sále.)

Jestli dovolíte, opravdu jsem teď poslouchal spoustu věcí a jsem nadzvedlý, protože to trvalé napadání zemědělců mě už fakt nebaví. Tady byla řečena spousta věcí. Já to shrnu na konci. Ale co mě rozčiluje, je jedna věc. Někdo nám říká, že máme používat méně pesticidů. Já bych byl velmi rád, kdyby někdo navštívil Eurostat, který vydal před čtrnácti dny materiál. Nejvíce pesticidů, dvě třetiny pesticidů v Evropě spotřebovává Německo, Itálie, Španělsko, Francie. Jenom abyste věděli, za poslední dobu v České republice došlo k poklesu prodeje a spotřeby pesticidů o 27 %. Nám dávané za vzor Rakousko – 57 % nahoru. A takhle můžu pokračovat. A to je to, z čeho bude vycházet Green Deal. To je to, proč se u toho vztékám.

Já nechci, aby naši zemědělci byli neustále z něčeho obviňováni. Prostě je to nesmysl. Prosím, aby si všichni nastudovali tyto materiály – zdůrazňují Eurostat. Nefalšoval to ani Toman, ani Ministerstvo zemědělství, je to Eurostat. Prosím, přečtěte si to a nenapadejte naše zemědělce, že nadužívají plošně pesticidy. Jenom pro vaši informaci, všichni mluví o glyfosátu v Evropské unii. Česká republika byla jedna z prvních, která omezila používání glyfosátu u rostlin, které jsou využívány na potravinářské účely. Pokles glyfosátu z roku na rok v České republice minus 25 %. A takhle můžu pokračovat. A já to pak na konci ještě shrnu, ale opravdu už mě to zlobí – trvalé napadání. Za suchu nemůžou zemědělci, máme tady klimatickou změnu, které se musíme přizpůsobit. To je celý příběh. Prosím, nechte napadání zemědělců, ať je velký, nebo malý, pojďme se bavit o opatřeních, na to jsem připraven.

A jestli dovolíte, tak jenom pár slov k tomu, co dělá Ministerstvo zemědělství. Já to rozdělím na tři oblasti. První je zadrženi vody v krajině, druhé bude vodohospodářské opatření a třetí bude opatření v lesích. Všichni tady přede mnou

o tom mluvili, takže já řeknu, jak je to doopravdy. Třicet hektarů je to maximální omezení výměry na erozi ohrožených půdách. Platí to už letos. Prosím, ti, co o tom mluví, ať se jdou podívat ven. Včera naposled jsem byl venku a bylo to tam vidět. Když pojedete za Prahou, tak to uvidíte taky. Od příštího roku to bude platit na území celé České republiky. Ano, všichni mi říkají, že to je málo. A já se ptám, proč to nikdo neudělal přede mnou. Teď to kritizujete? Nikdo neměl odvalu to zvednout. A zemědělci se tomu musejí přizpůsobit. Prosím, kritizujte to, co je pravda. Jsem na to připraven. Jsem připraven na debatu.

Živočišná výroba, další opatření, dostatek organické hmoty v půdě. Řeknu to zkratkovitě. Podporujeme, a nebavíme se prosím tady o prasatech, bavíme se tu o skotu a dalších věcech, a organická hmota je i zaořádání, používání pásů zelené, hnojní atd. atd. Děláme. S tím souvisí velmi úzce soběstačnost. Čím víc budeme mít hovězího dobytka, tím víc budeme mít organické hmoty statkových hnojiv do půdy. Prosím, podpořte to.

Pozemkové úpravy. Po mém nástupu se změnila metodika na pozemkové úpravy a řekl jsem, že na základě zkušeností, které s tím budou, se udělá nový zákon k pozemkovým úpravám. Máme ho dneska tady. Za to chci poděkovat, včetně pozměňovacích návrhů. A jsem připraven se o tom bavit.

Další opatření, která děláme, agroforestry. Všichni o tom mluvili strašně dlouho. My jsme udělali to, že do dalšího programovacího období zahrneme agroforestry, stromy v krajině, do těchto titulů. Česká republika se stane sídlem na tři roky této evropské organizace, protože jsme v tom lídři.

Závlahy. Bylo vyčleněno 1,1 miliardy korun. Bylo použito za poslední období 200 milionů. Víím, že mi řeknete, že to je málo. Ano, vždycky toho může být víc, souhlasím s vámi. Ale my nemůžeme podporovat jenom závlahy. Musíme dělat zároveň retenční nádrže. Bez retenčních nádrží nemáme čím zavlažovat a souvisí to spolu. Takže jdeme do těch věcí. Děláme to.

Bylo tady zmíněno mnoho slov – meliorace a tak dále. Chci vám říct, že ta studie, o které se mluví, že jsem ji měl v šuplíku. Tato studie neexistovala. Nebyla hotová. Nebyla ani zadána. Co se týká této studie, tak vám chci říct, že v řádu dnů nebo maximálně týdnů bude představena a bude naprosto jasně dáno – krokovník na dalších deset let. Děláme to ve spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou, s Mendelem, s ÚMOP a s dalšími organizacemi. A bude naprosto přesný krokovník. Někomu se může zdát deset let dlouho, ale je to reálné, co musíme udělat krok za krokem, kdo za to zodpovídá, a bude tam vyčísleno i množství peněz.

Co se týká bodu dva – vodohospodářská opatření. Ano, bylo tady zmiňováno, udělalo se jenom 397 rybníků. Ano, jenom. Ale za rok! Za rok! Ptám se, kolik se jich udělalo předtím. K dnešnímu dni, jak jsme pokročili, je to 437. A ten zásobní prostor u rybníků se zvedl o 2,5 milionu kubíků vody.

Druhá věc – vodohospodářská opatření. Propojování vodárenských soustav. Byli jsme první, kteří udělali teď sedm pilotních projektů s náklady 700 milionů korun, ale to zlepšilo zabezpečení pitné vody pro milion lidí. Milion lidí! Teď je připraveno patnáct projektů. Ale prosím, těch patnáct projektů není výhled. My si říkáme o ty

peníze, které pokud se schválí rozpočet, tak budou zahájeny ještě letos. Je tam stavební povolení, všechny věci a tak dále. A to se bude týkat 2,5 milionu lidí zabezpečení vody. To znamená zvětšení kapacity.

Druhá věc je – vodárenské nádrže, věci okolo. Víte, mně se nelíbí, když někdo říká, že to je k ničemu a že bychom neměli ty věci a tak dále. Dokonce jsem si někde četl, že bychom měli plánovat a chránit území pro vodárenské nádrže, teprve když se nám nepovede všechno ostatní. Tak to je super. Takže vám jenom chci říct, že 52 % z povrchové vody z vodárenských nádrží a tak dále jsou zdroj pitné vody pro obyvatelstvo v České republice. 52 %! A právě těch 48 % je závislých na vrtech, na různých zářezech a tak dále a tak dále. A tam dochází ta voda. A propojování vodárenských soustav znamená, a to podporuji Richarda Brabce, že si získáváme čas prohlubováním těchto vrtů tak, abychom ve velmi krátké době dokázali zkapacitnit propojenost vodárenských soustav a obce se do toho mohly připojit. Naposledy včera jsme tedy mimochodem byli v jedné obci tady ve středních Čechách, kde jsme toto řešili spolu.

Co se týká generelu, neustále je tady řečeno betonová lobby. Super. Já jenom chci říct, že za poslední období většina hrází je sypaných. Takže s tou betonovou lobby opatrně. Když už, tak všichni říkejte sypaná lobby nebo něco takového, ale rozhodně ne betonová.

Chci říct, že to není plán výstavby přehrad. Prosím, abychom byli přesní. Je to ochrana území pro budoucí generace, abychom ji v případě, že by neměly vodu a tak dále a tak dále, eventuálně mohli vybudovat. Není to plán výstavby. Jsou to chráněná území pro eventuální výstavbu.

Poslední věc – Novomlýnské nádrže. Novomlýnské nádrže, pokud zvedneme o 35 centimetrů, což vlastně nedosáhneme ani zdaleka úrovně, na kterou to bylo zkolaudováno, získáme 9 milionů kubiků vody za pár korun relativně. Ale znamená to ochranu lužních lesů a zaplavování toho území plus 5 tisíc hektarů možnosti zavlažovat území. Závlaha, to znamená pestrá krajina, sady, vinohrady, zelenina.

Co se týká opatření v lesích, také to tady zaznělo. Tak jenom pro informaci, my podporujeme výsadbu pestrých smíšených lesů, které budou odolnější vůči škůdcům. A to je ta věta, za kterou jsme kritizováni, že to neděláme. Tak jenom řeknu zase dvě čísla. Za loňský rok vysázeli lesníci v českých lesích rekordních 112 milionů listnáčů. 112 milionů listnáčů! A smrků se vysázelo, prosím pěkně, 36 milionů. Takže to je ten poměr. To je ta pravda. Loni bylo obnoveno 34 tisíc hektarů lesa, z toho sadbou 27 tisíc hektarů. To znamená 30 % smrků, 70 % listnáčů a jedlí.

Dále tam je odklad zalesňování na pět let. To je ta přirozená obnova lesa. Dovolili jsme převoz sadebního materiálu.

Kompenzace vlastníkům. Kompenzace vlastníkům přeloženo je podpora výsadby nových lesů. A my jim dáváme (nesrozumitelné) ty parametry, o kterých jsem tady před chvílí mluvil. V loňském roce to bylo 2,8. Teď máme plánováno 7 miliard včetně Lesů České republiky. Poprvé.

Máme také novou vyhlášku a připravujeme novelu mysliveckého zákona, abychom ještě zpřísnili a mohli lovit některé druhy zvěře ještě více dní v roce a

zároveň abychom snižovali stavy zvěře. A bude to daleko ekonomicky proveditelnější, ty cíle, a snížení administrativy pro myslivce.

Takže to jsou tři věci. Pár čísel, jestli dovolíte, ještě dalších. Bylo řečeno u těch pesticidů – a jenom chci říct, včera jsme objeli Želivku, takzvaný pilotní projekt. Je tam už chráněno více než 12 tisíc hektarů zemědělské půdy. Je v tom 16 subjektů. Je to na bázi dobrovolnosti a stojí to 60 milionů ročně. Teď se tam hlásí další zemědělci. Bylo to spuštěno v červnu, v červenci loňského roku. To znamená, my si to vyhodnotíme. Ten projekt je na tři roky. A chtěli bychom takto chránit území okolo vodárenských nádrží a vodních zdrojů. To je ten náš vstup do těch ekologických opatření.

Nechci s tím dlouze zdržovat. Jenom chci říct, že jsme vybudovali za poslední rok a půl 135 hektarů vodohospodářských opatření v rámci pozemkových úprav, 46 nádrží na 106 hektarů, 58 hektarů protierozních opatření, jenom co se dávalo z pozemkových úprav, 137 hektarů ekologických opatření a 412 kilometrů polních cest. Všechny osázené stromy.

Tak, co se týká přehledů dotací, kdyby někdo měl zájem, prosím pěkně. (Ukazuje dokument.) Já jsem to vzal, jenom tady jsou všechny dotace jednotlivě vypsány, kolik jsme dali a komu jsme dali. Tam se najdou všichni – obce, soukromé osoby, právnické i fyzické. Takže toho tolik.

Mám jenom jednu prosbu. Nepoškozujte české zemědělce. Jsem připraven vám ta čísla říct. Nemůžeme všechny házet do jednoho pytle, prosím pěkně. A nerozdělujeme je na malé a velké. Rozděluje je na hospodaři špatně, nebo dobře. A to je celý příběh. Děkuju. (Potlesk poslanců z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství Miroslavu Tomanovi. Ještě než udělím slovo panu místopředsedovi Okamurovi, konstatuji došlou omluvu. Z pracovních důvodů se mezi 10.30 a 13. hodinou omlouvá Marek Benda. Nyní tedy pan místopředseda Tomio Okamura. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme před sebou sled zákonů, které se věnují vodě. Je to pochopitelné. Nedostatek vody je a bude v budoucnu asi nejpálčivějším tématem. Ostatně například kůrovcová kalamita je toho přímým důsledkem.

Jakkoliv s principy mnoha návrhů lze souhlasit, s některými naopak souhlasit nelze. Novela především zavádí povinnost vytvořit plány pro zvládnání sucha a nedostatku vody, které budou platné pro jednotlivé kraje i pro území celé České republiky. Padl tu problém kůrovce a už tady vidíme, že sucho nelze řešit zákony o vodě, a určitě ne jen zákony. Tady skutečně je prvotní úloha vlády, aby slyšela odborníky, připravila analýzu stavu, návrhy řešení a ty pak realizovala.

Problém je poměrně jednoduchý, jakkoliv se to nezdá. V dlouhodobém poměru na území České republiky dopadá 200 let stejné průměrné množství vody. Takže voda

je. Problém je v tom, že odchází. Jednak samozřejmě odtéká řekami, ale problémem je, že máme vyšší výpar vody, a to proto, že tu máme tepleji, máme stále více betonu a asfaltu a pochopitelně máme nízkou výšku ornice. A začalo nám teď i ubývat lesů. Řešení jsou mnohaúrovňová, ale v praxi proveditelná. Je třeba na maximum zalesňovat, a tím stabilizovat klima a zvýšit zádržnost vody. Musíme podpořit projekty na zvýšení výšky ornice. Je třeba zvážit nejrůznější přehrady, protože tady sice vodu zadržíme, ale vypařování vody je tu obrovské a marnotratné.

Jiná věc je vybudování spojení alespoň s Dunajem. To je obrovská zásobárna vody pro část střední Evropy. Součástí tohoto projektu jsou pobřežní mokřady, poldry na zadržování vody i systémy zavlažování okolních polí. Plus to je v západní Evropě desetiletí osvědčená a ekologická nákladní a hlavně turistická komunikace. Zdůraznil bych také budování decentralizace vodní soběstačnosti, to znamená, že minimálně na úrovni obcí by se voda měla vracet do půdy nebo recyklovat zpět do vodovodního systému a nevypouštět do řek.

Samozřejmě tu jsou desítky možností, jak zadržovat vodu v krajině. Jsou to meze, protierozní rozmisťování plodin, je tu třeba provádět ve svazích hrázkování, důtkování (důlkování?), budování průlehu atd. A popravdě řešení jsou odborníky z prestižních univerzit stokrát popsána a stále nikým systémově nerealizovaná. Důvod je jasný. Dotýkají se lesníků, zemědělců, s něčím nesouhlasí ekologové, s něčím zase anti ekologové. Bohužel každý si hraje na svém písečku a blokuje systémová řešení. Vládní zákony navrhuje mimo jiné nějaká komise pro sucho. No, nemám nic proti tomu, aby vláda vytvořila analytický poradní orgán typu Národní rada vlády pro boj se suchem. Vzhledem k tomu, že řešení už organizace, jednotlivci nebo univerzity dávno zpracovali, tak stačí, když se odborníci v nich shodnou na těch nejzákladnějších principech a řešeních a ta pojdme realizovat.

V další rovině tu máme návrh změny Ústavy. Návrh neříká nic, co by obsahově už v Ústavě nebylo, a jde jen o deklaraci, že stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů, zejména vodních zdrojů a půdy a ochranu přírodního bohatství. Ve všeobecné rovině samozřejmě za hnutí SPD říkám, že souhlasíme, ale ve stejné logice vás, drahé kolegyně a kolegové, prosím o podporu našeho návrhu ústavního práva na nepromlčitelnou spravedlnost.

Pokud jde o vodu, byl bych daleko radikálnější a v Ústavě bych deklaroval, že veškeré přírodní zdroje včetně vody jsou v majetku státu, který je dává do užívání za podmínek určených zákonem. Znárodnění nebo deprivatizace vody je skutečně na pořadu dne a vzhledem k tomu, že to je po léta i trend na Západě, věřím, že se mu nebudou bránit ani naše bruselské strany. Voda je skutečně strategická surovina a její význam jen poroste. Není udržitelný stav, kdy si ji velká část měst a obcí nechala v minulosti různými vykuky ukrást, a velmi často za skandální podmínky. Prahou počínaje, Zlínem konče.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedu Tomio Okamurovi, a protože nemám žádnou přihlášku s přednostním právem, vrátíme se

k procesu schvalování programu schůze. Vzhledem k tomu, že jde o návrh schůze, která je svolána na základě § 54 zákona o jednacím řádu, tak připomínám, že podle odst. 7 tohoto zákona rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu, rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Budeme hlasovat o celém návrhu pořadu schůze, tak jak je Sněmovně písemně předložen. Zagongoval jsem. Vzhledem k tomu, že není jasné, jaká je v současné době přítomnost, odhlásím vás. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O pořadu schůze, jak je uveden na pozvánce, rozhodneme v hlasování číslo 2. To jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti. Děkuji vám.

V hlasování číslo 2 ze 113 přítomných 112 pro. Návrh byl přijat, pořad schůze byl schválen.

Budeme tedy postupovat podle pořadu schůze, tak jak byl schválen. Bodem číslo jedna je

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ - druhé čtení

Požádám nejdříve pana ministra zemědělství Miroslava Tomana a poté pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby vystoupili s úvodním slovem. Požádám pana poslance Karla Turečka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Připomínám, že u tohoto zákona jsme ve druhém čtení a to, co jsem říkal ještě před pořadem schůze, bude mít pravděpodobně vliv i na průběh tohoto projednání. Jakmile kolega Tureček zaujme místo u stolku zpravodajů a situace ve sněmovně se uklidní, tak aby mohl pan ministr zemědělství v prostředí odpovídajícím vážnosti tématu vystoupit...

Ještě předtím, než dám slovo ministru zemědělství, paní kolegyně k hlasování. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo. Já jenom ke schvalování pořadu schůze pro stenozáznam. Nezpochybňuji hlasování, ale omylem jsem zmáčkla zdržela se místo ano.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to je vystoupení paní kolegyně Krutákové. Bude poznamenáno ve stenozáznamu. A nyní tedy požádám ministra zemědělství Miroslava Tomana o úvodní slovo pro druhé čtení. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, a dalších souvisejících zákonů. Tento předkládaný materiál byl vypracován společně s Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zemědělství a vychází z koncepce ochrany před následky sucha pro území České republiky, která byla schválena vládou 24. července 2017 č. 528.

V souvislosti s obdobím sucha se navrhovanou novelou za prvé zavádějí nové pojmy sucha a stavu nedostatku vody. Zavádí se povinnost zpracování plánu pro zvládnutí sucha, stanoví se priority užití vody pro účely sestavení plánu pro sucho a stanoví se orgány pro zvládnutí sucha a nedostatku vody, jejich složení a kompetence. Další významnější změnou vodního zákona je například zavedení povinnosti měřit množství odebírané povrchové a podzemní vody při povoleném množství aspoň tisíc kubiků za rok nebo sto kubiků za měsíc a předávat výsledky měření správci povodí.

Návrh obsahuje také novelu zákona o působnosti Správy státních hmotných rezerv, která upravuje podmínky poskytnutí a použití státních hmotných rezerv pro řešení mimořádných událostí. Součástí tohoto zákona je také novela zákona o krizovém řízení, která souvisí s potřebou rozdělení kompetencí orgánů pro sucho a krizových orgánů. Je tam také obsažena novela zákona o vodách a kanalizacích. Tam je cílem zejména umožnit provozovateli vodovodu reagovat omezením (nesroz.) pitné vody na vyhlášení stavu nedostatku vody podle vodního zákona.

Přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí předkladatele. Musím říci, že přispějí ke zkvalitnění tohoto vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasím. Zákon byl projednán v zemědělském výboru a byl rovněž projednán výborem pro životní prostředí a hospodářským výborem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství. A nyní požádám ministra životního prostředí Richarda Brabce o jeho úvodní slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Budu velmi stručný, protože pan ministr Toman řekl, tak jako v prvním čtení, klíčový popis toho, v čem je ten nový vodní zákon revoluční, kdy právě ta tzv. suchá hlava konečně řeší to, co zatím legislativa řešila jenom v případě povodní, a nastavuje tedy jasné kompetence státní správy, samosprávy a také odpovědnosti jednotlivých stran v případě hrozícího sucha jako preventivní opatření a konkrétní krizová opatření v případě nedostatku vody.

Na gesčních výborech proběhla široká diskuze, určitě proběhne i tady. Ne na všem samozřejmě máme shodu. Jako Ministerstvo životního prostředí jsme připraveni podpořit některé pozměňovací návrhy. Jednu věc řeknu. Mrzí mě tam, že prošel návrh, ale bude to další debata, na oslabování role vodoprávních úřadů. Já ty vodoprávní úřady naopak vidím pro budoucnost jako velmi významné úřady, které

samozřejmě také... chystáme pro ně a připravujeme metodiku a velmi brzy představíme revoluční systém, kterému říkáme HAMR. Je to revoluční informační systém, který bude jako nástroj pro vodoprávní úřady, aby tam měly informace o všech zdrojích a všech odběrech vody a mohly vlastně z toho potom, řekněme, vyvozovat nějaké zásadní závěry z hlediska povolování nových odběrů. To já považuji za velmi důležité, protože v minulosti to bylo tak, že takřka každý, kdo šel okolo, dostal povolení k odběru vody, protože byl samozřejmě logicky pocit, že té vody je všude dost, především té podzemní vody, a dneska už na stovkách míst ČR vidíme, že je potřeba prioritizovat ty odběry, že zdaleka ne všichni ve chvíli, kdy budou chtít odebírat vodu, tak jí dostanou v případě nedostatku vody.

Takže ten nový zákon reaguje na to, že se situace dramaticky změnila, že už zdaleka neřešíme jenom povodně, byť teď v posledních dnech zase ano, ale že čím dál tím více budeme řešit spíše sucho a jeho dopady, které jsou možná plíživější, ale o to nebezpečnější. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabcovi. A konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro životní prostředí a hospodářskému výboru. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 556/1 až 6.

Požádám nyní o slovo zpravodaje zemědělského výboru a zároveň zpravodaje výboru pro životní prostředí poslance Karla Turečka, aby nás informoval o projednání ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Požádám také o to, aby byl připraven kolega Vojtěch Munzar. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já bych vás chtěl ve stručnosti informovat jednak o projednání tohoto sněmovního tisku v zemědělském výboru. Zemědělský výbor 5. února přerušil projednávání a stanovil lhůtu pro podávání pozměňovacích návrhů, které pak projednal 15. dubna a přijal komplexní usnesení, v kterém jsou obsaženy tyto pozměňovací návrhy. Ve stručnosti, jedná se zejména o soubor pozměňovacích návrhů, kteří řeší problematiku technickobezpečnostního dohledu a jejich zapracování přímo do ustanovení vodního zákona. Zatím to bylo ošetřeno pouze v metodickém pokynu. A samozřejmě řešil problematiku vypuštění... řekl bych... Nikoliv, nejde o oslabení kompetence vodoprávních úřadů. Nicméně tím, že se zavádí nová hlava, hlava do vodního zákona řešící problematiku sucha na stejnou úroveň, tak jak je ve vodním zákoně řešena problematika povodní, tak se nám tento paragraf zdál jaksi nadbytečný, protože by, řekl bych, přenášel z politické úrovně, z úrovně orgánů, které jsou ustanoveny z hlediska zákona o vodách – tím myslím komise pro sucho, ať už na místní, regionální, či státní úrovni – na úroveň úředního rozhodování. V tomto směru se nám to zdá nadbytečné a duplicitní.

To je asi k tomu zákonu o vodách, jeho projednávání v zemědělském výboru. Výbor pro životní prostředí tento sněmovní tisk projednával také dvakrát. Jednak 19.

února a 1. dubna. Prvního dubna přijal k tomu usnesení, kde převážnou část podaných pozměňovacích návrhů odmítl a pouze se ztotožnil s jedním pozměňovacím návrhem, kdy v § 5 vložil nový § 5a jaksi spíše proklamativní definice cílů ochrany povrchových a podzemních vod a jejich hospodárného využívání.

To je z mé strany na úvod všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Turečkovi za jeho zpravodajskou zprávu. A nyní požádám zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Vojtěcha Munzara, aby nás informoval o projednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Proším, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hospodářský výbor začal projednávat tento tisk 20. února a na své schůzi 29. dubna 2020 projednal a přijal jeden pozměňovací návrh, který zní takto – že v části první článku 1 se bod 9 zrušuje.

Je to vlastně návrat k původnímu znění § 12, který hovoří o tom, že vodoprávní úřady by svým jednostranným správním uvážením mohly zrušit a změnit stávající povolení (nakládání) s vodami. To znamená, hospodářský výbor to považoval za vnesení prvku nejistoty do platných povolení nakládání s vodami a nejistoty pro hospodářské subjekty, které s vodou nakládají. Zdá se nám ta úprava stávajícího § 12 podle stávajících platných norem dostatečná ještě v souvislosti s § 109, který mluví vlastně o podobné záležitosti. Proto přijal hospodářský výbor tento pozměňovací návrh a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválit sněmovní tisk 556 právě ve znění tohoto schváleného pozměňovacího návrhu.

Zároveň hospodářský výbor zmocnil mě, jako zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona, pověřil mě, abych na schůzi Poslanecké sněmovny přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru, a pověřil předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji, za vaši zpravodajskou zprávu. Mohu tedy otevřít obecnou rozpravu, do které je nyní přihlášeno devět poslanců a poslankyň. Začínáme vystoupením paní poslankyně Dany Balcarové. Připraví se Jakub Janda. Paní kolegyně, jste přihlášena, prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych ráda promluvila o novele zákona o vodách. Je to zákon z dílny Ministerstva zemědělství. Je to vládní novela. Pro mě byla trošku zklamáním v tom, že neřeší opatření proti suchu, ale zabývá se pouze jednou částí, a tou je zvládání

sucha a stavu nedostatku vody. Takže já svými pozměňovacími návrhy mířím do oblastí, které mi přijdou velmi významné a důležité a které je potřeba řešit teď hned, nečekat na to, až nám vláda předloží silnou a komplexní vodní novelu.

První pozměňovací návrh míří na zvýšení ochrany zdrojů pitné vody, a to jak podzemních zdrojů, tak vodních nádrží, a to tím, že budou lépe specifikována ochranná pásma vodních zdrojů, která v tuto chvíli mají závažné nedostatky. Často jsou vymezena od stolu bez nutných průzkumů a studií. Pokud jde o podzemní vody, mnohdy se neřeší ochrana v místě jejich tvorby, ale pouze v místě jejich jímání. Nelogicky se ochrana v tuto chvíli nevztahuje na intravilán měst, nebo dokonce rizikové průmyslové areály. Mnohde nejsou ochranná pásma vůbec zapsána do katastru a uživatelé pozemků často ani nevědí, že hospodaří na zdrojích pitné vody. Zákazy a limity jsou nejednoznačné a nekontrolovatelné. A hlavně, vůbec se zde neřeší ochrana vydatnosti zdrojů vody.

Proto podávám pozměňovací návrh, který by měl (ochranu?) nastavit tak, aby byla vodní pásma vydefinována jednoznačně a opravdu zajistila ochranu vodních zdrojů před kontaminací pesticidy, chemickými látkami, sinicemi. Dnes je i problém zbytkových prvků z použitých léčiv. Současně jsou také vodní zdroje často poškozeny lidskou činností, a to často velmi, nebo neúmyslně, ale je potřeba, aby se vodní zdroje chránily i proti tomuto poškození. To je to, kam míří můj první pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh se týká povinnosti správce toku a vlastníka staveb na toku tyto stavby za každou cenu udržovat ve stavu podle původní dokumentace i v případě, že je to v naprostém rozporu se současnými znalostmi o nutnosti zpomalení odtoků vody z krajiny, zvýšení její zádrže a ochraně biodiverzity. Je zde potřeba najít jasnou hranici mezi nutnou údržbou smysluplných staveb a naopak nesmyslným lpěním na údržbě v minulosti brutálně zregulovaných koryt, která se v mezičase stihla s pomocí přírodních procesů sama a zadarmo zrevitalizovat a začala opět plnit v krajině svou funkci. Jedním z mnoha odstrašujících příkladů je právě proběhlá oprava technické regulace koryta Srbického potoka na Domažlicku, na kterou mě upozornili zemědělci, kteří v té lokalitě hospodaří. Tuto problematiku jsme řešili i na výboru pro životní prostředí.

To jsou moje dva pozměňovací návrhy. Jeden míří na ochranu zdrojů pitné vody a druhý na udržitelný způsob oprav nebo udržování vodních staveb v krajině. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Daně Balcarové. Nyní vystoupí pan poslanec Jakub Janda, připraví se Jana Krutáková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády, před sebou máme novelu takzvaného vodního zákona, která k nám doputovala z vlády a která je, co se legislativních úprav týká, velmi objemná. Společně s kolegyní poslankyní Ilonou Mauritzovou jsme ale dospěli k názoru, že i přes některé podstatné věci, které tato novela obsahuje, v ní něco chybí.

Proto jsme podali dva pozměňovací návrhy, které podle nás do velké míry pomohou dvěma důležitým odvětvím české ekonomiky, a to je sportovní vodáctví a vodácká turistika. Dovolte mi vysvětlit, co nás k tomu vedlo. Doufám, že vás přesvědčím o jejich podpoře. Nejde totiž jen o iniciativu dvou poslanců, ale o zájem statisíců obyvatel České republiky. Abych byl konkrétnější, jde zhruba o 670 tisíc vodáků, a to nikoli jen těch rekreačních.

Česká republika totiž jako vnitrozemský stát už v historicky velmi tradičním ohledu se věnuje vodáckému sportu a máme zde unikátní systém vodáckých sportovních oddílů, zejména dětských oddílů, ať už je zaštiťuje svaz Vodák, Český svaz kanoistů, nebo Junák či další mládežnické organizace. Možná ratolesti některých z vás do nich dokonce chodí a vodácký sport provozují. V neposlední řadě však v tomto sportovním odvětví máme i úspěšné vrcholové sportovce, kteří vozí medaile ze světových šampionátů i olympiád, ale paradoxně zanikají terény, kde by mohli trénovat, a rozhodně tak nejde o nějakou marginální záležitost.

Význavací vodáckého sportu však v praxi na vodních cestách narážejí na spousty překážek, a to doslova. Na veřejných vodních cestách se totiž objevují místa, která nelze překonat ani po vodě, ale ani po okolní souši, tedy přinejmenším bezpečně, v rámci možností pohodlně a také bez porušení práv majitelů okolních pozemků. Takovým typickým příkladem jsou malé vodní elektrárny, jejichž oplocení často zasahuje až do řeky, a vodáci tak musí i s loděmi šplhat po okolním břehu. Navíc vodákům plavbu často ztěžuje malý průtok řek, snížený nikoliv jen přírodními vlivy, ale především zásahem člověka.

Nemám nic proti malým vodním elektrárnám. Snaha jejich provozovatelů o čistou energii a energetickou soběstačnost je velice sympatická. Stejně tak jakožto poslanec konzervativní strany vždy hájit práva jednotlivců, nicméně v tomto případě je zjevné, že situace je posunuta do jiné, leckdy dokonce až absurdní roviny. I řeka je koneckonců veřejná cesta, takže není možné, aby jednotlivec bránil v jejím zdolání, nebo dokonce ve zdolání po břehu okolo překážky. Sami vodáci dokonce hlásí případy, kdy po dětském skautském oddíle střelil majitel vodní elektrárny vzduchovkou.

Právě proto navrhujeme, aby majitel zmíněného vodního díla na turistických řekách, resp. ten, kdo činí překážku, umožnil vodákům její překonání, a to ať už po svém, či přilehlém pozemku. Ta úloha pramení z toho, že když už tam tu bariéru postavil, měl by myslet i na ty, kterým brání v cestě, podobně jako se dají vyřešit i objížďky na silnici. Samozřejmě by toto ustanovení neplatilo tam, kde by to bylo zbytečné nebo kde by to znamenalo neúnosné náklady. Abych předešel další možné výtce, neznamenalo by to žádné finanční břemeno pro státní podniky povodí. Ty mají své elektrárny většinou mimo vodácké trasy a tento nový návrh by platil jen pro nově vydaná povolení.

Náš druhý návrh se pak týká takzvané úpravy minimálního zůstatkového průtoku v řekách. Ten je ve vztahu k vodní turistice a vodáckému sportu velmi důležitou hodnotou. Opět se v praxi často na řekách setkáváme s natolik nízkými hodnotami, že úsek pod odběrným místem – to jsou jezy – je neprůjezdný. Pro vodáky to pak

znamená, že musí své lodě tahat stovky metrů a někdy i kilometrů prázdným či poloprázdným korytem. Důvodem jsou například jezy se vzdutím, které staví developéři.

Když se nad tím zamyslíme, tak určitě není správné, aby byl preferován pouze jeden zájemce o odběr povrchové vody a aby byly opomíjeny veřejné zájmy. Proto navrhuje, aby v zákoně byla kromě funkce vodního toku také zohledněna možnost rekreační plavby. Abych i tak předešel možným námitkám, slovo možnost místo povinnost je tam právě proto, že jsme si vědomi, že všude to nemusí jít. Pokaždé by se mělo přihlídnout k místním podmínkám. Stejně tak to nutně neznamená, že by se musel zvyšovat průtok v řece. Někde by stačilo prohloubit koryto pod jezem, anebo jen dočasně, než lodě projedou, otevřít sportovní propust. Vždy se dá najít nějaké rozumné řešení.

V úvodu jsem řekl, že nám jde o zájem statisíců vyznavačů vodáckého sportu. To by ale nebylo přesné, neboť jsou tu i ekonomická hlediska. Na turistických řekách je zhruba 150 malých vodních elektráren, které se na produkci energie podílejí asi 0,02 %. Naopak na vodáctví je navázáno množství dalších služeb a pracovních příležitostí, ať už jde o půjčovny lodí, restaurace, kempy, či cestovní kanceláře. Celé odvětví generuje miliardové obraty a je důležitým zdrojem příjmů pro veřejné rozpočty. I v zahraničí proto dochází na turistických řekách k maximální podpoře tohoto sportu, protože lidé přirozeným způsobem sportují, zvyšuje se turistická atraktivita regionů a nabízených služeb, které přináší nemalé příjmy i místním obcím a podporují zaměstnanost v často odlehlých částech regionů. Doufám tedy, že všechny naše argumenty při hlasování zvážíte a naše pozměňovací návrhy podpoříte.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v obecné rozpravě paní poslankyně Jana Krutáková, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, sucho po dešti. To je charakteristika těchto dnů a já jsem ráda, že jsme se k tomuto tématu katastrofické situace dostali i zde ve Sněmovně a můžeme tomuto tématu věnovat dnešní mimořádnou schůzi. Hnutí Starostové a nezávislí sucho řeší dlouho a intenzivně. Mluvíme teď nejen o našich starostech ve městech a obcích, kteří na komunální úrovni zavádějí efektivní opatření, vysazují stromy, hloubí tůňky, podporují desítky aktivit, které pomáhají jak české krajině, tak i sousedským vztahům, nicméně i zde na nejvyšší politické úrovni pravidelně předkládáme návrhy, které mají za cíl chránit vodu či zavést účinné nástroje, které nám v tomto běhu na dlouhou trať pomohou.

Dnes se ve druhém čtení vracíme k novele zákona o vodách, která nám ve sněmovním systému leží již skoro rok. Hlavním tématem této novely je takzvaná "suchá hlava", která by měla bojovat proti suchu. Domnívám se však, že tyto návrhy řeší pouze důsledky a nikoliv příčiny. K tomuto vládnímu návrhu zákona tedy

přikládáme čtyři pozměňovací návrhy, které mají za cíl návrh možná trošku vylepšit a které bych vám ráda nyní krátce představila.

První pozměňovací návrh reaguje na nedostatečnou zákonnou podporu akumulace a využití srážkových vod ze staveb, bezdůvodné rozdíly v požadavcích na nepřímé vypouštění odpadních vod do vod podzemních a upřesňuje právní nejistotu při využití srážkové i odpadní vody k závlaze pozemků. Tímto pozměňovacím návrhem se tedy snažím odstranit nedostatky právní úpravy, které brání naplnění cílů vládní Koncepce na ochranu před následky sucha pro území České republiky i Národního akční plánu adaptace na změnu klimatu. Umožňujeme také lépe plnit požadavky cirkulárního hospodářství.

Druhý pozměňovací návrh se týká vypouštění odpadních vod neobsahujících závadné látky. V něm blíže specifikuji stavební objekty, které mohou tyto vody vypouštět, a také upřesňuji, za jakých podmínek.

Ve třetím pozměňovacím návrhu navrhuji vložení nového novelizačního bodu, díky němuž budou opraveny možnosti nakládání s vyčištěnými odpadními vodami a upřesněny oblasti opětovného využití vody. Možnosti opětovného využití vody jsou mnohem širší než dosavadní podoba novely a byla by tedy škoda je nevyužít. To znamená, že vedle zdrojů vody povrchových a podzemních by se také zařadila voda recyklovaná.

Čtvrtý pozměňovací návrh mění článek novely týkající se pravomoci vodoprávního úřadu v nakládání s vodami.

Tyto navrhované změny se dotýkají § 12 a směřují k efektivnějšímu boji se suchem, což je vlastně jedním z hlavních pilířů navrhované novely zákona. K těmto svým pozměňovacím návrhům se potom přihlásím v podrobné rozpravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Petr Bendl, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosim máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, občanskí demokraté úmyslně nevystupovali na začátku ještě před projednáním programu, neboť jsme věděli, že jsme se konečně domluvili na tom, že tento materiál vůbec projednáme. Jenom připomenu skutečnost, že jsme jako občanskí demokraté, a myslím, že jsme nebyli sami, navrhovali projednání tohoto návrhu zákona již v říjnu loňského roku, a přes deklarovanou prioritu, o které tady vládní ministři říkají, že ta voda je priorita, tak jste několikrát to zařazení jako pevný bod na jednání Poslanecké sněmovny odmítli. Tím jenom trošku naznačuji, že to s těmi prioritami možná není tak úplně fér, co tady padá. Nicméně jsem rád a chci za to poděkovat, že jsme vůbec byli schopni se domluvit na tom, že alespoň formou mimořádné schůze jsme schopni projednat tyhle klíčové zákony. A kdybych tady očitoval – protože jsem si napsal některé citace pana ministra Tomana, který tedy momentálně teď telefonuje, který tady přímo na mikrofon řekl, že schůze je k ničemu,

tak to tedy myslím, že popřel sám sebe. Mají-li se projednat zákony, které předkládá vláda, pak tomuhle protimluvnu nerozumím. Projednáváme zákony, vládní návrhy zákona, a ministr zemědělství tady zároveň říká, že to je k ničemu. Není to k ničemu.

I ten zákon o vodách jsme měli projednat už v loňském roce, protože ztrácíme čas. Pan ministr Brabec tady říkal, a já s ním v jedné věci souhlasím, že není pravdou, že by vláda neudělala nic. To je pravda a v tomto možná někteří mí předřečníci k vám byli nespravedliví, ale pravdou je, že je to pomalé a je toho málo. O tom jsem přesvědčený a pokusím se to doložit. Stejně jako není pravda, pane ministře životního prostředí, že se na suchu a na tématu sucha začalo pracovat až před šesti lety. To není pravda. A už vůbec není pravda, že by se na tom nepracovalo koncepčně.

Pozemkové úpravy, což je jeden z významných nástrojů, jak řešit suchu, jsou tady tuším už od roku – pan ministr Toman to možná bude vědět – 1993, 1994, nebo tak nějak. Je to jeden z klíčových nástrojů, který máme. Který tedy – mimochodem zase musím připomenout, když jsme jako opozice navrhovali posílení rozpočtu pozemkových úprav při debatě o státním rozpočtu, tak jste to tedy odmítli, přestože to je tedy prioritní, řešení sucha. Ale dobrá budíž. Je tady alespoň novela zákona o pozemkových úpravách, které, alespoň tak jak poslouchám své kolegy na jednání zemědělského výboru, považujeme za důležité a za jeden z neúčinnějších nástrojů, jeden z neúčinnějších nástrojů, jak s krajinou pracovat a co s tou krajinou opravdu dělat. Takže prosím nefíkejme, že tady nikdy nebylo nic koncepčního, že až když vy jste přišli, tak teprve tehdy se věci začaly řešit.

Ještě bych možná připomněl jednu věc. V roce 2012 – a to bylo v době, jak správně pan ministr životního prostředí říkal, kdy o problematice sucha tady v podstatě debatováno téměř nebylo – my jsme zavedli monitoring eroze, pravidelný monitoring eroze, zanesení dopadů, ministr zemědělství měl každý týden na poradě informaci o tom, jak to s erozí vypadá, a připravovaly se podklady k tomu, abychom mohli erozi řešit. Pan kolega Farský tady dnes řekl velmi moudrá slova, která se týkají právě eroze, neboť území České republiky je zhruba z 50 % zemědělská půda, zhruba z 50 % (opakuje s důrazem) ohrožená erozí. A fakt, že prostě nemáme nástroj, jak s těmi, kteří nedodrží pravidla hospodaření – a říkal to tady taky ministr zemědělství, ne všichni dodržují pravidla, někteří ano a těch je potřeba se zastat, ale někteří ne... Víme, jak bylo složité domluvit si tu erozní vyhlášku.

Ministr životního prostředí, když jsem ho, tuším, v loňském roce interpeloval, proč když je připravena od roku 2017, to znamená, nemáme nástroj, kterým by byl stát schopen řešit situace, kdy někdo špatně hospodaří, a těch případů mám několik, pan ministr životního prostředí mi tady veřejně slíbil, že do 30. 6. bude. A není. A nebude. Teď máme nový termín 31. 12. Já intenzivně komunikuji s paní starostkou z obce Lety, která už dnes tedy není sama, stává se to běžné, protože to, co se dnes děje v přírodě, co se dnes děje i v souvislosti s těmi dešti, které přicházejí, tak ty posuvy půdy, přesuny a ztráta zemědělského půdního fondu je způsobena významně vodní erozí. Určitě napříč politickým spektrem znáte situace, kdy se pohnulo obrovské množství masy půdy a někde se sesunulo, což je případ Let, které ho nejsou schopny řešit z titulu toho, že nemáme tu erozní vyhlášku, která by jasně směřovala k legislativním opatřením, postižením viníků, ale zároveň i zabezpečení toho, aby se

situace neopakovala. Tak přesto, že vláda deklaruje, jaká prioritizace řešení sucha je, tak nástroje, konkrétní věci, které potřebujeme, prostě pořád nemáme. Je to chyba. Konkrétní věc, co nám opravdu může významně pomoci. A jestli tady pan kolega Farský velmi správně zmiňoval, že ztráta zemědělského půdního fondu, to jsou čísla z roku 2018, představuje zhruba hodnotu 10 miliard korun, je to ve zprávě Ministerstva životního prostředí o stavu vodního hospodářství – a nemít tenhle nástroj, tak je to, promiňte, pane ministře, ale nezodpovědnost. Prostě musíte ty své úředníky přinutit, aby něco dělali, protože to je konkrétní opatření, na kterém se všichni shodneme, byť to bylo těžké, uznávám, mezi Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí, ale když už jste se konečně na něčem shodli, opravdu nechápu, proč to tady ještě není.

Bylo tady zmiňováno – zas bych odcitoval pana ministra, který to třeba vysvětlí... Pan ministr životního prostředí tady říká – já to najdu: Dešťovka je na lidech, my jim Dešťovku nemůžeme nařídít, říkal pan ministr Brabec. V zákoně o vodách – návrh vlády – je povinnost, že každý, kdo bude nově stavět své bydlení, je povinen Dešťovku mít. Na obcích, malých městech, kde se staví převážně rodinné domky, žádné paneláky, možná není problém, naprostá většina lidí už tu situaci nějak řeší. My, co žijeme na vesnici, to víme, protože ty sudy připojené různými mechanismy na okapy apod., okapové svody, to je naprosto běžné a velká část lidí žijících na vesnicích to dělá. Nevím, jak třeba tady v Praze, pokud zbouřáte nějaký dům mezi domy, jak tam potom technicky budete ty obrovské nádrže dělat, nebo ta opatření, která tam budete muset dělat.

Já přicházím s pozměňovacím návrhem, který umožňuje, aby v situacích, kdy jde o neřešitelnou záležitost, ty správní úřady, které budou povolovat novou stavbu nebo její rekonstrukci, ke které bude potřeba stavební povolení, nebyly vystavovány povinnosti, kterou nebudou schopny splnit. To si myslím, že bychom se mohli snažit nějak od sebe oddělit, protože někdy to technicky prostě nebude vůbec možné a byla by škoda zastavit bydlení. Už takhle v případě, že tam dáme tu povinnost, musíme počítat s tím, že lidem tento návrh bydlení zdraží. Už to nebude čistě na nich, tak jak si to dnes dělají a třeba využívají i těch dotací prostřednictvím programu Dešťovka, což je v pořádku, já ten program absolutně nehaním, nicméně v množství vody, která nám chybí, tohle nás samozřejmě nezachrání. A doufám, že je o tom přesvědčený i pan ministr životního prostředí.

Zákon o vodách – a už to tady někdo z mých předřečníků říkal, § 12, s čím přichází. On přichází s termínem rozhodnutí z moci úřední. Dnes je to tak, že společnosti, které využívají vodních zdrojů a využívají je po dohodě se státem, na základě správního rozhodnutí dostaly nějaké povolení a podle toho správního rozhodnutí jsou povinny se chovat, vodoprávní úřady to kontrolují a ten systém nějak funguje. Nápad Ministerstva životního prostředí je bez ohledu na správní rozhodnutí z moci úřední rozhodnout, že správní rozhodnutí neplatí a my vám v tuhle chvíli vodu prostě nepustíme. Možná k tomu bude nějaký další legislativní krok formou vyhlášky, ten jsme k dispozici nedostali. A já si myslím, že to takto úplně udělat není možné. Podle mě by se ten zákon, a už to tu taky někdo říkal, měl více věnovat prevenci, možná bychom se měli podívat do těch jednotlivých rozhodnutí, zdali ještě jsou

proveditelná nebo jestli málo reagují na stav vody, aby ti, jichž se to týká a kteří podnikají a potřebují zejména povrchovou vodu ke svému podnikání, věděli, jak se mají chovat v čase v případě, že té vody ubývá a je jí méně a méně, protože rozdíl mezi povodní a suchem je zejména ten, že povodeň přichází ze dne na den téměř, kdežto sucho vzniká mnohem delší dobu, takže ti, co potřebují povrchovou vodu, jsou schopni se na to připravit. A bylo by dobře, aby tam stát nevstupoval jako ten mocný, který rozhoduje z moci úřední, ale jako ten, kdo pomáhá, tzn. hledá nějaké preventivní opatření a pracuje s těmi subjekty, které vodu potřebují, neboť už dneska vidíme, jaké ekonomické škody nám nadělal virus, jak se z toho budeme pravděpodobně jako Česká republika dlouhou dobu vzpamatovávat, a myslím, že by bylo nadbytečné teď přilítat vodu do ohně a ještě dalším subjektům komplikovat život toutle skutečností. Protože samozřejmě platí, že banky, které případně financují některé podnikatelské subjekty, vezmou na vědomí skutečnost, že tomu, komu půjčují, může být z moci úřední zakázáno podnikat v tu chvíli a může to znamenat existenční ohrožení pro ty, kterých se to týká.

Co mě mrzí, není tady paní ministryně pro místní rozvoj, ta to asi nepovažuje za prioritu, řešení problematiky vody, ale já jsem přesvědčen, že i do jejího resortu to spadá, neboť by se v územních plánech, které obce a kraje projednávají ve spolupráci se státem a státem dotčenými organizacemi, dávají dohromady a plánuje se nějaký rozvoj, tak se v těch územních plánech musí a má objevit i fakt a faktor potřeby vody v tom území. Mělo by být v územních plánech zahrnuto, kam je ještě rozvoj možný z titulu toho, že ta voda případně nebude k dispozici, protože v praxi prostě není možné dovolit další rozvoj někde, kde nebudu schopen, nebo nebude území schopno dodat dostatečné množství vody.

Pan ministr zemědělství tady mluvil, a v tom má naši absolutní podporu, to je záležitost propojování vodohospodářských soustav. To je problematika, která je finančně náročná, ale ukazuje se, že to je cesta, kterou musíme absolvovat. Některé informace z Ministerstva zemědělství mám a chci říct, že tam můžete naprosto počítat s naší podporou, protože jedině propojení vodohospodářských soustav zajistí vodu, a v tomhle případě, co znám projekty osobně, tak jsou projekty Praha versus střední Čechy, které jsou vzájemně extrémně potřebné.

Co mě ale mrzí, většina z vás to možná neví, ale ministr životního prostředí to určitě ví, stejně jako ministr zemědělství, ví to i ministr průmyslu a ministr dopravy, s kterými to projednáváme, a to je 750 milionů kubíků vody, to množství se neustále zvětšuje, pod Kladnem a dalšími obcemi s tím souvisejícími. Tohle jezero vzniklo důlní činností. A podle mého hlubokého přesvědčení ztrácíme čas řešením té situace a využití té vody. Je mi líto, že to takto musím říkat. My jsme o tom s panem ministrem jednali několikrát, chvíli si to přehazovalo Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo průmyslu, protože se dohadovala, kde je vlastně hranice toho, co jsou důlní škody a co důlní škody nejsou. Já bych tady chtěl na tuhle záležitost upozornit a poprosit, aby se alespoň ministerstvo té situaci opravdu intenzivně věnovalo, protože 750 milionů kubíků je zhruba jedna třetina spotřeby vody v České republice a to už podle mě by nám mělo extrémně stát za to, abychom se tu vodu snažili využít v nějaké rozumné podobě.

Ještě poznámka, to musím říct, to si nemůžu odpustit, kdy se tady pan ministr životního prostředí chválil, jak jste dokázali změnit myšlení lidí. Já bych tu moc té vlády fakt nepřeceňoval. Lidi si sami všimli, že ta voda není. Lidi sami při pohledu do přírody a při pohledu do studny pochopili, co se v té přírodě děje, a od nás se v tuto chvíli očekává, abychom hledali řešení, které tedy já osobně nevidím v tom, že dáme ochranu vody do Ústavy, to samotné nám neušetří ani litr, ale při debatě nad konkrétními opatřeními a hledáním cesty, jak tu vodu v krajině zadržet, tam jsme připraveni spolupracovat.

Jedna z věcí, o které si myslíme, že je jednoduchá – budeme brzy projednávat stavební zákon. Ve stavebním zákoně bude určitě pan ministr zemědělství a zemědělský výbor navrhnout řadu věcí, které se budou týkat vody, zjednodušování staveb, hledání způsobů, jak odpárat nadbytečnou byrokracii, aby se při zemědělském hospodaření daly budovat případně nové vodní nádrže, retenční a podobně. Co ale můžeme udělat poměrně jednoduše – a já souhlasím s těmi, co zde říkali, že už tady bylo 320 rybníků nějak vybudováno nebo vyčištěno, že to je fakt opravdu málo a že máme velkou šanci a stačí, když to zjednoduším, pomoci se zadržením vody v krajině tím, že více pomůžeme vlastníkům, a teď myslím napříč, to je jedno, jestli je soukromý, pokud je využíván veřejností, je jedno, jestli je to obecní nebo krajský majetek, vlastníkům neprodukčních rybníků, zejména tam, kde se neočekávají nějaké velké zisky, pomoci s likvidací kalů. S likvidací té sedliny, toho bahna, protože to jsou často nejnáročnější, finančně nejnáročnější operace. Někdy se stává, vzhledem k té vyhlášce o kalech, o které jsme mluvili na zemědělském výboru a tuším, že i na plénu, stává se, že to, o co se v minulosti, kdysi dávno zemědělci a hospodáři prali, to znamená bláto, bahno z rybníků, aby ho mohli dávat na pole, dneska někdy vzhledem ke kontaminaci je potřeba s tím bahnem nakládat nikoliv jako s odpadem, to znamená, už ho nemůžu vyvézt na to pole, ale někdy ho dokonce nemůžu dát ani na obyčejnou skládku, ale musím to bahno odvézt na skládku velmi nebezpečného odpadu, což jsou strašlivé peníze. V okamžiku, kdy ten existující rybník nebo vodní nádrž a podobně nenese žádné peníze, má prostě spíše funkci související s životním prostředím, tak do toho nikdo nepůjde. A my k tomu nepotřebujeme žádné stavební povolení, nepotřebujeme k tomu žádnou super velkou byrokracii, aby se rybníky čistily, a zvýšili jsme tak významně schopnost zadržet vod v krajině, a poměrně rychle.

Ty přehrady, tak jak to tady bylo řečeno, pan ministr zemědělství tady říkal, že to není plán stavby přehrad, to, co představili, ale území, která navrhuji chránit. Nicméně všichni víme z praxe, že postavit přehradu není vůbec jednoduché, že to často hýbe veřejností, a že i kdyby zrovna ten konkrétní návrh veřejností příliš nehýbal, tak náš stavební zákon je natolik kostrbatý, že dřív jak za 10 let, možná za 15 se k výstavbě nějaké přehrady nedostaneme. My máme šanci udělat některá opatření ať už v oblasti hospodaření, ať už v oblasti řešení eroze, tak v oblasti vyčištění toho, co vyčistit můžeme, a zvýšit tak retenci a kapacitu stávajících malých vodních ploch. To můžeme udělat rychle a za to bych velmi plédoval.

Děkuji vám za pozornost a potom se přihlásím k pozměňovacím návrhům, které jsem podal, v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní by měl podle pořadí přihlášených vystoupit v obecné rozpravě pan poslanec Václav Klaus. Pana poslance Klause tu nevidím, takže jeho přihláška se posouvá na konec obecné rozpravy, a proto vystoupí nyní pan poslanec Jan Schiller, připraví se pan poslanec Radek Holomčík. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Schiller: Já vám děkuji za slovo, pane předsedající. Já tedy jsem teď nevycházel z údivu, jak nám tady ODS krásně jako kázala o vodě, kterou víceméně prodala za své vlády. Aale dobře, pojďme k věci.

Já jsem připravil dva pozměňující návrhy k vodnímu zákonu. Jeden společně s paní kolegyní Pěnčíkovou. Ale k jednomu se určitě vrátím, já už jsem ho tady na plénu jednou přednášel. To je potřeba, dá se říct, ochrany čistíren komunálních odpadních vod, tak aby se zamezilo – aby se tam co nejméně vozily průmyslové vody. Já to zkusím ještě jednou, možná minule, když jsem to přednášel, tak to asi nebylo pochopeno správně. Projednávali jsme to i na výboru pro životní prostředí, kde jsem byl rád, že se vystupuje k tomu nejenom v odpadovém zákoně, kde chceme kaly využívat na pole, kde samozřejmě toto má smysl, pokud tam nebudou ty průmyslové vody s těmi těžkými vodami (kovy?) a tak. A totéž bylo při ochraně vody. Takže já doufám a poprosím o to zbývající kolegy, jestli by tento pozměňovací návrh poté následně podpořili.

Tato navrhovaná úprava se vztahuje pouze na komunální čistírny odpadních vod. Jejím cílem je zamezit stoupajícímu trendu likvidace průmyslových odpadních, deklarovaných jako odpadní vody, které jsou externě dováženy na komunální čistírny odpadních vod. Tyto čistírny jsou technologicky uzpůsobeny na likvidaci splašků, nikoliv na likvidaci průmyslových odpadů, které často obsahují i na čistírně neodstranitelné nebezpečné a závadné látky, které jsou specifikovány jako AOXY, karcinogenní látky, sloučeniny těžkých kovů a ropných látek, které jsou následně, a to zcela bez kontroly, vypouštěny do povrchových vod. Tím, že jsou odpady deklarovány jako odpadní vody a likvidovány v režimu vodních zákona, nejsou množství ani kvalita likvidovaných látek regulovány, na rozdíl od přísné evidence při likvidaci odpadů podle zákona o odpadech. Úpravou však není ovlivněna možnost likvidace odpadních vod na k tomu určených čistírnách průmyslových vod, ani v současné době výjimečná likvidace odpadů na komunálních čistírnách odpadních vod za podmínek stanovených zákonem o odpadech.

Zároveň návrh umožňuje bezproblémovou likvidaci splaškových odpadních vod akumulovaných v jímkách na vyvážení, což jsou nám známé žumpy, pokud bude tato likvidace prováděna v souladu s platným kanalizačním řádem, a povede to ke zjednodušení procesu přijímání tohoto typu odpadních vod k likvidaci na komunálních čistírnách odpadních vod a ke zvýšení dostupnosti míst, kam je možné akumulované vody vyvážet.

Doplněno bylo i sankční ustanovení, kde výše možné sankce plně reflektuje značný profit generovaný při likvidaci odpadů na komunální čistírně odpadních vod

oproti likvidaci odpadů na specializovaném zařízení. Tak to je jeden pozměňovací návrh.

A druhý pozměňovací návrh, ten se týká odlehčovacích komor a předpokládá zavedení výjimky z povinnosti znečišťovatelů mít povolení k vypouštění odpadních vod z odlehčovacích komor na stokové síti a na čistírnách odpadních vod v aglomeracích do tisíce ekvivalentních obyvatel, jestliže množství odlehčovaných vod z těchto odlehčujících komor nepřesáhne šest tisíc kubiků ročně. V dané kategorii tak dochází ke sjednocení množiny odlehčovacích komor na stokách a před čistírnami odpadních vod, jelikož do režimu výjimky podle písmene h) budou spadat vypouštění ze všech odlehčovacích komor u zdrojů nad tisíc ekvivalentních obyvatel, pokud zároveň splní limit maximálního ročního množství odlehčovacích vod šest tisíc kubiků. Je předpoklad, že tuto výjimku bude moci využít zhruba tisíc aglomerací. Regulaci funkce u těchto i všech ostatních odlehčovacích komor bude obecně řešit novela vyhlášky č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodách a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů.

V návaznosti na tuto výjimku se navrhuje před přechodovým ustanovením ukončit platnost již vydaných povolení a zastavit řízení k vydání povolení, která byla před účinností tohoto zákona zahájena a neskončena. Účelem je sjednotit právní režim pro všechny znečišťovatele v dané kategorii.

Podrobně v podrobné rozpravě se k těmto dvěma pozměňovacím návrhům přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Radek Holomčik, připraví se pan poslanec Petr Gazdík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčik: Děkuji vám za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, já bych chtěl na úvod všem nám, vám poděkovat za to, že jsme schválili program dnešní schůze. Na rozdíl od pana ministra Tomana si nemyslím, že by to bylo zbytečné. A když se nám nepodaří projednat nic jiného než tuto novelu, i tak je to úspěch a mělo to smysl.

Já bych představil tři své pozměňovací návrhy. Ten první... Na začátek, dovolím si malou polemiku s panem ministrem Brabcem, který tady říkal, že opozice se moc k tématu sucha nevyjadřuje, že to nějak historicky neřešila. Já bych chtěl jenom připomenout, že můj historicky první projev v této slavné Sněmovně 10. ledna 2018 se týkal vody. Já jsem se tehdy první vlády Andreje Babiše ptal, když žádala o důvěru, když mají v tom základním programovém dokumentu ochranu vody, jak přistoupí k naší dlouhodobě řešené kauze v těžbě šterkopísku o Uherského Ostrohu. Takže tolik jenom na upřesnění, že my se tomu skutečně věnujeme.

Já jsem záměrně vybral tuto epizodku, protože můj první návrh se týká § 28 vodního zákona. Je to vymezení a ochrana tzv. chráněných oblastí přirozené akumulace vod. Ve stručnosti, jsou tady tato území hydrologicky, hydrogeologicky nesmírně cenná a je určitě správně, aby ta vodohospodářská funkce, to zadržování a

akumulace spodních vod mělo naprostou prioritu nad jakýmkoliv dalším hospodařením v daném území.

Já nejsem úplně spokojený s tím, jak v současné podobě ta ochrana probíhá nebo jak je to nastavené, protože tam se stala taková nepříjemnost. Když se přijímal tento vodní zákon, který je v současné době platný, tak ve vztahu k chráněným oblastem přirozené akumulace vod zůstaly v platnosti ty staré prováděcí předpisy a vnáší to vlastně do toho rozhodování poměrně zmatek a nejednoznačnost. Náš návrh mění ten paragraf tak, aby voda měla jasnou přednost. My tam v podstatě měníme ten princip ochrany těch oblastí do té podoby, že máme, nebo definujeme určité činnosti, které by se tam neměly dělat, nebo by měly být nějakým způsobem, ta jejich realizace nastavena prováděcím předpisem, a poté definujeme velké množství činností, které by se tam neměly dělat vůbec, ale dáváme Ministerstvu životního prostředí do rukou možnost v odůvodněných a jasně specifikovaných případech rozhodnout ve prospěch jiné hospodářské činnosti. Jsme si vědomi toho, že tady ty oblasti zabírají ne úplně malou část rozlohy naší země a úplně zabetonovat jakoukoliv činnost by nemuselo být správné z hlediska územního rozvoje a dalších věcí. Je také nutno říct, že v těchto oblastech se nachází významná část nalezišť například štěrků, šterkovpísku. Také by to zabetonování vedlo k tomu, že prostě už se tady nevytěží ani tatrovka šterku, takže dáváme ministerstvu do ruky nástroj, jak tam, kde (je) skutečně ten zájem jiný, než je ochrana vody, bude mít smysl. Je to právě částečně inspirované i kauzou toho našeho slavného šterkovpísku na jihu Moravy. Jsem přesvědčený, že kdyby ten zákon v té podobě, jak jej navrhuji, platil, tak by se nic takového asi nestalo.

A druhý návrh, který si zde dovolím představit, se týká zveřejňování dat z evidencí o povrchových a podzemních vodách. V § 21 zákona ukládá ministerstvu povinnost evidovat celou řadu informací o stavu povrchových vod, o stavu podzemních vod a my do toho paragrafu chceme přidat větu, že tyto informace se budou zveřejňovat v režimu strojově čitelných dat. Vychází to z vládou schválené informační strategie, kde se píše, že všechna veřejná data, u kterých je to možné, by měla být zveřejňována právě ve standardu open dat.

Já to považuji za důležité ze dvou důvodů. Za prvé, obecně, čím víc dat o krajině budeme mít a čím víc z těchto dat bude dostupných, tím lépe se nám bude pracovat s nějakou predikcí. Ale také ta data mají i určitou komerční využitelnost v rámci různých aplikací. A druhý důvod, a to je pro mě ten hlavní, mířím tím hlavně na zmapování, evidenci a právě i zveřejňování polohy a umístění meliorací, o kterých tady už dneska byla řeč. A já to považuji za takový první krok k tomu, abychom meliorace dokázali využívat k zadržování vody a k nějakému smysluplnějšímu hospodaření v krajině. Nejsem příznivcem toho, že by se měly všechny vykopat nebo zaslepit. Myslím si, že by na řadě míst ten odkaz našich předků, který v té krajině v podobě meliorací je, tak s ním jde pracovat i naopak v rámci boje proti suchu. Musíme ale vědět, kde jsou. Takže tohle je krok číslo jedna.

My se tématu meliorací budeme věnovat ještě přes prázdniny a po prázdninách a myslím si, že skutečně tady ta díla, která v zemi už jsou, můžou pomoci v našem boji proti suchu.

Třetí návrh, který zde předkládám, se týká využití tzv. šedé vody tak, aby bylo snadnější v budovách, které jsou např. veřejné nebo kancelářské budovy, a v dalších pracovat právě s šedou vodou, aby bylo jednodušší získat povolení. Protože tím, že v tento okamžik tady tato voda není zakotvena v zákoně, není specifikována, tak při získávání stavebního povolení narážejí investoři, narážejí i stavebníci na nutnost vést docela dlouhé řízení s krajskou hygienickou správou. A vlastně zdržuje to a řadu lidí to i demotivuje. Takže my chceme odstranit tuto legislativní bariéru.

Já jsem si vědom toho, že pro to, abychom dokázali zajistit nějaký hygienický standard a ochránit veřejné zdraví, tak je potřeba v prováděcích předpisech upravit parametry šedé vody tak, aby mohla kolovat v těch objektech. Vím také o tom, že Ministerstvo zdravotnictví v tento okamžik řeší projekt přes TA ČR, kdy se právě snaží definovat optimální hygienické parametry, ale já bych byl moc rád, abychom už v tento okamžik vyslali signál stavitelům, investorům, veřejnosti, že šedá voda má velký význam, že chceme do budoucna usnadnit cirkulaci jednou použité vody v objektech, a nastavili lhůtu pro nabytí účinnosti tak, aby Ministerstvo zdravotnictví bez problému dokončilo tento projekt a mělo i čas na napsání prováděcích předpisů. Takže si myslím, že je to projev určité ambice, kdy skutečně veřejnosti říkáme ano, voda nás zajímá, využití vody a úspory vody nás zajímají, ale zároveň to děláme způsobem, který je pro Ministerstvo zdravotnictví realizovatelný.

To jsou mé tři návrhy. Já bych jenom závěrem chtěl připomenout to, co už tady zaznělo. My jsme dneska představili náš plán Vodu řešíme teď! a tyto tři návrhy, ať už je to hospodaření s šedou vodou, ať už je to plán na zmapování a následné využití meliorací, tak i přísnější ochrana hydrologicky cenných oblastí, jsou součástí toho plánu, takže my ho těmito návrhy plníme v ten samý den, kdy jsme jej představili. A to je všechno, co jsem chtěl říct.

Děkuji vám za pozornost a v podrobné rozpravě se ke svým návrhům přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Petr Gazdík, připraví se pan poslanec Jaroslav Holík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane ministře, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, předně bych chtěl poděkovat, že program této schůze byl schválen, že se věci sucha můžeme zabývat. A chtěl bych poděkovat i panu ministrovi životního prostředí, protože zjevně ho i snaha opozice pohnula k větším činům, a jsem tomu velmi rád, protože by tady nemělo jít o politiku, ale o budoucnost.

Já jsem už 17,5 roku starostou nebo místopředsedou obce, jejíž název lže. Jmenuje se Suchá Loz a my už tam 12 let realizujeme komplexní pozemkové úpravy a já vám můžu na tomto místě věrohodně prohlásit, že Suchá Loz díky komplexním pozemkovým úpravám skutečně není suchá. Všechna opatření z komplexních pozemkových úprav se podařilo realizovat a dnes díky rybníčkům, tůňm, melioračním brázdám, záchytným průlehům jsme chránění jak před suchem, tak před

bleskovými záplavami. Díky poldrům, díky výsadbě zeleně, větrolamů, pásům cest, to všechno funguje a jsou věci, které fungují.

Druhá věc, ve které ten název lže, je věc týkající se Ministerstva zemědělství, protože v jejich plánu existuje nádrž Suchá Loz, která ale není v našem katastru a není v Suché Lozi. A měl bych tady jeden dotaz na pana ministra životního prostředí i zemědělství. Proč, když víme, že komplexní pozemkové úpravy fungují, že zajišťují ekologickou stabilitu území, že bojují nejen proti suchu, ale i proti záplavám, proč je na ně tak zoufale málo peněz? Proč je těch peněz tolik, že kdyby měla komplexními pozemkovými úpravami projít celá republika, tak by to při současném financování trvalo 273 let? Dvě stě sedmdesát tři let je skutečně hodně a každý uzná, že za 40 let komunismu, kdy všechno patřilo všem a nic nikomu, se ta krajina zásadním způsobem změnila, a proto dnes musíme dělat komplexní pozemkové úpravy. A 273 let, které by to trvalo při současném financování, přestože víme, že to funguje, a moje obec je toho důkazem, přijďte se podívat, každý uvidí, že to funguje, a v Suché Lozi díky tomu není sucho. Takže se ptám, pane ministře, prosím, kdy půjde více peněz do komplexních pozemkových úprav, do realizace společných zařízení? Kdy konečně se číslo 273 let sníží alespoň na nějakých 10, 20 let, kdy by to mělo relevantní smysl.

Druhá věc, na kterou bych se chtěl zeptat pana ministra životního prostředí, je jeho dopis, který jsme obdrželi jako obce a města, ve kterém pan ministr ctihodným primátorkám, primátorům, starostkám a starostům píše: "Aktuální situace stavu sucha na většině území České republiky není příliš příznivá. Rád bych vás proto touto cestou vyzval k realizaci adaptačních opatření, která je v rámci boje se suchem nezbytné realizovat v co největší míře. Jak jistě víte, prostřednictvím Národní koalice pro boj se suchem koordinujeme celou řadu aktivit od legislativních změn až po přímou finanční podporu konkrétních oblastí ve snaze obcím přípravu těchto adaptačních projektů co nejvíce usnadnit. Klíčovou rolí v adaptaci na změny klimatu hrají bezesporu zemědělská a lesní půda, kde jsou opatření financována převážně z prostředků Ministerstva zemědělství."

Prosím, pane ministře, poslal jste tento dopis i představenstvu Agrofertu a jiných velkých zemědělských společností, které svou činností můžou výrazně, a vy to víte, boj se suchem ovlivnit? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Jaroslav Holík, připraví se pan poslanec Vlastimil Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, páni ministři, omlouvám se, vážené kolegyně, kolegové, dobrý den. Jestli můžu, jenom v úvodu malinko zareaguji na slova svého předřečníka Petra Gazdika prostřednictvím pana předsedajícího. Petře, tady 40 let byl socialismus, tady ještě komunismus nebyl. Ale to jsem odbočil a teď se dostanu ke své vlastní zprávě.

Životadárnou tekutinou v lidském těle je krev. A stejnou funkci v přírodě zastává voda. Voda je základní podmínka života na této planetě Zemi. A pokud zdroje pitné vody zničíme, tak život na Zemi zanikne. Já jsem ze Zlínského kraje a mnohdy mi

případá, že to děláme všechno přesně proto, jenom aby ten život zanikl. Minulý víkend jsem se účastnil pochodu u Uherského Ostrohu, kde v přirozeném akumulacním území má vzniknout štěrkovna. Stejný problém je v oblasti Holešova. Bývalé letiště je obrovské akumulacní území vody, která stéká z vizovických hor. A je tam průmyslová zóna, kde chceme postavit 51 fabrik. Lidí, my jsme se zbláznili! Ta zóna v současné době zásobuje 30 tisíc lidí pitnou vodou. A její kapacita je zásobovat až 100 tisíc lidí. Takže považuji ochranu vody jako naši prioritu a chtěl bych, aby ochrana vody byla zakotvena v zákoně. Aby tam bylo, že vědomé poškozování vodních zdrojů musí být posuzováno jako trestný čin. Voda se nesmí stát artiklem tvorby zisku a veškeré peníze, které získáme z distribuce vody, by měly být vráceny zase k ochraně vodních zdrojů a nesmí končit na účtech překupníků.

Takže dámy a pánové, jak už jsem jednou řekl, voda je strategická surovina a myslím si, že by se měla vrátit do rukou státu, že by ji stát měl zpětně vykoupit. Já nevidím důvod, proč si Čech musí českou vodu kupovat u zahraniční společnosti. Já vám tady ukážu jednu tabulku. (Děje se.) Je to, kolik peněz odchází za prodej české vody. Příznám se, není to radostné čtení. Kdo chcete, dám vám ji k dispozici.

Takže jestli můžu, rád bych se ještě jednou vrátil k tomuto zákonu a k těm svým myšlenkám, že vědomé poškozování vodních zdrojů musí být posuzováno jako trestný čin a že peníze, které z distribuce vody získáme, se musí zase do té vody vracet. Takže tím pádem vás všechny žádám o podporu svého pozměňovacího návrhu č. 5738, který načtu v podrobné rozpravě. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Píkal. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo. Nemyslel jsem, že v této rozpravě budu vystupovat, nicméně musím zareagovat na dvě věci, které tu zazněly. Pokud by došla pitná voda, tak život na planetě nezanikne, pouze lidé. (Veselost v sále.) Je potřeba to podle mě rozlišovat. A pak bych chtěl podotknout, že poškozování vodního zdroje již trestným činem je, ať už z nedbalosti, nebo úmyslně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Milan Brázdil se omlouvá dnes od 14.30 do 19.00 z pracovních důvodů. Na řadě je nyní vystoupení pana poslance Vlastimila Válka, připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já si dovoluji navázat na lehce odlehčenou atmosféru a děkuji předřečníkovi vašim prostřednictvím, opravdu jsme tady čtyřicet let komunismu neměli komunismus, měli jsme socialismus, děkuji za to upřesnění. Na druhé straně jsme ke komunismu mílovými kroky systémem kupředu, zpátky ni krok směřovali. Už tak to bylo dost zlé a potéš pánbůh, kdyby

nastal ten komunismus. Ale to jsem odbočil. Předpokládám, že další budou navazovat.

Já bych se chtěl vrátit k vodě. A tady v těch prvních vystoupeních padlo, kdo vlastně první zmiňoval vodu. Já jsem se díval na datum narození svých předřečníků, mám teď tím pádem jako nejstarší biologickou výhodu, protože když řeknu, že první jsem problematiku sucha zmiňoval já, jako nejstaršímu ze všech vystupujících mi to těžko někdo může upřít, nicméně není to pravda. Já jsem si našel, že sucho se zmiňuje v Kosmově kronice. Dovolím si citovat: "Je to divná věc," píše Kosmas, "a lze z ní uvážit, jak vysoko se vypíná tato země, nevtéká do ní žádná cizí řeka, nýbrž všechny toky malé, i velké, pojaty arci do větší řeky, jež slove Labe, tecou až do severního moře". Tolik Kosmova kronika. A tam už se debatuje o problematice sucha, odtoku vody z České republiky, a proto si nesmírně vážím toho, že mám příležitost se jako poslanec podílet na tomto zákoně, podílet se na pozměňovacích návrzích, z nichž velkou část velmi rád podpořím, a podílet se na tom, že opravdu Poslanecká sněmovna tentokrát nejenom teoreticky, ale i prakticky bere smrtelně vážně problematiku sucha.

Potíž z mého pohledu sucha je jak se zdravím. Vždycky když umře nějaká významná osobnost na rakovinu, vznikne vlna preventivních prohlídek, která velmi rychle ochabne. Všichni víme, že máme dělat preventivní opatření, všichni víme, že se máme vyšetřovat, všichni víme, že máme chodit na screening, nikdo to nedělá, většina lidí s tím začne, až když onemocní, a to je pozdě. Se suchem je to nemlich to stejné. Moji předřečníci tady opakovaně zmínili, že to, že prší, to, že možná za týden, za čtrnáct dní budou lokální záplavy, nic nemění na tom, že voda z krajiny mizí, a ne kvůli nám, ale i kvůli nám. Pokud s tím teď nezačneme něco dělat, vzhledem k tomu, jak psal Kosmas, v situaci, v jaké jsme, tak naše děti, naši potomci nejenom že budou mít velký problém, ale budou mít neřešitelný problém.

Je velmi dobře, že se Poslanecká sněmovna odhodlala problém řešit. Doufám, že z druhého čtení se velmi rychle posuneme ke třetímu čtení a že se nestane, že tento zákon se nedostane do konce volebního období do třetího čtení, což by mě velmi mrzelo. Domnívám se, že ten zákon má spoustu pozitivních míst. Domnívám se, že řada pozměňovacích návrhů je velmi užitečná, a byl bych velmi rád, aby se z tohoto zákona nestalo politikum, ale aby se z něho stalo opravdu něco, co pomůže nejenom zemědělcům, nejenom vodo hospodářům, nejenom občanům, ale všem, co bydlí v této zemi, udržet vodu v krajině a dosáhnout toho, aby voda, která je opravdu nesmírně důležitá a je to nejužší tekutina, nebyla tekutinou v České republice nedostupnou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem se přihlásil pan předseda Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych chtěl navázat vlastně na to, co jsem tady říkal v úvodním slově před schválením programu této mimořádné schůze, a sice k některým konkrétním návrhům

v oblasti právě pozměňovacích návrhů, které podáváme k novele vodního zákona s tím, že pozměňovací návrhy cílí za prvé v úvodní části zákona, aby byla jasně vyzdvížena nutnost úlohy ochrany vody a vodních zdrojů v České republice, a dále abychom v rámci vodního zákona právě dokázali řešit tu problematiku meliorací, abychom dokázali meliorační systémy zmapovat, uvést je do katastru nemovitostí, aby vlastníci věděli, že mají vůbec meliorační systém na svém pozemku, aby ten, kdo případně pozemek kupuje, měl tuto informaci.

Proto navrhuji, aby do roku 2025 bylo provedeno zmapování melioračních soustav, aby tuto činnost provedl Státní pozemkový úřad a aby dal podněty na zanesení této informace do katastru nemovitostí. Chápu, že tyto povinnosti nemůžeme plně přenášet na vlastníka, takže proto také v dalších pozměňovacích návrzích říkáme, že pokud vlastník přijde a požádá o prověření informace o tom, zdali je na jeho pozemku meliorační soustava, tak aby toto za něj bezplatně provedl Státní pozemkový úřad. Myslím si, že pětiletá lhůta je docela dost dlouhá na to, aby se to podařilo v tom rozsahu celkem bez problému zvládnout. Samozřejmě jsou tam i povinnosti, že pokud toto vlastník neučiní, tak je tam i určitá sankce, tak jako v jiných opatřeních, také vůči vodohospodářským stavbám, kde vlastník má také obdobné povinnosti a má z toho také vyplývající sankce.

Zároveň, protože se tady bavíme o problematice sucha, tak využívám i této situace k tomu, abychom udělali i úpravu, která se bude týkat některých ustanovení právě i zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, protože ono to s problematikou vody a vodních zdrojů také souvisí. A to jsou ty věci, které se právě týkají ochrany cenné zemědělské půdy, aby nebyla zastavována, aby nebyla vyjímána, aby v těch případech, které jsou tak mediálně známé, ať už je to těžba šterkopisku, bylo jasné, že takovouto půdu prostě nebude možné vyjmout. Tato půda si zaslouží ochrany z důvodu své cenné kvality, bonity, ale i z toho důvodu, že to je prostě zdroj zadržetí vody, zasakování vody do spodních vrstev a také zajištění toho, aby celá lokalita, která je v Uhersko-Ostrožsku, mohla fungovat jako cenný zdroj pitné vody pro více než 140 tisíc lidí.

Takže je to série několika pozměňovacích návrhů, která by měla vést k cíli více chránit vodu, vodní zdroje, podporovat větší zásobu spodní vody, zasakování, ale také chránit půdu před nesmyslným zastavováním logistickými centry, průmyslovými zónami, nákupními centry a tak dále. Ať prostě investor hledá méně bonitní půdy, nebo v úplně ideálním případě ať se orientuje na brownfieldy, ať se orientuje na už stávající průmyslové zóny a tak dále. To si myslím, že je důležité, abychom toto dokázali do zákonů vložit, aby to bylo zřejmé a jasné, a ne že dnes se hledají kličky, kdy v zákoně se sice hovoří o tom, že ochrana půdy je ve veřejném zájmu, ale někdo je schopen zdůvodnit, že veřejný zájem je při dvouprocentní nezaměstnanosti vytvářet další obrovskou průmyslovou zónu v situaci, kdy v tom regionu máte nevyužitě brownfieldy, nevyužitě stávající průmyslové zóny a podobně. To mi prostě logiku nedává.

Takže to je série několika pozměňovacích návrhů, které v této oblasti máme připraveny a budeme podávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. A nyní tedy v obecné rozpravě je přihlášená paní poslankyně Alena Gajdůšková a připraví se pan poslanec Václav Klaus. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobré poledne, přesně poledne. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, vážení páni ministři, chci podpořit předkládanou vládní novelu vodního zákona, protože je to novela velmi a velmi prospěšná. Jsem velmi ráda, že většina společnosti už pochopila cenu vody, která je cenou života, tak jak o tom mluvili již mnozí přede mnou. Ale přátelé, když jsem na problémy ohrožení nedostatkem vody upozorňovala po roce 2002 v Senátu, protože vědci nám už v té době říkali, že to může být problém, byť jsme v té době řešili povodně, tak se mi kolegové pana Bendla smáli. Klíčový ale potom k řešení této problematiky byl rok 2003 a následně 2015, které ukázaly problémy sucha in natura, tedy v realu. V těch letech sociálně demokratické vlády iniciovaly činnosti zaměřené na přípravu uceleného souboru opatření pro zvýšení připravenosti a prevence následků sucha na společnou a životní prostředí. Koncepce ochrany před následky sucha – to je název tohoto materiálu – je dosavadním vyústěním těchto aktivit. To se mimochodem říká v oné vládní koncepci, to cituji. Vypracování Koncepce ochrany před následky sucha uložilo usnesení vlády číslo 620 již v červenci 2015 k přípravě realizace opatření pro zmírnění negativních důsledků sucha a nedostatku vody.

Toto usnesení obsahovalo tenkrát i řadu konkrétních úkolů. Byla to spolupráce s nejlepšími vědeckými kapacitami v zemi, s Akademií věd a výzkumnými ústavy, jejichž výstupy pak sloužily k formulaci koncepce. Opatření z koncepce naplňují i cíle Strategického rámce Česká republika 2030 – to je opět název materiálu – v oblasti zpomalování odtoku vody z krajiny, udržení biologické rozmanitosti, zlepšování stavu půd, zvyšování spolehlivosti vodo hospodářské infrastruktury v měnicích se podmínkách, ochrany vodních zdrojů před kontaminací, zvyšování úrovně čištění odpadních vod a podpory produkce potravin. To vše sem patří.

V květnu 2016 pak vláda Bohuslava Sobotky projednala materiál k řešení sucha. Ten řešil tři etapy v čase – první do roku 2021, druhá do roku 2027 a třetí do roku 2033. Tento materiál předpokládal ročně na realizaci navrhovaných opatření 2,4 miliardy korun. Materiál obsahoval mix řešení, jak o tom jedná i zmiňovaná koncepce. Předkládané zákony jsou další z těch kamínků k realizaci tady této strategie a těchto koncepcí.

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, já vítám tuto dnešní debatu i to, že věnujeme tématu vody a sucha celou mimořádnou schůzi. Ale kdybychom vodu začali řešit teď, jak to tamto vidíme ze strany Pirátů, bylo by tedy opravdu pozdě. Škoda jenom, že jsme ztratili ta léta mezi roky 2006 a 2013, kdy se práce na koncepcích poněkud zpomalily, ne-li zastavily.

Chci ale zdůraznit ještě jednu věc. Pánové ministři Toman a Brabec jsou opravdu skromní ve výčtu toho, co se dělá nyní. Protože tuto problematiku sleduji už léta, chci ocenit u nich především jednu věc, že se dokázali domluvit, že dokázali spolupracovat a dokázali spolupracovat, a dokázali tak překonat to, co skutečně

trošku práce brzdilo proti tomu, jak jsme si představovali, že se věci realizovat budou. Ministr zemědělství pan Toman a ministr životního prostředí pan Brabec dokázali překonat resortismus a to je opravdu velmi oceněníhodné. A výsledky máme na stole. To, že to dokázali, je skoro zázrak. A já věřím, že v tom zázraku budou pokračovat.

Věřím proto také, že se všichni shodneme nejen na těchto dvou novelách vodního zákona v této chvíli, ale posléze i na užitečném a velmi potřebném ústavním zákonu, který problematiku vody bude řešit a na kterém, jak je známo, vláda již pracuje, a věřím, že co nejdříve doputuje do Sněmovny, že bude také ale respektovat ústavní zákon to, o čem je řeč zde ze strany opozice. Ta věc totiž musí být společným zájmem. Tady si nemůžeme hrát skutečně na to, kdo je odkud. To je bytostný zájem všech občanů této země a budoucnosti této země. Jsem přesvědčena o tom, že navrhovaný ústavní zákon potom musí dát vodě pozici i cenu, kterou voda má pro život sám. Musí být vždycky jednoznačné, že voda je víc než písek. Ale to by byla další debata, která by reagovala na to, co se děje u nás v kraji. Věřím, že toto vyřešíme.

A ještě jednou prosím o podporu obou vládních novel. A věřím tomu, že celou problematiku společně posuneme. A děkuji pánům ministrům. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Václava Klause a připraví se pan poslanec Stanislav Grospič. Pan poslanec Václav Klaus není přítomen, takže jeho přihláška propadá a požádáme o vystoupení pana poslance Stanislava Grospiče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych také řekl za klub Komunistické strany Čech a Moravy a sám za sebe, že vítáme, že konečně došlo k projednávání novely vodního zákona, to jest zákona č. 254/2000 Sb., o vodách, a že zdaleka nepodceňujeme otázku vody, dostupnosti vodních zdrojů a hrozbu sucha, která přichází v následujících letech.

Potom v podrobné rozpravě se přihlásím k načtenému malému pozměňovacímu návrhu, který se opírá o určitou skutečnost, se kterou se na mě obrátili občané přílehlých obcí Sobotecka, ale i Mělnicka a některých dalších. Když to zobecním na jednom konkrétním příkladě, došlo k takové paradoxní situaci, kdy vodoprávní úřad možná úplně neplnil očekávání, která se od něj čekala, k zajištění pitné vody pro dané obce a nevyhodnotil si dobře daný stav, nicméně měl oporu v té době v zákonné úpravě, to jest v podobě zákona o vodách, vodním zákoně. A myslím si, že teď je určitá chvíle se věnovat i takovýmto momentům, které mohou být v určitý moment pro obce a jejich obyvatele velice tíživé.

O co šlo? Původně byla ve Vlčím Poli a v Horním Bousově kolem Kostí, kde jsou velké sady, plánována vodní nádrž o kapacitě 4 tisíce kubiků vody. V roce 2017 požádali sadaři o povolení nové nádrže o kapacitě 40 tisíc kubiků, tedy desetkrát větší kapacity, protože jim stávající voda nestačila na zavlažování. Na úvod chci ještě uvést informaci, že vlastníkem nebo akcionářem sadů bylo prý propojení s ředitelem FIO

banky a od počátku také bylo jednáno se všemi dotčenými obcemi i městskými úřady v Sobotce. Co se týká situace, když byla vloni nádrž vybudována. Došlo ke ztrátě spodních vod, a tím vod sousedních obyvatel Kdanic. Štěstím je, že se podařilo městu Sobotka aspoň zajistit urychleně peníze na stavbu vodovodu, který byl dokončen potom následně v říjnu 2019. Je pravda, že celá ta anabáze budila velkou bezmocnost okolních obcí a na stavebním úřadě včetně stížností, které byly předkládány jak policii, tak na odbor životního prostředí v Jičíně. A trvalo poměrně dlouhou dobu, než se celá věc začala řešit.

Zkušenost mě vede k tomu, když jsem se po tomto pídil, že takovýchto situací je zejména v těch sadařských oblastech mnohem více, protože samozřejmě plocha, která vyžaduje budování nových sadů či jejich rekultivaci, také spotřebu pitné vody a může tam docházet ke střetu zájmů, a také dochází, mezi závlahami těchto sadů a pitnou vodou užitečnou, která by primárně měla být určena obcím.

Z tohoto pohledu se snažím ve svém pozměňovacím návrhu vložit drobné ustanovení, které se týká příslušné části, kdy za bod tři vládního návrhu by se vkládal bod čtyři. V části čtyři v § 8 za odst. 1 se vkládá nový odstavec 2, který zní: Povolení k odběru či akumulaci vody lze vydat pouze z důvodu nezbytného využívání vody jako vody pitné pro zásobování obyvatel tam, kde není možné obydlí připojit na vodovod pro veřejnou potřebu. Dosavadní odstavce 2 až 4 se potom označují jako 3 až 5. Následující body se přečísľují.

Tedy není to návrh, který by absolutně zakázal využívat vodu, pitnou vodu například pro závlahy, zemědělské účely, sadaření, ale staví tam alternativu; v případě, že pro obec není možno zajistit jinou vodu, pak by prioritou pitné vody a její zajištění pro obec, a tím i pro občany měla hodnotu podstatně vyšší ochrany. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jako poslední je přihlášen v obecné rozpravě pan poslanec Jan Zahradník. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, vážený pane místopředsedo, za slovo. Dámy a pánové, já samozřejmě k tomuhle zákonu, který se opakovaně na programu naší Sněmovny vyskytuje, tradičně vystupuji a dával jsem vždycky pozměňovací návrhy ve snaze jednak zlepšit situaci měst a obcí, jednak samozřejmě pomoci v boji se suchem. To jsem vždycky dělal. Já bych možná tady nejprve ale zmínil pár číselných údajů, abychom věděli, co vlastně je předmětem našeho uvažování.

Když se podíváme na statistiku ČHMÚ, tak je tam uveden údaj, že celkový úhrn srážek v loňském roce na území České republiky byl 634 milimetrů na metr čtvereční. Jednoduchým vynásobením zjistíme, že se tedy vlastně jedná o 50 miliard metrů krychlových vody. To je objem vody, se kterým tady u nás tedy máme co do činění, protože víme dobře, že přítok ze zdrojů mimo území naší republiky je zanedbatelný. Pan kolega Válek tady citoval kronikáře Kosmase. Já jsem tady už kdysi dávno jednu citoval epigram Karla Havlíčka Borovského, který říká: Nechlubte se, vlastenci, není to věc řádná, že neteče odjinud do Čech voda žádná. Tak to opravdu je. Podíváme-li se na ty grafy, tak ten odtok je zhruba v řádu 10 miliard kubíků, přítok je

v řádu zhruba necelých 500 milionů. Takže pracujeme s 50 miliardami metrů krychlových vody, se kterými musíme jaksi zajistit tady veškeré naše hospodaření.

Je třeba dodat, že z těchto 50 miliard zhruba 40 miliard metrů krychlových vody odchází evapotranspirací, tedy výparem, případně pohybem vody ve vegetaci, v rostlinách. Čili tady těch 10 miliard, s kterými nakládáme... No, když si řekneme, jakým způsobem jsme schopni akumulovat vodu, tak umělá akumulace vod, umělé nádrže vytvořené u nás v historii, jsou schopny zachytit zhruba necelých 5 miliard metrů krychlových vody, čili desetinu z toho disponibilního objemu. Z toho významné nádrže, tedy ty přehradní velké nádrže, mimo jiné třeba na vltavské kaskádě a další přehrady, zadrží zhruba, bych tak řekl, 40 %. Víc, vlastně musím přidat, takřka tři čtvrtiny, ne 40, to jsem se zmýlil. Tak asi 70 % vody zadrží velké nádrže, zhruba kolem tak 25 % zadrží střední rybníky do 50 hektarů a zbytek potom malé rybníky, případně ty velké rybníky, zase na té druhé straně. Takže pracujeme s 5 miliardami metrů krychlových vody, které zadržíme. To je ta voda disponibilní, která když bude velké sucho, po ní můžeme sáhnout a z ní můžeme tu vodu jaksi odebírat.

Mluvíme tady o zadržování vody v krajině jako o velkém nástroji v boji se suchem. Já s tím souhlasím. Je to nástroj, který můžeme použít v poměrně krátké časové době. Prostě postavit přehradní nádrž je otázka poměrně složitého povoloovacího řízení. Kdybychom si ale zase číselně to přepočítali, tak ten objem zadržované vody kdybychom rozprostřeli na celou plochu České republiky, bylo by tam na každém metru čtverečním 62 milimetrů, čili bychom chodili zhruba v 62 milimetrech vody. Otázka je, do jaké míry tedy to zadržování vody v krajině je skutečně reálně efektivním nástrojem. Neříkám, že bychom na to měli rezignovat, v žádném případě. Určitě každý zemědělec, každý vodohospodář, který tu možnost má, tak by měl ta drobná opatření v krajině dělat.

Mluvil tady pan kolega Bendl o odbahnování rybníků. Mezi 10 a 20 procenty objemu rybníků je zabahněno, to znamená, ten jejich objem, tak jak byly vybudovány, není k dispozici. Bývalo takovým jaksi uváděným číslem, že na odbahnění jednoho hektaru rybníka je potřeba milion korun. To bylo do té doby, nežli my sami jsme si vlastními zákony velmi ztížili možnost nakládání s tím vyvezeným bahnem. Kolega Bendl to tady velmi podrobně zmiňoval. Musím se přiznat, že vidím také velký problém v tom, že to bahno z rybníků teď není možné používat, tak jak to bylo po dlouhá desetiletí, staletí jako hnojivo na pole, ale bohužel je to považováno za nebezpečný odpad. Příčina toho samozřejmě je ve zprísněných podmínkách a ve zpřesnění metod, tak jak měříme škodlivé látky. Prostě s tím bahnem najednou není co počít a jeho likvidace vyžaduje významné finanční prostředky.

Takže musíme stále obracet svoji pozornost k budování nádrží. Já jsem rád, že pan ministr zemědělství představil program k budování nádrží. Častokrát je tato cesta kritizovaná, je spojovaná s nějakou betonářskou lobby. Já tedy si myslím, že to tak není. Prostě měli bychom myslet na zadní kolečka. Až skutečně to sucho bude kritické, tak každá ta nádrž bude určitě potřebná.

My jsme chránili v roce 1953 277 profilů pro možné nádrže, v roce 1988 to bylo už jenom 210, v roce 2005 potom to bylo 186 a v současné době pracujeme zhruba kolem tak 60 až 80 míst, 65 profilů, kde by bylo možné postavit nádrž a které jsou tím oním způsobem chráněné. Pan ministr mluvil zhruba asi o 30 možných místech, kde by se nádrž dala postavit. Dámy a pánové, to je věc, která samozřejmě podle mě není populární. Já jsem si vědom toho, že nesklidí nějak velkou chválu, ale chci se tady vyjádřit ve prospěch toho záměru na budování nádrží.

Takže další věc, kterou bych chtěl zmínit, je vůbec to, na co používáme vodu, kterou u nás zachycujeme. Ve světě, ve světovém globálním průměru, 75 % vody je používáno na zemědělské účely, 20 % vody na průmysl a služby, 5 % pak slouží jako voda pitná. V Evropě to je tedy již 33 % zemědělství, 54 % průmysl a služby a 13 % voda pitná. U nás je tomu tak, že 4 % na zemědělství, 58 % na průmysl a služby a 38 % voda pitná. Co to znamená? No, znamená to, že my významné množství pitné vody vlastně používáme na ty průmyslové nebo zemědělské účely.

Já bych ještě na závěr uvedl takový – já jsem někde našel takový zvláštní statistický údaj, poměrně ne jaksi neradostný, jak se jednotlivé katastrofální jevy podílejí... jakou mají jaksi... jakým způsobem se na úmrtí podílejí, kolik úmrtí, kolik mrtvých lidí přinese ta která katastrofa.

Zemětřesení 16 %, tady uváděli ti autoři, povodně 8 %, tropické bouře 5 % – ale sucho, dámy pánové, sucho má na svědomí 64 % úmrtí. Takže to jsou čísla opravdu varující. A považuji naši snahu bránit se suchu za správnou. I když u nás samozřejmě nemluvíme zatím o obětech, ale jenom o snížení našeho komfortu, které by mohlo přinést nastupující sucho.

Já nechci být jízlivý v tom, že zase opět na jihu prší, teď jsou tam vydatné deště, blíží se sem, rozumím tomu, že zemědělské sucho je, zdá se, pro toto období vyřešeno. Ale pořád ještě samozřejmě máme velký deficit ve spodních vodách a ten roční úhrn srážkový chybějící určitě se těmito srážkami nedoplní.

Nyní tedy k našemu sněmovnímu tisku. Já jsem svůj pozměňovací návrh, který se týká § 12, předložil do výborů. Ten výbory projednaly – děkuji za to, že jej přijaly za svůj, mluvil o tom tady pan kolega Munzar, mluvil o tom také myslím pan poslanec Tureček za zemědělský výbor. Takže nebudu tady načítat tento návrh, protože je již obsažen v návrhu jak zemědělského, tak hospodářského výboru.

Chtl bych se ještě vyjádřit k otázce vlastnictví vody, která tady padla. Já opakovaně se pokouším vyvrátit i blud, který tady bývá zmiňován, že jsme tady jaksi zprivatizovali vodu a že se veškerá voda u nás dostala do soukromých rukou. Není tomu tak. Z více než 90 % patří vodní zdroje i infrastruktura do rukou obcí, případně právnických osob, které si obce založily. To, že si na správu těchto svých infrastrukturálních statků najímají soukromé firmy, Veolii, u nás na jihu Čech to je ČEVAK a další, to je jiná věc. Už se dávno ukázalo, že obce, nebo veřejná správa, nejsou dobrým podnikatelem. Že hospodaření na té infrastruktuře, to není jenom čerpání vody, její úprava, její rozvod a odvádění tedy odpadních vod a jejich čištění. Je to také významná starost o kvalitu té vodní infrastruktury, kvalitu vodovodních trubek, kanalizačních trubek. A to je věcí každé obce, každého města, jak se domluví

s tou svou firmou, která spravuje tu infrastrukturu, jakou část zisku ta firma bude dávat právě do této infrastruktury.

A ukazuje se, že za poslední dobu se významně zlepšuje kvalita té vodohospodářské infrastruktury, mám na mysli tedy těch vodovodních řadů, a že ty ztráty, které byly významné v předchozích dobách, naopak tedy klesají. Ještě jeden komentář bych si rád dovolil, který tady... asi dvakrát nebo třikrát se mluvilo o chráněných oblastech přirozené akumulace vod, zkratka CHOPAV, taková mluvící zkratka. Já jenom bych chtěl jaksi povzdychnout nad tím, jaký osud stihl chráněnou oblast přirozené akumulace vod Šumava, kdy jsem tady před několika lety v tom minulém volebním složení naší Sněmovny upozorňoval na to, že zákony, které jsme tedy přijali, zákony na ochranu přírody a krajiny, které vlastně ze Šumavy udělaly, tak jak si přáli aktivisté, divočinu, že to bude mít negativní vliv na vodní hospodářství na té Šumavě, vodní režim. Nebyl na to brán ohled a bohužel ta chráněná oblast přirozené akumulace vod Šumava nyní je velmi postižena tím, že více než 20 % stromů na Šumavě vlastně uschlo vlivem kůrovcové kalamity.

Čili to je můj závěrečný povzdech nad tím, že – a někdo tady zmínil, že i ta kalamita pokračuje, že se můžeme obávat toho, že pokračující kalamita i tedy v lesích hospodářských bude přinášet negativní dopady na hospodářství s vodou na vodní režim. Je to tak. Je pravda, že bychom tedy měli skutečně – a tady zase vítám vynakládané finanční prostředky na jak tedy boj proti kůrovcovi, tak i na boj s nastupujícím suchem.

Dámy a pánové, já vám děkuji za pozornost. Jak už jsem řekl, pozměňovací návrh považuji za předložený prostřednictvím obou výborů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Pan poslanec Jan Zahradník byl poslední přihlášený v obecné rozpravě. Takže se podívám, jestli má ještě někdo zájem do obecné rozpravy. Nemá. Takže já končím obecnou rozpravu. Táhne se, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan ministr Toman, pan ministr Brabec? Pan zpravodaj Tureček a pan zpravodaj Munzar? Tak, tam také asi zájem není.

Takže nyní tedy zahajují podrobnou rozpravu. A připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. A jako první se hlásí paní poslankyně Dana Balcarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych se ráda přihlásila ke svým dvěma pozměňovacím návrhům. První je nahraný v systému pod číslem 4964 a týká se lepší definice ochranných pásem. A druhý pozměňovací návrh je v systému nahraný pod číslem 4965 a týká se povinnosti správců vodního toku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu čtyři omluvy. Předseda Sněmovny Radek Vondráček se omlouvá z odpoledního jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Kateřina Valachová se omlouvá z dnešního jednání od 12 hodin do

konce jednacího dne z rodinných důvodů, pan poslanec Julius Špičák se omlouvá mezi 9. a 19. hodinou z rodinných důvodů a paní poslankyně Tatána Malá se omlouvá mezi 16. a 19. hodinou do konce jednacího dne z důvodu nemoci.

Jako další vystoupí v podrobné rozpravě pan poslanec Jakub Janda a připraví se paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Já se přihlašuji ke dvěma pozměňovacím návrhům zavedeným v systému pod čísly 4561 a 4562. Oba pozměňovací návrhy jsem odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Jana Krutáková a připraví se pan poslanec Petr Bendl.

Poslankyně Jana Krutáková: Já bych se chtěla tímto přihlásit k pozměňovacím návrhům, které jsou v systému vedeny jako číslo 5142, 5144, 5369 a 5370. Rovněž tak je tam uvedeno odůvodnění. Odůvodnila jsem je i v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Petra Bendla a připraví se pan poslanec Jaroslav Holík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám dva pozměňovací návrhy, ke kterým bych se rád přihlásil. První je sněmovní dokument pod číslem 4557 a týká se větší akcentace prevence před suchem a druhý je sněmovní dokument pod číslem 5784, který se týká povinnosti zavádět opatření Dešťovka, s tím, že mohou nastat situace, které budou vlastně neřešitelné v okamžiku, kdy takovou povinnost novým stavebníkům dáme, tak kromě toho, že jim tady zdražíme bydlení, tak zároveň jim možná budeme znesnadňovat situaci, protože to třeba technicky nebude vůbec možné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem se hlásí předseda KDU-ČSL Marian Jurečka do podrobné rozpravy. Tak prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já jsem tady v obecné rozpravě dával odůvodnění pozměňujících návrhů, které předkládáme. Dovolím si tedy nyní se k nim přihlásit v této podrobné rozpravě, a sice zvýšení a zdůraznění významu vody, vodních zdrojů, a to v pozměňujícím návrhu pod číslem 5102, dále řešení otázky meliorací pod číslem 5820, pak také meliorací v oblasti problematiky SPÚ, číslo dokumentu 5821, dále krajinné prvky, rybníky, retenční nádrže, je to sněmovní dokument 5822, dále kompetence Ministerstva zemědělství v oblasti vyjádření se

k záboru zemědělského půdního fondu pod číslem 5823, pak zákaz odjímání kvalitní zemědělské půdy pro výstavbu logistických center, nákupních center a podobně pod číslem 5824, pak umožnit pěstování rychle rostoucích dřevin na kvalitních půdách ochrany 1 a 2, to je sněmovní dokument 5825, a pak poslední část, a sice výnosy z odvodů a pokut, aby částečně šly také do rozpočtu Státního pozemkového úřadu, a to je číslo sněmovního dokumentu 5826. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jaroslav Holík a připraví se pan poslanec Jan Schiller. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě jednou dobrý den. Já se tímto přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu číslo 5738.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jan Schiller a připraví se pan poslanec Radek Holomčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit ke dvěma pozměňujícím návrhům. Jeden je můj pod číslem 5181. Druhý pozměňující návrh předkládám já a kolegyně Marie Pěnčíková a je pod číslem 5182. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Radek Holomčík a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych se rád přihlásil ke třem svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému vedeny jako sněmovní dokument 5537, 5815 a 5816. Zdůvodnění jsem řekl jak v obecné rozpravě, tak je i obsahem zmiňovaných dokumentů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara a připraví se paní poslankyně Balaščíková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážení páni ministři, já jsem v obecné rozpravě k tomu pozměňovacímu návrhu nevystoupil, tak mi dovoluji, abych ho jen stručně okomentoval. Můj pozměňovací návrh reaguje na znění § 5 odst. 3, ze kterého je patrná snaha o zachytávání a využívání dešťové, tedy šedé, vody, a to při novostavbách, ale i při rekonstrukcích stávajících staveb.

Z mého pohledu ano, bohužel myšlenka – to nemyslím nijak ironicky, protože každý rozumný člověk, pokud má tu možnost, má již třeba dnes u rodinného domu nějaký systém, nějakou nádobu na jímání dešťové vody a nějak ji využívá, a to i bez

zákona a často i bez dotaci z programu Dešťovka. Nicméně tato snaha, resp. tento paragraf má v sobě skryto podle mne jedno zásadní riziko. Já si to třeba dokážu představit u novostaveb, rodinných domů nebo třeba u logistických center, ale těžko si to dokážu představit u rekonstrukcí bytových domů nebo i novostaveb bytových domů v centrech měst. Technicky sice je možné vše, ale je to také z mého pohledu otázka nákladů, a to nejen investičních na technologie, nádrže, čističky, filtry, ale i provozních.

Je samozřejmě skvělé mít domy energeticky soběstačné, pasivní, s maximálním využíváním šedé vody. Problém ovšem je, kdo takový dům zaplatí a kdo si takový dům může dovolit koupit. Bavíme se o tom, že máme velmi vysokou cenu nemovitostí. Cena bydlení se vzdaluje ve velkých městech i střední třídě. Proto bychom měli velmi vážít na jazýčkách vah jakýkoliv technický normativní legislativní požadavek, který zvýší náklady na výstavbu, rekonstrukci a na bydlení jako takové, protože sice můžeme mít ty nejvyšší požadavky na stavby, ale zároveň si musíme být vědomi, že se nebudou takové budovy stavět, protože na to skoro nikdo nebude mít.

Proto přicházím s pozměňovacím návrhem, který § 5 a požadavky na stavby doplní, řekněme, o zmocnění určit požadavky prováděcím právním předpisem, který by měl zohlednit konkrétní možnosti území a stavebníků, a zároveň aby rozsah opatření na jímání a používání šedé vody byl stanoven s přihlédnutím nejen k jejich přínosům, ale také k jejich nákladům, a to proto, aby takové opatření mělo nejen ekologickou, ale i ekonomickou logiku.

Tento návrh najdete v systému pod číslem 5804. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Margitu Balaščíkovou a připraví se pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové. Já bych se ráda přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu vedenému v systému jako sněmovní dokument 4972.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Stanislav Grospič a připraví se paní poslankyně Marie Pěňčíková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se tímto způsobem přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 5829. Jak jsem avizoval v obecné rozpravě, týká se úpravy v § 8 vodního zákona. Odůvodnil jsem ho tím, že má za cíl zvýšit dostupnost ke zdrojům pitné vody v případech, kde obydlení nelze připojit k veřejnému vodovodu, neboť toto připojení by bylo velmi komplikované.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako poslední vystoupí paní poslankyně Marie Pěničková. Máte slovo.

Poslankyně Marie Pěničková: Dobrý den, dámy a pánové. Jenom ve stručnosti, ráda bych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který máte v systému jako sněmovní dokument 5818 včetně zdůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se ještě rozhlédnu, zdali se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, takže končím podrobnou rozpravu. Táží se, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan ministr Toman, pan ministr Brabec, pan zpravodaj Tureček a pan zpravodaj Munzar. Máte zájem o závěrečná slova? (Ministr Toman: Ne.) Ne. Vy jste se vylekal, ale to nemusíte. Takže tady nemám žádné návrhy, o kterých bychom hlasovali, a já tedy končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní zde máme další bod našeho programu. Jedná se o

2.

**Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové,
Víta Rakušana, Petra Gazdíka a Petra Pávka na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně
některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 680/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 680/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele poslankyně Jana Krutáková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, poslanci hnutí Starostové a nezávislí předkládají návrh novely zákona o vodách číslo 254/2001 Sb., v aktuálním znění. Tento návrh má za cíl podpořit využívání srážkových vod, neboť zavlažování pozemku prostřednictvím dešťovky není dostatečně upraveno a budí právní nejistotu. Vody ubývá a zalévat kvalitní pitnou povrchovou či podzemní vodou je bohužel luxus, který si již nemůžeme dovolit.

Současný právní stav ovšem upřednostněním zasakování srážkové vody nepodporuje žádoucí využití srážkových vod, a tím zvyšuje tlaky a požadavky na využívání jiných primárních vodních zdrojů. Koncepce na ochranu před následky sucha s tím počítá – a cituji: "S čistěnými odpadními vodami je potřeba postupovat jako se surovinou a recyklovat ji. Zatím však chybějí potřebné legislativní nástroje, které by opětovně používání čišťené odpadní vody nebo šedé vody umožňovaly. Je třeba vytvořit legitimní postupy v souladu s legislativními podmínkami, které by veřejná správa mohla v praxi využívat. Cílem opatření je nastavit legislativní podmínky pro opětovné využívání odpadních vod a současně zajistit, aby po čišťení

neobsahovaly nežádoucí znečištění zejména prioritními látkami – mikropolutanty." Tolik tedy citace z koncepce.

My tedy navrhuje proto změnu příslušných ustanovení vodního zákona, které upravují

požadavky na stavby z hlediska nakládání se srážkovými vodami. Je třeba odstranit existující nedůvodné rozdíly v požadavcích na likvidaci odpadních vod u různých druhů staveb, a tím pomoci vyřešit způsob likvidace v solitérních objektech;

podmínky pro využití srážkových a odpadních vod k závlaze a k opětovnému využití;

podmínky pro vypouštění odpadních vod vznikajících jako produkt lidského metabolismu do podzemních vod přes půdní vrstvy.

Cílem návrhu je tedy upřesnění hierarchie nakládání se srážkovými vodami, upřednostnění akumulace srážkové vody a její následné využití. Akumulace srážkových vod má ve srovnání s jejich vsakováním do půdy následující výhody: možnost využít vodu k závlaze či k jiným zemědělským či nezemědělským účelům, udržování vody v místě vzniku a zejména snížení spotřeby vody.

Tolik tedy odůvodnění našeho návrhu, který předkládáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Karel Tureček. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já nebudu představovat ten návrh, který představila paní předkladatelka. Chtěl bych zdůraznit, že jako zpravodaj se ztotožňuji se stanoviskem vlády, kdy například v případě přednostní akumulace je možné konstatovat, že nakládání s vodami je již komplexně upraveno ve vládním návrhu zákona, který jsme před chvílí projednávali ve druhém čtení.

Dále například, že využívání srážkové vody k závlaze nepotřebuje vodoprávní povolení. Je možné považovat toto ustanovení za nadbytečné. Využívání srážkové vody se pokládá za obecné nakládání s povrchovými vodami, a proto nevyžaduje povolení vodoprávního úřadu.

Dále, specifikace odpadních vod k využívání je nevhodná, protože tyto vody jsou z definice vodami odpadními a při použití na závlahy hrozí průsak do vod podzemních, což je nejméně vhodný způsob vypouštění odpadních vod.

Proto navrhuji zamítnutí tohoto sněmovního tisku již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, poznamenal jsem si. Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, kde mám s přednostním právem jednu přihlášku, a to je pan ministr Richard Brabec, a dále se připraví pan poslanec Václav Klaus. Pane ministře, prosím máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Já bych chtěl navázat na pana zpravodaje a říct, že v té první části se skutečně předkladatelé vlamují do již zešíroka otevřených dveří. Protože nejenom že to v tom vodním zákoně je, tedy jasná preference vsaku, výparu, akumulace a teprve v poslední řadě odvedení srážkové vody do kanalizace, tady se naprosto shodujeme, ale nemá smysl to tam znovu zdůrazňovat.

Protože my jsme zhruba před týdnem možná předkladatele sledovali a právě s asociací Šance pro budovy a s několika developery jsme prezentovali osm bodů, jakým způsobem tedy lépe zadržet vodu v obcích. A tam bylo jasně řečeno, že kombinací vodního zákona, tak jak jsme ho před chvílí ve druhém čtení projednali, a dále změny konkrétních vyhlášek Ministerstva pro místní rozvoj – a s MMR jsme na tom domluveni a na těch vyhláškách pracujeme, protože ty se týkají stavebního zákona, všechno by mělo být platné v platnosti a účinnosti vodního zákona, tedy doufáme od 1. ledna příštího roku nejpozději – tak je to naprosto dostatečné, aby tam byla motivace pro novostavby. A to ať pro soukromé novostavby, nebo samozřejmě pro různé developerské projekty, tedy bytové domy, popřípadě obchodní areály, aby tam byla jasná motivace a preference využití srážkové vody akumulací, vsakováním, výparem, a teprve když to nejde, tak v poslední řadě právě odvedením do kanalizace. To je zároveň odpověď i třeba na pana poslance Bendla nebo na pana poslance Munzara. Protože to tam je samozřejmě takhle řečeno, že jsou tam samozřejmě i možnosti nebo varianty, kdy to není technicky možné nebo kde to není prostě únosné.

Z hlediska využití šedých vod nebo obecně těch odpadních vod, tak tady zase jenom odkazují na to, že momentálně s Ministerstvem zdravotnictví – a z pochopitelných důvodů to zdržel covid, protože, asi jste si všimli, že v těch odpadních vodách se našel samozřejmě covid, a také bylo potřeba a je potřeba samozřejmě vyřešit i tuhle záležitost, to znamená využití šedé vody. My dneska máme první, velmi konkrétní bytové developerské projekty s využitím šedé vody. A s Ministerstvem zdravotnictví momentálně připravujeme stanovení parametrů na užitkovou vodu, to je opravdu v gesci Ministerstva zdravotnictví, především z hlediska jakosti té vody, abychom to v průběhu příštího roku v rámci samostatného projektu mohli uvést do realizace. A už dnes s jednotlivými hygienickými správami pracujeme na tom, aby nebrzdily konkrétní bytové projekty, kde je využita právě šedá voda, například na splachování WC.

To znamená, jsem přesvědčen, že ta stávající zákonná úprava tomu stačí, a pokud ještě upravíme podzákoné normy, tedy konkrétní vyhlášky, tak určitě budeme schopni preferovat jednoznačně využití šedé vody pro ty účely, jak to chtějí navrhovatelé, ale za stávajícího legislativního řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Václav Klaus. Já přečtu jednu omluvu. Od 12.30 do konce jednacího dne se omlouvá z pracovních důvodů paní poslankyně Olga Richterová. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, díky těm nemocem na magistrátu opět vystoupím v roušce, provedu si takové dechové cvičení. Ale chtěl bych svoje vystoupení k vodě a suchu věnovat populismu. Já se nehlásím pokaždě do diskuse, abych každou hloupost korigoval, protože to bych vám lezl na nervy, to bych vystupoval tak šedesátkrát denně. Ale nemohu si pomoci, za ty poslední dny sleduji výrazně vyšší počet věcí, které mají jediný smysl, a to je reakce na nějaké populistické řeči a něco, na co lidé rádi slyší.

Včera tady paní poslankyně Balcarová při jednání o odpadech tvrdila naprosté nesmysly o tom, že dojdou fosilní zdroje. To je hovadina, kterou už hájil Římský klub, když já jsem se narodil. Od té doby nedošly ani potraviny, ani fosilní zdroje, zásoby ropy jsou vyšší než v roce 1969, komunisté to také rádi slyšeli a vždycky do Pionýrské stezky mi psali, že už ty auta na benzín skončí a budeme létat nějakýma těma bublinama díky vědeckotechnické revoluci, tak tomu říkali. Mezitím jsem se stal ctihodným kmetem šedovlasým, ale stále teda jedu k té pumpě, načerpju, otočím tím klíčkem, a příliš se toho nezměnilo. Zásoby ropy jenom kolísají na ceně, čili když cena roste, zásoby ropy rostou, protože těm všem investorům se to více vyplatí hledat, a když klesá jako třeba teď, tak dojde určitě zase k relativnímu poklesu. Že lidstvo jednou přejde od benzinových a uhelných motorů k něčemu jinému, to je jasné, ale důvody budou ryze ekonomické. Stejně tak neskončila koňská dráha tím, že by došli koně, ale tím, že ty motory a spalovací motory se staly ekonomicky výhodnější. Kupříkladu ten benzín je taky neustále levnější. Když jsem byl ten malý kluk, tak se opravdu jezdilo jednou za týden na chalupu, narvaná rodina v jednom autě, všechno možné se vezlo, ale že by tatínek jezdil do práce automobilem, bylo vyloučené, protože ten benzín byl daleko dražší.

Já ještě řeknu jednu věc. Když jsme u těch technologií, kupodivu třeba parní stroje byly docela efektivní. Když jsem mluvil o té chalupě, tak do Benešova jezdila elektrická lokomotiva, ale pak už elektrika nebyla, nevím, jestli je dneska teda, asi jo, a pak se jezdilo parní lokomotivou, takže se čekalo asi čtvrt hodiny v Benešově, než se to přepřáhlo. Kupodivu ta doba dojezdu je už od roku 1936 stejná, to tam jezdil dědeček na tu stejnou chalupu, ale to by se týkalo Ministerstva dopravy, to nechci odbočovat. (Smích mezi některými poslanci.)

Ale co je zajímavé, tak ona ta pára nebyla technologicky nějak neefektivnější než ty motorové vlaky, které jezdí teď, nebo elektrické, ale rozhodovalo to, že to bylo daleko pracnější, že někdo musel uklidit tu lokomotivu, vymést, muselo to mít topiče, dalšího člověka, hodinu předem to museli roztápnout, aby ta lokomotiva vyjela, a to pak bylo strašně drahé a díky tomu samozřejmě i v té neefektivitě toho komunismu se přešlo na ty elektrické a další vlaky.

Takže tolik asi k tomu, co jsem tady slyšel včera.

Zítřka pro změnu tady budeme mít ty slepičky. Na tu debatu se velice těším, protože někteří kolegové z ODS, když mě tady napadali, když jsem chtěl chránit české zemědělce, tak se tady zaklínali takovou tou pravcovostí, že nesmí být žádná byrokracie, to je zásadní zlo! No ale slepičky jsou populární, takže zítřka tady už s nějakými těmi bannery se zlikvidují čeští drůbežáři a bude to byrokracie jako blázen

a budou se sem vozit vajíčka z klecových chovů z Polska a tramtárie. Ale tu debatu si nechme na zítra, tu debatu.

A teď k suchu. Teď k vám promluví nikoliv jako poslanec, ale jako absolvent Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, který toto téma studoval, mám z toho zkoušku od pana profesora Kastnera a pana profesora Janského. Včerejší večer jsem nevěnoval alkoholu nebo nějakým zábavám nebo cyklistice, ale věnoval jsem se studiu hydrologických ročenek České republiky. A musím konstatovat, že v České republice je sucho – já to nikterak nebagatelizuji, odmítám takové ty legrace, že dneska hodně přší, tak na to se vymlouvat, to je samozřejmě dětinské. Ale na druhou stranu podobně suché periody jsme od doby mého narození měli několik. Rok 1969, 1971, 1972, 1973 jsme měli podobnou hodnotu srážek. A to sucho samozřejmě souvisí se srážkami. Ty padají buď ve formě deště, nebo ve formě sněhu, ještě velice důležitý je výpar, protože část té vody odeče, tomu se říká koeficient odtoku, část se vypaří a malinkatá část vyrovnává nějak hladinu podzemní vody. Takže takové edukativní vystoupení dneska. Asi byste byli většina z vás překvapení, moji studenti bývali, že daleko víc srážek je v létě, přestože pocit sucha a reálné sucho je v létě daleko vyšší, ale to je z toho důvodu, že je mnohem vyšší výpar.

Ale abych to ukončil. Měli jsme už několikrát tříletá období, která byla výrazně srážkově podnormální, i ti komunisté na to taky chtěli reagovat stavbou nějakých přehrad atd., ale pak zase přišla období, která byla srážkově výrazně nadnormální. Já tady nechci unavovat celou tou padesátiletou tabulkou, ale my jsme měli velice suchý rok 2018, nebyl tedy nejhorší v tom srovnání, např. rok 2003 byl ještě sušší, a bohužel na to navázal rok 2019, který byl také podnormální. A potom jsme tady měli dva měsíce, a sice leden letošní a duben, které byly srážkově také velice minimální, a to sucho samozřejmě nějakým způsobem kulminovalo. Od té doby ovšem v květnu srážky už byly nadprůměrné, červen máme taky nadprůměrný.

A já teď zmíním takový vědecký fakt, že sucho bude buď ještě větší, než bylo, nebo bude úplně stejné, nebo bude menší, anebo vůbec žádné sucho nebude. To je ryzí fakt. Dokonce je i možné, že bude čtyřicet dnů pršet a bude potopa, to jistě kolegové z lidové strany se mnou budou souhlasit, že to může taky nastat. (Ozývá se smích v sále.) Takže zkrátka my se tady bavíme jenom o tom, že ve všech průzkumech teď vychází, že lidé mají starost z toho sucha, že skutečně bylo, byly suché roky, a každý politik na to chce zareagovat, jak to bude řešit.

Já si myslím, že při vši účtě k panu Brabcovi a tady opozici, tlakové níže nad Biskajským zálivem mají přechod přes naše území, to moc neovlivníte ani jeden. Můžeme se bavit o některých věcech, jako třeba že byli politici, kteří si přáli volné rozežírání kůrovce na Šumavě, a tam v těch drobnějších podmínkách samozřejmě může dojít ke změně mikroklimatu, protože ten vzrostlý les udrží třeba teplotu 15 stupňů i v letních dnech, kdežto když je tam ta pustina s holými stromy, tak je tam 40. A to se (nesrozumitelné) mění.

Takže jenom tu debatu vraťte – já to chápu, děláte politiku, chcete se těm voličům ukázat. Ale když se podíváme na ta data, tak naprosto z nich nikterak nevyplývá, že by ta doba těch suchých, nebo vlhkých let se měla teď nějakým zásadním způsobem

vymýkat tomu, co jsme už několikrát dokonce za našeho života zažili. Tady samozřejmě buď nastane to, co jsem říkal, že zase třeba červenec bude srážkově podnormální, a pak ta situace bude eskalovat a budete si ze mě dělat legraci na těch sociálních sítích, ale jestli bude pršet tak jako v červnu atd., tak možná za dva roky tady budeme řešit mokrost v České republice a vysoušení mokřadů, protože občany budou obtěžovat komáři a politici to budou řešit, protože to bude veliké téma, na některých krajích to bývá. Čili to je klidně naprosto možné.

Tak to jsem se chtěl jenom k tomu krátce vyjádřit. Jinak smysluplná opatření jako zadržování vody v krajině, trošku starost o rybníky, které nám už pan Krčín založil před mnoha staletími. Mimochodem nejsou žádná – když slyším ty žvásty o 500letém suchu, neexistují žádná data z roku 1500 o počtu srážek. Nejstarší data jsou žerotínské panství, někdy 1600 něco, a psal to tam ten kronikář jenom 23 let. Čili je to čistě populistická debata, každý si k tomu tady něco řekl, tak mě omluvte, že jsem si k tomu před obědem řekl pár slov i já. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní se tedy rozhlédnu, zdali se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní poslankyně Krutáková nemá zájem, pan poslanec zpravodaj Tureček – máte zájem o závěrečné slovo? Nemáte zájem.

Takže budeme hlasovat o předloženém návrhu, já zagonguji. (Ťukání kartami do lavic coby žádost o odhlášení.) Jo? Tak teď vás všechny – (Znovu se ozývá ťukání.) No nemusíte ťukat pořád dokola. (Smích v sále.) Protože já jsem teďka mačkal gong jednou rukou, takže nemám zase... (Poslanec Faltýnek se omlouvá, že to byl on.) Jasně. Já se nemůžu tady... Mám jenom dvě ruce. Takže já vás slyším. Takže já už jsem vás odhlásil, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. (S úsměvem.) Ale máte na to právo ťukat, takže to zase ... Takže jsem vás všechny odhlásil, gongoval jsem.

Pan poslanec Tureček navrhl zamítnout předložený návrh.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 97 poslanců, pro 56, proti 19. Návrh na zamítnutí byl přijat. Tímto tedy končím projednávání tohoto tisku.

Máme 12.59, takže už asi nebudu otevírat další tisk. Už je 13 hodin. Já přerušuji jednání schůze Poslanecké sněmovny, uvidíme se ve 14.30 a přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.30, budeme tedy pokračovat. Než otevřeme bod, seznámím vás s omluvami. Paní poslankyně Válková se omlouvá od 14.30 do 19 hodin, tedy do konce jednacího dne, z pracovních důvodů. Pan poslanec Bělobrádek se omlouvá z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů. Pan poslanec a předseda vlády

Andrej Babiš se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Výborný se omlouvá od 14 hodin do 15.30 z pracovních důvodů. Pan poslanec Vyzula se omlouvá od 14.30 do půlnoci z rodinných důvodů. Pan poslanec Schiller se omlouvá od 14.30 do 21. hodiny z pracovních důvodů. Pan místopředseda Sněmovny Petr Fiala se omlouvá mezi 14.30 a tři čtvrtě na půlnoc z pracovních důvodů. Pan poslanec Beitl se omlouvá z dnešního odpoledního jednání až do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A pan poslanec Michálek se omlouvá dnes mezi 14.30 a 15.30 z pracovních důvodů.

Já poprosím o klid a mám za to, že pan poslanec Černohorský chce vystoupit mezi body. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Vážený pane předsedající, já bych se chtěl ještě vrátit k hlasování v posledním bodě, to byl bod číslo 2, sněmovní tisk 680. Já jsem procházel podle audiozáznamu a v tomto případě musím zpochybnit postup pana předsedajícího, protože pan zpravodaj sice ve svém úvodním slově velmi razantně pronesl, že chce dát hlasovat o zamítnutí, ale v obecné rozpravě, ve které to musí navrhnout podle § 63 odst. 1, toto nevznesl. To znamená, my jsme hlasovali o něčem, co v obecné rozpravě nebylo vůbec vzneseno. Takže bych v tomto případě zpochybnil postup pana předsedajícího, a pokud by toto prošlo, což samozřejmě je podmínka, abychom o tom mohli hlasovat, to je ze zákona, tak v tom případě bude muset pan zpravodaj toto zopakovat ve druhém čtení, protože jediné, o čem můžeme hlasovat, je, do kterého garančního výboru my to následně umístíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Nebudu úplně souhlasit s tím výkladem, nicméně je pravda, že návrh na zamítnutí musí být přednesen v rozpravě, což nebyl. Takže zde máme zpochybnění předchozího hlasování a já bych o tom nechal hlasovat, o této námitce. Je zde žádost o odhlášení, já vás všechny odhlásím.

Prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami a poté budeme hlasovat o námitce proti předchozímu hlasování, což bylo hlasování číslo 3, kterým jsme zamítli předchozí tisk.

Já myslím, že jsou všichni přihlášení, takže zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti námitce? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 4 je přihlášeno 98 poslanců a poslankyň, pro 85, proti 2. Konstatuji, že námitka byla přijata, takže předchozí hlasování o zamítnutí nebylo platné a nemůžeme ho tedy opakovat.

Dostal jsem ještě jednu omluvu, pan poslanec Hájek se omlouvá mezi 16. a 18. hodinou z pracovních důvodů.

Nyní jsme zpět v předchozím bodě, což je bod

2.

Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 680/ - první čtení

Nebyl načten návrh na zamítnutí, takže nyní bychom se měli zabývat návrhy na příkázání výborům k projednání. Nicméně pokud je zde buď návrh na otevření rozpravy, nebo vystoupí pan ministr, tak se znovu otevře rozprava. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, já jenom chci říct, že je nesouhlasné stanovisko vlády k tomuto bodu. Myslím si, že návrh je nadbytečný, neboť omezení vlastnického práva k výše uvedenému účelu lze provést podle stávající právní úpravy obsažené v zákoně o vyvlastnění a důvodová zpráva neobsahuje žádné důvody, pro které je současná právní úprava nedostatečná. Takže to jsou důvody, proč já navrhuji zamítnutí, chtěl jsem se k tomu vyjádřit. A třetí věc je, že venku přší, prosím vás. Děkuji. (Ohlas v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní se hlásí do rozpravy, která je tímto znovu otevřena, pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, jak už jsem řekl ve svém úvodním slově, navrhuji zamítnutí tohoto sněmovního tisku hned v prvním čtení. K tomu důvodu, který už jsem tady podrobně popsal, ještě uvádím jeden důvod, že navrhovatelka totožné, úplně totožné znění podala ve druhém čtení předchozího, prvního sněmovního tisku, který jsme projednávali, takže o tom obsahu budeme hlasovat. Takhle bychom hlasovali dvakrát o stejném návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já ten návrh na zamítnutí tentokrát řádně zaznamenávám, a pokud se již nikdo další nehlásí do rozpravy, protože mám za to, že pan poslanec Klaus vystoupil předtím, tak rozpravu v tuto chvíli končím a nyní se zeptám, jestli je znovu zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatelky nebo zpravodaje. Není tomu tak. V tom případě nyní budeme hlasovat o těch návrzích a návrh na zamítnutí tentokrát zazněl v rozpravě. Takže já ještě svolám kolegy do sálu a budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Vypadá to, že jsou přítomni všichni, kteří by tu chtěli být.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 5 je přihlášeno 103 poslanců a poslankyň, pro 56, proti 31. Návrh byl zamítnut.

Já tedy jeho projednávání ukončím. Děkuji navrhovatele, děkuji zpravodaji.

A posuneme se k dalšímu návrhu. Tím je bod 3 pořadu této schůze, což je

3.

Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 681/ - první čtení

Jedná se o sněmovní tisk 681, začínáme první čtení. Stanovisko vlády nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 681/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele poslankyně Jana Krutáková. Prosím o klid v sále.

Poslankyně Jana Krutáková: Dobré odpoledne. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámila s návrhem poslanců klubu hnutí Starostové a nezávislí na změnu zákona 254/2001 Sb., zákon o vodách, ve znění pozdějších předpisů.

V tomto návrhu Starostové reagují na koncepci na ochranu před následky sucha pro území České republiky schválenou vládou už v červenci 2017. Mezi opatření na ochranu před následky sucha zahrnuje tato koncepce... (Hluk v sále, paní poslankyně vyčkává.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já vám velmi rozumím a požádám kolegy poslance, aby své diskuse přesunuli jinam, aby se případně usadili v lavicích a aby nerušili přednášené projevy.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji. Mezi opatření na ochranu před následky sucha zahrnuje tato koncepce mimo jiné výstavbu nových víceúčelových nádrží, podporu modernizace a rozvoje zemědělských závlah, obnovu stávajících a výstavbu nových závlahových nádrží, obnovu přirozených vodních prvků v krajině, jako jsou prameniště, tůňe, nivní louky, mokřadní plochy, boční a odstavná ramena vodních toků. Uvedená opatření je nutné budovat systematicky a v komplexním měřítku. Právě proto je nelze zcela ideálně naplánovat tak, aby je bylo možné uskutečnit pouze na nemovitých věcech ve vlastnictví subjektů, které je budou realizovat. K jejich uskutečnění je nutné, byť často jen v minimálním rozsahu, zasáhnout do vlastnických práv třetích osob, včetně státu či obcí nebo krajů.

Současná právní úprava ovšem bohužel nenabízí vhodné nástroje v situaci nesouhlasu vlastníků dotčených pozemků s řešením v soukromoprávní rovině, kdy nelze realizovat opatření či stavbu na jiném místě. Dohoda s vlastníky není vždy

možná, případně je její dosažení zdlouhavé. Pozemkové úpravy jsou poté v řízení probíhajícím zpravidla více než pět let. V některých případech lze sice přistoupit k omezení či odnětí vlastnického práva ve vyvlastňovacím řízení, ale tento postup nelze uplatnit u všech výše uvedených opatření, či možnost využití tohoto postupu není jednoznačná.

Tento problém připomněl také ministr zemědělství Miroslav Toman, který napsal: Zavádění změn, které ovlivní způsob hospodaření v zemědělství, management krajiny a navýšení akumulace vody v nádržích pro posílení našich vodních zdrojů, které začaly být na hranici možností, má řadu komplikujících faktorů, zejména majetkoprávní vazby k pozemkům. Významnou překážkou je také nutnost uvedená opatření a stavby vymezovat v územně plánovacích dokumentacích jako veřejně prospěšné stavby. Podle § 55 a zákona č. 254/2001 Sb., vodní zákon, pak lze odejmout nebo omezit práva k pozemkům a stavbám potřebným k uskutečnění veřejně prospěšných staveb na ochranu před povodněmi.

Z uvedeného vyplývá, že již dnes tedy je možné odejmout nebo omezit vlastnické právo. Stavby a opatření ke snížení nepříznivých účinků sucha v podobě opatření na tocích, vytváření nových nádrží, budování nových závlahových soustav, budování biotechnických opatření v krajině, jako jsou průlehy, zasakovací pásy, lze tedy zřídit na pozemcích i proti vůli jejich vlastníků na základě rozhodnutí o omezení nebo odnětí vlastnického práva podle zákona o vyvlastnění již dnes. Jde je totiž podřadit pod jeden z výše uvedených účelů vyvlastnění. Právní základ případné použitelnosti je však nejistý, neboť možnost vyvlastnění je nutné dovozovat výkladem stávajících a velmi obecně formulovaných ustanovení, který může být zpochybněn. Uvedená ustanovení mohou být totiž v praxi interpretována zužujícím způsobem.

Navrhujeme tedy zavedení samostatného a jednoznačnější formulovaného účelu vyvlastnění za účelem boje proti suchu.

A ještě si dovolím na závěr odcitovat návrh toho paragrafu, který navrhujeme zavést do změny zákona o vodách. Je to § 55a. Navrhujeme toto znění: Práva k nemovitým věcem potřebným pro uskutečnění výstavby, opravy, úpravy, modernizace a rekonstrukce staveb a opatření na zmírnění následků povodní a sucha – to je to důležité slovo, které tam chceme doplnit – ke zvýšení retenčních schopností krajiny, zavlažování a řešení odtokových poměrů v krajině lze odejmout nebo omezit postupem podle zákona o vyvlastnění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Mám tady pár informací. Pan poslanec Grospič je přítomen a ruší svou omluvu. A pan poslanec Jurečka se omlouvá dnes z odpoledního jednání z pracovních důvodů.

A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Karel Tureček. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Tak děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom chci připomenout, že tento sněmovní tisk byl rozeslán kolegům poslancům a poslankyním

19. prosince 2019. Byl projednán ve vládě s negativním stanoviskem a já jako zpravodaj se k tomuto negativnímu stanovisku přikláním.

Já musím zdůraznit, a ono už to tady zaznělo při projednávání vládní novely vodního zákona, že my stále upřednostňujeme jeden nepříznivý účinek, a to je – teď jsme diskutovali o suchu. Nicméně aby mělo smysl, a v tomto duchu je koncipován vládní návrh novely vodního zákona, kdy na úroveň povodní staví druhý negativní účinek vod a to je sucho. Takže já se připojuji k tomu, že vždy musíme prostě, ať je to boj se suchem, nebo s povodněmi, to vnímat jako snižování nepříznivých účinků vod. A ty se projevují ve dvou extrémech, ať jsou to povodně, nebo sucho. Nikdy nemůžete vybudovat jednoznačně přehradu, ani rybník, ani vodní nádrž s tím, že touto vodní stavbou budete bojovat proti suchu. Vy jí bojujete i proti dalšímu extrému, a myslím si, že zítra ráno budeme svědky ve zprávách právě tohoto druhého extrému, a to jsou povodně. A na základě tohoto právního výkladu je právě tento sněmovní tisk již nadbytečný, kdy jednoznačně tady říkám, že stávající úprava, která je obsažena v § 55a vodního zákona, už toto vyvlastnění obsahuje jako cíl snížit nepříznivé účinky vod, ať je ten extrém nadbytek vody, nebo nedostatek vody.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A já tedy otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášku. Nicméně pan zpravodaj se hlásí. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Ano. Se stejným zdůvodněním, proto si dovoluji podat návrh na zamítnutí tohoto návrhu již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano. A já se ptám, jestli se ještě někdo další hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Pan poslanec Černohorský se hlásí do rozpravy. (Nemá zájem vystoupit.) Po rozpravě. Tak rozpravu jsem právě ukončil, takže prosím. Tak nic? Tak nic. Já jsem tedy kolegy svolal do sálu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatelky nebo zpravodaje. Není tomu tak. V tom případě budeme hlasovat o návrzích, jak jsem říkal, kolegy jsem již svolal.

Je zde návrh na zamítnutí předloženého návrhu. A pokud zde nejsou žádné zájmy nebo námitky, tak já zahajuji hlasování o zamítnutí. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 6 je přihlášeno 111 poslanců a poslankyň, pro 60, proti 25. Návrh byl tedy přijat.

Já konstatuji, že i tento návrh jsme zamítli v prvním čtení. Tím jeho projednávání končí. Stejně tak končí projednávání tohoto bodu. Já děkuji navrhovatelce a zpravodaji.

A posuneme se k dalšímu bodu této mimořádné schůze, jímž je

4.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 734/ - druhé čtení**

Z pověření vlády by předložený návrh měl uvést ministr zemědělství Miroslav Toman. A než vás, pane ministře, vyzvu, abyste se ujal slova, poprosím sněmovnu o klid. Tak já myslím, že je to možné. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

Cílem předkládaného návrhu zákona je přispět k efektivnímu řešení následků klimatických změn a k obnově ekologické stability krajiny prostřednictvím pozemkových úprav. Z tohoto důvodu návrh novely zákona o pozemkových úpravách zavádí možnost provést pozemkové úpravy v případě potřeby řešení vodohospodářských opatření i ve více na sebe navazujících katastrálních územích.

Dále, zpřesňuje obsah komplexních a jednoduchých pozemkových úprav, sjednocuje úpravy ceny za výkup pozemků pro pozemkové úpravy s úpravou zákona o Státním pozemkovém úřadu, a to na cenu obvyklou. Stanoví podmínky pro převod vlastnictví ke společnému zařízení do vlastnictví obce, popřípadě jiné osoby tak, aby byl zajištěn dohled státu nad dalším nakládáním s těmito pozemky. Provádí dílčí změny postupu v řízení o pozemkových úpravách, které mají za cíl jejich zefektivnění.

Součástí tohoto návrhu je rovněž novela katastrálního zákona, která provádí pouze dílčí úpravy navazující přímo na novelu zákona o pozemkových úpravách, jejímž cílem je rovněž zvýšit efektivitu řízení o pozemkových úpravách.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu na své 35. schůzi 13. května 2020 a svým usnesením doporučil schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí ministerstva a přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasíme a podporujeme je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 734/1 až 4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru

poslanec Josef Kott, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych vás seznámil s usnesením zemědělského výboru z 35. schůze ze dne 13. května 2020.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 734.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním slově pana ministra zemědělství Miroslava Tomana, po zpravodajské zprávě poslance Josefa Kotta a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů;

II. zmocňuje zpravodaje, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky popřípadě navrhl i další nezbytné úpravy podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

IV. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu, kterým by měl být pan poslanec Stanislav Juránek, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pokud zde pan poslanec Juránek není, tak budu muset požádat o nějakého jiného dobrovolníka z výboru pro veřejnou správu. Paní poslankyně Kovářová.

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych vás seznámila s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj z 38. schůze.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 38. schůzi po odůvodnění předlohy panem Ing. Pavlem Veselým, náměstkem ministra zemědělství, po

zpravodajské zprávě pana poslance Ing. Stanislava Juránka a po rozpravě přijal usnesení, kterým

I. doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 734/0 projednat a schválit v předloženém znění;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu;

III. pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, paní poslankyně, že jste se ujala role zpravodajky. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám tři přihlášky. Jako první je přihlášen pan poslanec Bendl, poté paní poslankyně Jarošová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já nebudu dlouho zdržovat, ono už bylo mnohé řečeno. Tento nástroj, který máme, je opravdu efektivní způsob, jak lépe hospodařit, jak umožnit vlastníkům půdy dostat se ke své půdě.

Chtl jsem tady zmínit některá čísla, která by vás možná mohla zajímat a mohla by zajímat i veřejnost. Já nemám k dispozici Zprávu o stavu vodního hospodářství České republiky za rok 2019, proto se musím spokojit s čísly z roku 2018, ale i ta jsou, myslím si, dostatečně vypovídající, protože na realizaci pozemkových úprav byla v roce 2018 použita částka zhruba 1,56 mld. korun a rozložení těch realizačních peněz na pozemkové úpravy je následující, jen pro vaši představu: 1,17 mld. šlo na cesty, což je klíčové opatření, které sice nemá příliš vliv na zadržení vody v krajině, ale má vliv na to, aby se vlastníci půdy ke své půdě také dostali a mohli na ní případně hospodařit. Proto tento nástroj považujeme za důležitý. Ale protierozní opatření v pozemkových úpravách – a to číslo mě překvapilo – z těch 1,56 mld. korun pouze 58 mil. korun bylo investováno na protierozní opatření, což je podle mě docela nízká částka, a stálo by za to podívat se – a možná to pan ministr bude schopen nějak okomentovat.

To, co je podle mě pro nás důležité, aby se v budoucnosti a po novele tohoto zákona případně zrychlilo, nebo zjednodušilo. Já vím, že ti z vás, co absolvovali pozemkové úpravy a byli u toho, když se vlastníci a stát dohadují, jakým způsobem to území, a samozřejmě příslušná obec – jakým způsobem nakonec dojde k jednotlivým směnám a jak ho vlastně zpracují, že to není jednoduché. Nicméně protierozní opatření a práce s erozí je podle mého hlubokého přesvědčení jedna z priorit uvnitř témat sucha, ale i povodně, protože to, že dneska spousta lidí vyklízí bláto z polí, které se jim svezlo do jejich vlastních domovů, tak je právě příčinou skutečnost, že půdy je málo a voda ji dokáže stáhnout z kopců na zahrady a případně do obydlí. Takže eroze musí být podle mě prioritou a velmi bych si přál, a už se k tomu nechci vracet, abychom tu erozní vyhlášku opravdu měli co nejdříve, protože nejsme schopni tu situaci řešit.

Vodohospodářská opatření v rámci pozemkových úprav dělají 200 milionů korun, 53 milionů ekologická opatření. Což asi odpovídá. Já bych si moc přál, a chtěl bych to slyšet od pana ministra, pokud mě poslouchá, jak si slibuje, že tedy bude efektivní v případě, že přijmeme tento zákon, jestli se nám podaří urychlit pozemkové úpravy. Protože půjdeme-li tempem, kterým jdeme, tak se jich nedočkáme ani za dalších dvacet let a to je podle mě velká chyba. My bychom měli maximálně využít schopnost profesních a profesionálních kapacit, které v České republice máme, abychom pozemkové úpravy spustili na větší části území a abychom byli schopni zvládat větší objem jednotlivých pozemkových úprav, než tomu bylo doposud.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Další je v rozpravě přihlášena paní poslankyně Jarošová. Připraví se paní poslankyně Golasowská. Prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, vážené dámy a pánové. Důvodem legislativní změny katastrálního zákona, který právě projednáváme, je nutnost vytvořit vhodné zákonné prostředí pro řešení dopadů klimatických změn v krajině a zvýšit operativnost řízení o pozemkových úpravách. Jejím cílem je napomoci efektivně řešit extrémní situace v krajině, jako je sucho, lokální povodně, eroze půdy a jiné. Současná právní úprava byla shledána jako nevyhovující pro řešení dopadů klimatických změn.

Co mi zde však chybí, je zdůraznění důležitosti a významu zahrádkářské činnosti, která se významně podílí na zachování a ochraně zemědělského půdního fondu, a to i zúrodňováním méně kvalitních půd, a má mnoho dalších pozitivních efektů. Přitom dosud nedošlo k zakotvení této činnosti v české legislativě. Sice je v legislativním procesu zahrádkářský zákon, který, doufejme, bude úspěšně schválen, nicméně je vhodné připomenout důležitost zahrádkářství i v dalších zákonech, které s ním úzce souvisí. A takovým zákonem je také zákon o pozemkových úpravách a pozemkových úradech.

Pokud zahrádkářský zákon schválen nebude, je připomínka jeho důležitosti brát ohled na zahrádkářskou činnost ještě důležitější. Zahrádkářskou činností je, stejně jako v návrhu zahrádkářského zákona, i v tomto pozměňovacím návrhu míněna veřejně prospěšná činnost. Nesmíme zapomínat na ekologický přínos zahrádkářství a důležitá je i jeho funkce udržitelnosti vody v krajině. Pozitivní je také role zahrádek při regulaci teploty. To platí hlavně v létě, kdy rozpálená města mohou být částečně ochlazovaná rostlinami porostlými plochami. Velmi důležité je tedy také vhodné umístění zahrádek pro účely zahrádkářské činnosti v plánech měst a obcí.

Proto jsem svým pozměňovacím návrhem rozšířila § 2 o větu: "V městských i venkovských oblastech se pozemkové úpravy vykonávají rovněž ve prospěch zahrádkářské činnosti a s ohledem na ni." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Golasowskou, která je v tuto chvíli jako poslední přihlášená do rozpravy. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila s pozměňovacím návrhem k této novele. Tento pozměňovací návrh předkládá můj kolega Marian Jurečka. V něm se navrhuje, aby vlastníci pozemků byli povinni oznamovat Státnímu pozemkovému úřadu, že se na pozemku nachází stavba k vodohospodářské melioraci. Jelikož je tuto skutečnost mnohdy obtížné zjistit, je Státní pozemkový úřad povinen na žádost vlastníka pozemku provést šetření, zda se na pozemku meliorace nachází. O melioracích pak vede celostátní evidenci a zároveň je oznamuje katastru nemovitostí. Ten jejich existence na pozemku zapisuje formou poznámky. Porušení povinnosti vlastníků pozemku ohlásit meliorační stavbu je sankcionováno pokutou. Tu je ale možné uložit až od roku 2025. Do té doby má tedy vlastník dostatek času zjistit a ohlásit existenci meliorace svépomocí nebo požádat Státní pozemkový úřad o provedení příslušného šetření.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Seznámím vás s omluvenkou. Pan poslanec Benešík se omlouvá z dnešního jednání od 15 do 18 hodin z pracovních důvodů a dále pan poslanec Pustějovský se omlouvá dnes mezi 17.30 a půlnocí, tedy do konce jednacího dne, také z pracovních důvodů.

A nyní, pokud se již nikdo další do obecné rozpravy nehlásí – a já nikoho nevidím – tak obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele. (Ministr Toman: Ano.) Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Ještě jednou dobrý den. Já jenom vystupuji na základě dotazu pana poslance Bendla. Chci jenom říct, že za prvé to zrychlení bude v tom, že se to může teď dělat v několika katastrech dohromady. Doteď se musely projednat zvlášť ty katastry vedle sebe, takže toto bude zjednodušení.

Druhá věc je, čím je daná kapacita, čím to urychlíme. Maximální absorpční kapacita v tuto chvíli firem a všech, co jsou schopni to udělat v tomto procesu, je 2,5 mld. korun řádově. To znamená, když to budeme postupně navyšovat, tak se dostaneme někam ke 3, 3,5 mld. Já chci říct, že tam dáváme v průměru okolo 2 miliard korun, když s to vezmu od roku 2014, s výjimkou roků 2015 a 2016, jinak tam jde od 1,9 až do těch 2 mld. korun. A to je to zrychlení, které bude, a samozřejmě čím víc tam půjde peněz, tím to budeme moct zasmlouvat, protože my to musíme vysoutěžit, tyto věci.

Já jinak bych poprosil pana kolegu Bendla, aby se podíval, kolik peněz do toho dával on, když dělal ministra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan zpravodaj má také zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. Jenom na doplnění pana ministra. Myslím si, že v rámci pozemkových úprav ministerstvo i zemědělský výbor udělaly ve své práci poměrně velký kus a i díky pozměňovacímu návrhu, který připravila kolegyně Krutáková, byl schválen zemědělským výborem. Tak jsem přesvědčen o tom, že těch finančních prostředků, které jsou zapotřebí k realizaci během roku, tam bude dostačující množství. A je tady příslib ze strany ministerstva, že to není jednorázová akce, ale že ty finanční prostředky se tam budou dávat v tom přislíbeném objemu i v příštích letech. Tak to je jenom na doplnění pana ministra. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A závěrečné slovo ze strany zpravodaje výboru pro veřejnou zprávu a regionální rozvoj asi nebude potřeba. V tom případě otevírám podrobnou rozpravu, protože nějaké návrhy, které bychom měli hlasovat v tuto chvíli, nebyly načteny. Jako první je přihlášená paní poslankyně Jarošová. Prosím máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Tímto se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 5828, který jsem zdůvodnila ve všeobecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano děkuji. Návrhy je potřeba zdůvodnit, pokud mají být předneseny v podrobné rozpravě. Prosím paní poslankyni Golasowskou, která je v tuto chvíli poslední přihlášenou v podrobné rozpravě. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Také bych se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který byl okomentován v obecné rozpravě. Pozměňovací návrh je pod číslem sněmovního dokumentu 5827. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla poslední přihláška v podrobné rozpravě. Pokud se do podrobné rozpravy k tomuto bodu již nikdo nehlásí, tak podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě ze strany navrhovatele či zpravodaje. Není tomu tak. V tom případě není nic, o čem bychom v tuhle chvíli měli hlasovat. Já druhé čtení tohoto návrhu končím. Děkuji všem za účast.

Posuneme se k pátému bodu této chůze, což je

5.

Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 549/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 549/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů, paní poslankyně Jana Krutáková, a prosím o větší klid v sále. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila s návrhem poslanců klubu hnutí Starostové a nezávislí na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů.

Sucho v nedávné minulosti a současnosti, zaznamenaný vývoj i prognózy odborníků ukazují, že celé lidstvo je na pokraji celosvětové vodní krize. První projevy začínáme intenzivně pociťovat a prohlubují se. I když možná dneska nebo v těchto dnech tomu tak není. U této krize se tak již hovoří o tom kdy, a ne zda. V současné době i v ostatních státech Evropy dochází k intenzivním diskusím o tom, jak se přizpůsobit změnám klimatu, které způsobují vysoké nevyrovnanosti při nakládání s vodou. Často jsou tyto diskuse i jejich závěry ovlivněny zkušenostmi Státu Izrael, který je celosvětově lídrem zavádění nových principů, technologií i právních norem v oblasti nakládání s vodou. I ve státech Evropské unie dochází k uplatňování těchto zkušeností a pravidel. Nejdále je v tomto smyslu z našeho pohledu Slovinsko, které již obdobnou změnu ústavního principu v roce 2016 zavedlo.

Náš návrh spočívá v doplnění článku 31 Listiny základních práv a svobod, kde navrhuje zakotvit ustanovení práva každého na pitnou vodu. Dále navrhuje upravit, že vodní zdroje jsou statkem veřejného užívání a jsou ve správě státu. A zároveň navrhuje stanovit prioritizaci užití pitné vody a princip neziskovosti jeho zajištění. Předkládaný návrh má tedy změnit princip fungování nakládání s vodou v České republice, kdy na jedné straně stanovuje právo každého na pitnou vodu a stanovuje prioritizaci užití vody, ale na druhou stranu stanovuje, že pitná voda je statkem veřejného užívání, se kterým mohou ostatní subjekty nakládat pouze podle státem daných pravidel a prioritizace.

Základním principem tohoto nakládání je pak neziskovost nakládání s pitnou vodou a jeho způsob, tedy prostřednictvím obecních samospráv. Právě v zavedení neziskovosti nakládání s pitnou vodou spočívá jeden z nejvýznamnějších dopadů navrhované úpravy. (Hluk v sále.)

Současná privatizace vodárenské infrastruktury českým domácnostem a jejich přístupu k pitné vodě nesvědčí. České domácnosti nacházející se na území, na němž působí zahraniční dodavatelé vody, navíc za pitnou vodu, kterou čerpají... (Omlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já vám rozumím a požádám o větší klid v sále. Požádám ty, kteří potřebují něco řešit se svými kolegy, aby zvážili, jestli to nechtějí řešit v předsáli, když je nezajímá ústavní změna.

Poslankyně Jana Krutáková: Navzdory stávající regulaci cen pitné vody navyšují zahraniční koncerny odběratelům vody cen o zisk, který se v průměru pohybuje v řádu desítek procent z vodného i stočného. Většina z takto získaného profitu je navíc alokována do zahraničí, do domovské země dané společnosti. Oproti tomu zisk, jež domácnostem kalkuluje do ceny vodného a stočného městské vodárny, činí v průměru jedno až dvě procenta a tyto zisky jsou vynakládány na rozvoj infrastruktury v daném regionu. (Hluk v sále trvá.)

V souvislosti s přijetím návrhu pak předpokládáme vyvolání změn všech právních předpisů, které se týkají předmětné úpravy ochrany zdrojů vody a nakládání s ní....

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já vás znovu přeruším a znovu požádám sněmovnu o větší klid. Prosím, přesuňte ty diskuse jinam, nebo je ukončete, opravdu to není příjemné.

Poslankyně Jana Krutáková: Půjde tak o komplexní změnu předpisů kompetenčně většiny resortů. Současně je třeba zajistit důslednější aplikaci postihů za jednání, která jsou v rozporu se zásadami účelného a udržitelného nakládání s pitnou vodou a jejími zdroji, jakou je například porušování zákazu zalévání zahrad či napouštění bazénů, ale také porušování zásad ochrany čistoty a kvality vody, tedy způsobování rizika jejího znečištění.

Tolik tedy k návrhu ze strany Starostů a nezávislých. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec František Navrkal.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená kolegyně, vážení kolegové, jak už tady paní předkladatelka nastínila, zmíněný návrh se týká ochrany vody. Oproti dalším dvěma tematicky podobným návrhům, které tu máme dnes projednávat, se liší v prvé řadě v tom, že ochranu vody zanaší do Listiny základních práv a svobod, nikoliv do zákona o Ústavě České republiky.

Vláda k tomuto návrhu přijala nesouhlasné stanovisko. Zdůvodňuje ho mimo jiné tím, že navrhovatelé zcela opomíjejí vysvětlení změn a potřebných opatření, které by jejich úprava vyvolala v celé řadě platných právních předpisů. Má výhrady také s užíváním pojmů statek veřejného vlastnictví, který právní řád nikterak nedefinuje, což by mohlo mít závažný dopad do soukromého vlastnictví.

Organizační výbor navrhl ústavně-právní výbor jako výbor garanční.

Na závěr bych ještě rád předdeslal, že se následně přihlásím s přednostním právem, abych navrhl sloučení rozpravy tohoto bodu s dalšími dvěma tematicky podobnými tisky k ochraně vody, tedy tiskem číslo 526 a 508. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, a já tedy otevírám rozpravu a zvu vás do ní s přednostním právem, pane zpravodaji.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo opět a navrhuji tedy sloučení rozpravy k tomuto bodu a následujícím dvěma bodům.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, děkuji. Já jsem svolal kolegy do sálu, nicméně jsem přesvědčen, že – ano, že je zde žádost o odhlášení – že počet přihlášených neodpovídá přítomnosti v sále, takže prosím přihlaste se znovu svými kartami. Pro ty, kteří právě přicházejí, zopakují, že zazněl návrh na sloučení rozpravy, tedy obecné rozpravy, k tomuto bodu a dvěma bodům následujícím, což je, myslím, jasné a srozumitelné. Já vidím, že ještě poslanci přibíhají, nicméně počet pro to, abychom hlasovali, je dostatečný. Pro ty, kteří právě přicházejí, ještě jednou zopakují, budeme hlasovat o sloučení rozpravy k tomuto bodu a dvěma bodům následujícím. Všechno jsou to návrhy změn ústavních zákonů s tématem vody. Myslím, že jsou přítomni všichni, kteří chtěli být.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro sloučení rozpravy, tedy rozprav. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 7 je přihlášeno 92 poslanců a poslankyň, pro 92, proti nikdo. Jednomyslně jsme tedy rozpravu sloučili.

Já nyní musím přerušit projednávání bodu 5 a otevřít bod číslo

6.

**Návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jiřího Míholy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 526/ - první čtení**

Stanovisko vlády nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 526/1 a já nyní prosím, aby se slova ujal navrhovatel předloženého návrhu a zástupce navrhovatelů pan poslanec Marek Výborný, který ovšem je omluven, takže jej zastane další v pořadí, pan poslanec Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Náš návrh této novely Ústavy v podstatě je koncipován tak, že ustanovení není adresováno výlučně státu při jeho vlastní činnosti, ale představuje základ pro legitimní regulaci činnosti

třetích osob. Ústavní význam těchto veřejných statků se projevuje ve dvou základních dimenzích. Jako subjektivní právo v podobě práva na příznivé životní prostředí, a v řadě zemí se stále objevuje, nebo je definováno, i jako právo na vodu, a jako objektivní ustanovení definující základní přístup státu k této oblasti. Taková ustanovení nejsou pouhým politickým prohlášením, nýbrž se jedná o příkaz zákonodárci, aby při tvorbě zákonů ústavní meze respektoval. Zároveň vytvářejí hierarchii ústavních hodnot, jež především usměrňují výklad práva při jeho aplikaci soudní mocí. Návrh má přiměřené ambice v tom smyslu, že směřuje do naznačené druhé roviny, tedy objektivního ústavního práva, přičemž návrh plně respektuje dosavadní konstrukci Ústavy a její stávající proporce. (Neustálý hluk v sále.)

Je nepochybné, že voda je nenahraditelnou surovinou významnou pro hospodářský rozvoj společnosti a její samotnou existenci. Celosvětově je posilována její strategická a bezpečnostní hodnota. V extrémních případech může být její nedostatek příčinou rozsáhlých migračních vln. Úbytek vody představuje hrozbu pro veškeré stávající ekosystémy, ale současně i ekonomiku státu. Činnost společnosti bude muset reagovat na klimatickou změnu a přehodnotit stávající lidské zásahy do krajiny. V uplynulých letech a i začátkem letošního se ukázalo, že Česká republika patrně bude muset čelit hrozbám sucha, a to ve všech aspektech. Dlouhodobě se to projevuje nerovnoměrně rozloženým úhrnem srážek v jednotlivých měsících, objevují se extrémní výkyvy počasí, tak jak můžeme vidět i v současném, letošním roce, různé záplavy. Klesá průtok řek a hladin vodních toků a v půdě chybí dostatek vláhy pro optimální růst a vývoj rostlin.

Jako druhá a v podstatě nejcennější je pro nás úrodná půda, která je nenahraditelným přírodním zdrojem. Zřejmý je její význam především pro zemědělskou výrobu, ale také obživu obyvatelstva. Intenzifikace zemědělství má svoje přirozené limity. Základním deficitním znakem půdy je, že její objem je konstantní. Prostě půdu v České republice si nenafoukeme, nepříkoupíme, prostě máme půdy, kolik máme, a úměrně tomu se k ní musíme chovat. Úbytek disponibilní úrodné půdy a snižování její kvality je převážně důsledkem lidské činnosti. Způsob využití půdy a krajiny se promítá do jejího retenčního potenciálu, tedy schopnost půdy zachytit vodu. A z toho důvodu vidíme, že ochrana vody musí být úzce provázána i s ochranou půdy, protože jedno s druhým velice úzce souvisí.

Návrh tohoto zavedení nepředstavuje snížení stávající ochrany dalších složek životního prostředí, jako je např. ovzduší, horniny, ekosystémy a energie. Pevně věřím, že tento návrh podpoříte, protože bez půdy a bez vody nedokážeme do budoucna přežít a předat naši zemi našim dětem tak, aby na ní mohly hospodařit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, což je opět poslanec František Navrkal. Prosím.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, rád bych v krátkosti z pozice zpravodaje podal vyjádření

k tomuto návrhu. Ze všech tří návrhů na dané téma se jedná o ten vůbec nejúspěšnější. Jde v něm o změnu článku 7 Ústavy České republiky, který předkladatelé pouze doplňují o krátkou specifikaci k potřebě ochrany vodních zdrojů a půdy ze strany státu.

Vláda k tomuto návrhu vydala nesouhlasné stanovisko, které zdůvodnila hlavně tím, že bez úpravy zákonů vztahujících se k nakládání s vodou nebude mít navrhované doplnění Ústavy fakticky žádný reálný dopad.

Organizační výbor navrhl ústavně-právní výbor jako garanční. A to je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Přerušuji tedy projednávání tohoto bodu před otevřením rozpravy a nyní otevřu bod číslo

7.

**Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré a Marie Pěnčíkové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 508/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 508/1. Slova by se měl ujmout zástupce navrhovatelů, jímž je poslanec Vojtěch Filip, nicméně pan poslanec Grospič je přítomen a připraven. Takže prosím, máte slovo. Požádám sněmovnu o trošku větší klid! Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji pane místopředsedo. Vážené členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji vám požádat o chvilku pozornosti k rovněž ústavnímu návrhu zákona, kterým se navrhuje úprava Ústavy České republiky, kde by se zvýraznila pravomoc a působnost Ústavy a ústavního pořádku ve vztahu k ochraně vody a vodních zdrojů. Náš návrh byl předložen před rokem, 13. června 2019 (na mikrofon předneseno 2020), a je veden snahou co nejúspěšněji rovněž vstoupit pouze do článku 7 a vytvořit prostor pro prováděcí předpisy, především pro zákon o vodách.

Navrhujeme, aby znění článku 7, které zatím zní: "Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství.", byl nahrazen zněním: Odstavec 1: "Voda, jakož i ostatní přírodní zdroje a přírodní bohatství je ve vlastnictví České republiky. Česká republika chrání a zvelebují toto bohatství a je povinna zajistit ochranu a šetrné využívání vody jako základní životní potřeby i ostatních přírodních zdrojů a přírodního bohatství ve prospěch svých občanů a následujících generací." A druhý odstavec: "Způsob využívání a ochrany stanoví zákon."

My jsme k tomuto přistoupili z toho, že současná ústavní ochrana a následná zákonná úprava ne zcela řeší potřebnou ochranu přírodních zdrojů a přírodního bohatství, především pak vody a vodních zdrojů. Suché období několika posledních

let ukázalo, že zejména voda jako základní životní podmínka by nejen měla mít, ale nutně potřebuje zcela zásadní ochranu. Zachování vodních zdrojů by proto mělo být prioritou nejvyššího významu. Důvodem navrhované vyšší ústavní ochrany vody a vodních zdrojů z naší strany, tedy Komunistické strany Čech a Moravy, je jejich zranitelnost, ale současně i nezbytnost pro existenci života na celé Zemi. V souvislosti s nastupujícími klimatickými změnami je předpokládána celá řada negativních dopadů na život obyvatelstva, přirozené i umělé ekosystémy, stav zemědělství a životního prostředí, a právě proto je nutné si vody vážít a chránit ji, udržovat její přirozené zdroje, podzemní prameny a jezera, zamezit v co nejvyšší míře jejímu znečišťování a plýtvání.

Jenom podotknu, že v České republice je zhruba 11 % krajiny zastavěno, 2 % tvoří vodní plochy a zbytek je zemědělská – 53 % – a lesnická – 34 % – krajina. Aby bylo možné udržitelně, to je i pro další generace, ji využívat, to, co produkce krajiny poskytuje, potraviny, energii, dřevo, musíme dnes více než kdy jindy preferovat opatření k ochraně půdy a vody. Rychlá degradace půdy a neschopnost zadržet vodu v krajině totiž výrazně ohrožuje samotnou produkci a v dlouhodobější perspektivě je neudržitelná.

Vážené kolegyně a kolegové, Komunistická strana Čech a Moravy chce tímto svým návrhem novely Ústavy České republiky přispět do nejvýznamnější diskuse současnosti, tzn. do diskuse o ochraně jednoho z nejcennějších přírodních bohatství, které máme, tedy vody a vodních zdrojů. Prosím vás o jejich podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec František Navrkal.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, podstata navrhované úpravy spočívá ve znění článku 7 Ústavy České republiky, v níž navrhovatelé hovoří o ochraně a šetrném nakládání s vodou a přírodními zdroji. Dále uvádějí, že jsou voda a další blíže neurčené přírodní bohatství majetkem České republiky.

Vládní stanovisko k návrhu je nesouhlasné. Zdůvodnění se váže především k navrhovanému pojetí vlastnictví vody a přírodního bohatství. Současná právní úprava totiž v kontrastu k navrhovaným změnám vychází z toho, že povrchové a podzemní zdroje vody nemohou být předmětem vlastnictví ani příslušenstvím pozemku, na němž se vyskytují, a že se voda předmětem vlastnictví stává až po jejím odběru.

Nejasné definice stran přírodního bohatství vyvolávají otázky, na co vše by se vlastnictví státu mělo vztahovat. Za přírodní bohatství je totiž v současnosti označen např. celý zemědělský půdní fond, ale také zvěř. Pokud by se mělo státní vlastnictví dotknout všech těchto oblastí, jednalo by se slovy vlády o radikální změnu ve vlastnických poměrech v České republice.

V podobném duchu se v rozhovoru pro Hospodářské noviny z 23. června minulého roku vyjádřil i ústavní právník Jan Kudrna. Podle jeho hodnocení by změna Ústavy v navrhované podobě mohla dokonce znamenat zestátnění nejen vody, nýbrž i veškeré půdy, zahrad či stavebních parcel.

Předpokládám, že více si k tomuto návrhu řekneme v rozpravě.

Na závěr ještě uvádím, že organizační výbor navrhl ústavně-právní výbor jako garanční. Jinak je to z mé strany vše a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Seznámím sněmovnu s omluvenkou. Paní poslankyně Pekarová se omlouvá dnes mezi 14.30 a 15.30 z pracovních důvodů. Nyní se mi hlásil pan předseda Kováčik, ale v rozpravě, předpokládám. Ano, v tom případě přerušuji tento bod.

A nyní bychom se měli dostat do bodu

Sloučená rozprava k bodům 5, 6 a 7 /sněmovní tisky 549, 526 a 508/

Potom se vrátíme k těmto bodům opět v pořadí, ve kterém byly v pořadu. Vidím, že je tabule již upravena. Prosím, pane poslanče, máte slovo s přednostním právem.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, děkuji za slovo.

Rád bych velmi krátce ke všem třem těmto návrhům projednávaným ve sloučené rozpravě řekl, že všechny tři návrhy jaksi upravují to zásadní, možná do blízkého či středně vzdáleného budoucna to nejzásadnější, co vůbec podmiňuje další pokračování lidské civilizace. Nepřeháním, je to tak. Vidíme, že mnohé příčiny migrace spočívají mimo jiné také v tom, že jde o migraci ze suchem a předchozím špatným hospodařením mocností zdevastované krajiny. To ale nechci říkat.

Chci říci to, že jsme se i poté, co se ústavní právníci a různí jiní, kteří tomu rozumějí, vyslovili, že na každém z těch návrhů je něco, co se dá použít, a jde o zásadní úpravu ústavního přístupu, scházeli jsme se k tomu zástupci všech tří navrhovatelských skupin nebo stran, a tak vím, a vy ostatní mnozí to víte také, že Ministerstvo zemědělství spolu s ústavními právníky připravilo určitý koncept, nebo určitý návrh, a proto mi dovoluje, abych šel naproti tomuto návrhu, který je připraven ve spolupráci, nebo alespoň za dobrého vědomí všech ostatních, a u všech tří návrhů navrhl až ve chvíli, kdy to bude procedurálně vhodné, přerušení projednávání až do předložení vládního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za ten návrh. Já nevím, co je potom ten moment procedurálně vhodný, tak doufám, že se pak přihlásíte.

Poslanec Pavel Kováčik: Nebojte se, přihlásím se včas.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní vás seznámím s omluvenkou. Pan poslanec Munzar se omlouvá dnes od 17.30 do konce jednatého dne z pracovních důvodů.

A nyní tedy budeme pokračovat ve sloučené rozpravě. Prosím paní poslankyni Maříkovou, připraví se paní poslankyně Jarošová.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové a vážení páni ministři, my tady řešíme sucho a zadržování vody v krajině, ale už neřešíme příčinu, korporace, které nám tuto vodu odčerpávají, a miliardy ze zisku, které plynou do zahraničí, místo aby zůstaly tady u nás a investovali jsme je do řešení problémů.

Pojďme tedy na to od začátku a řekneme si, jak se u nás privatizovala voda. Voda by měla být pro náš stát jedním z největších bohatství. Stát a politici ovšem rezignovali na správu strategických odvětví a voda se tak stala pouze zdrojem zisku. To vše se začalo odehrávat v roce 1993, kdy stát převedl bezúplatně na obce a města majetek z krajských státních vodárenských podniků a vznikly vodárny v majetku měst a obcí. Politici šli koncernům na ruku a zaprodali sami sebe i tento stát. Odvětví vodárenství má ročně obrát přibližně 35 mld. korun. Každoročně z toho odejde do zahraničí 1,6 až 2,6 mld. korun na dividendách. Neobnovujeme za ně infrastrukturu nebo neřešíme sucho či zadržování vody v krajině. My jako Česká republika z toho nemáme vůbec nic. Došlo k privatizaci zisků z vody a k zestátnění nákladů na infrastrukturu. To je velmi výhodné pro koncerny, ale nevýhodné pro náš stát. Korporáty bohatnou a stát investuje. A tak vláda, potažmo stát, musí sama investovat do projektů, které řeší následky, a musí hledat řešení, jak skutečně zvýšit zásoby podzemní i povrchové vody v České republice způsobené klimatickými změnami (?), zásahem člověka a byznysem korporací, zatímco zahraniční korporace na naší vodě bohatnou. Řešení samozřejmě existuje, ale nejsou levná a nedají se udělat ze dne na den.

Nejdůležitějším opatřením, jak zadržet vodu, je udržet ji v krajině. Zadržování vody v krajině je možné zlepšit změnou způsobu zemědělského hospodaření, rozčleněním krajiny na menší celky a omezením zastavování zemědělské půdy betonem k výstavbě různých areálů. Dopad na schopnost krajiny zadržet a vsřebávat vodu má i těžká zemědělská technika. Kvůli své hmotnosti totiž půdu udusává, a tím způsobuje, že voda více zůstává na povrchu a odtéká pryč. Zmizely meze, remízky, osamělé stromy, jež při zadržování vody odvádějí nezanedbatelný díl. Významně k odtoku vod přispěly také nadměrné meliorace. Svůj díl si vybírají i chemická hnojiva, jež zničila organismy přítomné v půdě, které byly základem pro schopnost půdy zadržovat vodu. Ostatně samotné zemědělské půdy stále ubývá. Podle Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy od roku 1937 ubylo přibližně 800 000 ha. Jeden hektar kvalitní černozemě přitom dokáže zadržet až 3,5 tis. krychlových metrů vody.

Bez rozmyslu necháváme zakrývat půdu nepropustným materiálem, a způsobujeme tak škody na životním prostředí a půdu degradujeme. Zakrytí půdy nepropustným materiálem přispívá k poškození biodiverzity, zvyšuje nebezpečí povodní a nedostatku vláhy. Přispívá i ke změně klimatu. Nejvýrazněji postižené zastavováním jsou zpravidla ty nejlepší půdy. Ve větší míře se zastavují nejkvalitnější pole. Při vydatných deštích se voda nemá kam vsakovat a způsobuje lokální povodně. (Poslankyně se odmlčela kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně, já vám rozumím a vyzvu vaše kolegy na obou stranách sálu k většímu klidu, tak aby bylo slyšet, co se tady říká. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Zásadní je i dopad na živočichy a rostliny. Nejenže se zmenšuje území, kde žijí, ale zároveň se rozděluje i populace těchto druhů. Brání se jim v migraci a omezuje se zdroj potravy.

Deset centimetrů orné půdy vzniká 2 000 let, a my místo abychom půdu více chránili, měníme ji v beton. Dalším problémem je, že půda ztrácí živiny, jelikož se z ní vytrácí organická hmota. Organická hmota je přitom velmi důležitá pro kvalitu a také úrodnost půdy. Odebrané živiny je nutno do půdy vracet zpět. Zemědělci živiny půdě dodávají hnojením pomocí minerálních hnojiv. Dohánění úrodnosti půdy intenzivním hnojením ale může vést až k tomu, že její úrodnost bude nakonec tak nízká, že přestane přinášet zisk. Vzhledem k úbytku dobytka se na pole nedostávají potřebné organické látky ve formě hnoje nebo močůvky, díky těmto organickým látkám byla půda lépe prohnována. Nyní se z půdy jen odebírají a vrací se do ní jen chemie.

Když se tady pan ministr zemědělství Toman rozčiloval kvůli pesticidům, že tady nespravedlivě zemědělce obviňujeme, tak si prosím přečtěte výzkum Masarykovy univerzity v Brně, který přinesl alarmující výsledky ohledně množství pesticidů v půdě. Dle Centra pro výzkum toxických látek v prostředí, které zkoumalo ornou půdu na 75 místech v republice, zaznamenali vysoké koncentrace pesticidů. 80 % půd obsahuje minimálně jeden pesticid v nadlimitní koncentraci, v 36 % půd se pak našlo tři a více pesticidů v nadlimitní koncentraci. Alarmující pak je, že se v půdě vyskytovaly i více jak deset let zakázané pesticidy, a to Atrazin, a třináct let zakázaný Simazin, který se do půdy s největší pravděpodobností i přesto, že je zakázaný, dostává s herbicidem Terbutilazinem, který se používá na kukuřici. O negativních účincích pesticidů na lidské zdraví, kvalitu půdy a vody bychom si tady mohli povídat hodně dlouho. Limity pro pesticidy v půdě z roku 1994 byly zrušeny a nová vyhláška z roku 2016 se o nechlorovaných jednotlivých ani sumárních pesticidech nezmiňuje, tak jich teď může být v půdě neomezené množství. Za jeden rok je v České republice nastříkáno necelých 5 000 tun pesticidů.

Výsledky výzkumu jsem vám, pane ministře, prostřednictvím pana předsedajícího předávala loni v rámci ústních interpelací. Trochu jsem sice odbočila, ale nedalo mi nereagovat na výstup pana ministra Tomana.

Srážky naše území opouštějí bez užítku a neobnovují se tak podzemní zdroje, které jsou ve velkém množství odčerpávány pro zisk. Srážek je přitom přibližně stejně jako v minulosti, ale daleko častěji jde o přivalové deště, které krajina špatně absorbuje díky tomu, jak je ní zacházeno.

Problémy, které máme, jsme si způsobili sami. A nyní místo odstranění příčiny řešíme následky. Budeme-li se dál chovat "po nás potopa", nebo změníme něco? Přírodu si ničíme, jelikož si chceme žít pohodlným, komfortním životem. Zapomněli jsme však, že jsme součástí flóry a fauny. Nedostatek vody může zásadně ovlivnit náš svět a život na něm. (Velký hluk v sále.)

My vyvážíme ve velkém surové dřevo –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně, dovolím si vás přerušit a znovu požádat kolegy v sále o klid. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Karla Maříková: My vyvážíme ve velkém množství surové dřevo do zahraničí. Po těžbách vznikají vykácené holiny a je nám úplně jedno, že jsou to právě lesní porosty, které brání dalšímu vysychání krajiny. O kůrovcové kalamitě, která se řeší velmi vlně, už tady bylo řečeno mnohé. Lesy dokážou zadržet pětkrát až devětkrát více vody než bezlesá krajina. V České republice pokrývají lesy více jak 34 % plochy. Ovšem způsob využívání krajiny člověkem má za následek rychlejší odtok vody. Bohužel my dnes vynakládáme mnoho peněz, a jsou to přibližně 3 miliardy ročně, na zadržování vody v krajině, ale skutečnou příčinu neřešíme. Jde o projekty zlepšující obnovu mokřadů, tůní, rašelinišť, rybníků, řek, alejí a meandrujících potoků. Příčinou ovšem je, že jsme narušili celý vodní cyklus kvůli pohodlnému životu a zisku.

Globální problém, na který je dnes poukazováno, je následek malých lokálních problémů. Sluneční energie, která by se spotřebovala na opar, se na zemi promění v teplo. Voda je dopravcem tepla do zemského povrchu a do vyšších vrstev atmosféry. Ale my jsme ji odvedli z měst a krajiny. Chceme-li řešit podstatu klimatické změny, pak vraťme vodu do vodního cyklu a nechme vodu stékat do zelených ploch. Zvyšme zelené plochy místo falešné estetiky, kterou si ničíme životní prostředí. Přestaňme zabetonovávat krajinu, vystavovat sklady místo orné půdy, nesmyslně kácet stromy a omlouvat to tím, že jde o nálet, a začněme s výsadbou stromů. Vodu, kterou stromy vsají, odpaří. Jeden strom odpovídá svým výkonem deseti klimatizacím. A naopak místo každého pokáceného stromu máme 280 kWh slunečního tepla, které místo ohřeje. Přestaňme podporovat zahraniční korporace, které využívají naše přírodní bohatství jen pro svůj zisk. Řešme podstatu problému, a ne jen jeho symptomy. Vraťme vodu do naší správy, nikoli zahraničních korporací. Ze zisků řešme podstatu problémů sucha a obnovujeme z nich vodní infrastrukturu. A dejme lidem čistou vodu za rozumnou cenu a zdravé životní prostředí.

Děkuji. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Další přihlášenou v rozpravě je paní poslankyně Jarošová. Připraví se pan poslanec Benda. Prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Vážené dámy a pánové, právě dnes se zde projednává, zda zakotvit ochranu vody a půdy do české Ústavy. Dobře víme, že voda přímo ovlivňuje kvalitu života. A nejen to, určuje i, zda nějaký život vůbec bude. Proto je nutné, aby tato komodita byla pod kontrolou státu. Opakovaná sucha v posledních letech jednoznačně prokázala, že voda je surovina, okolo které se bude točit světová politika. Sucho v nedávné minulosti i v současnosti i prognózy odborníků ukazují, že celé lidstvo je na pokraji celosvětové vodní krize. Vlivem změn životního prostředí způsobených lidskou činností i celkovou změnou klimatu se tak dostává do popředí zájem o zachování podzemních a povrchových vod, ale i úrodné půdy. Jedná se o strategicky důležité a nenahraditelné suroviny. Četnost a intenzita sucha bude s největší pravděpodobností pokračovat. Z krajiny mizí voda. Klesá nám hladina podzemních vod. Snižují se průtoky v řekách, zásoby v přehradách. Vysychají studny. A mnohdy lokálně kolísá zásobování obyvatel pitnou vodou. Takže státy, které nebudou mít vodní zdroje nebo ornou půdu pod svou kontrolou, se stanou zranitelnými, a tím se stanou zranitelní i jejich občané.

Voda, stejně jako například vzduch nebo půda, nemůže být předmětem obchodu. A víme dobře, že snahy o ovládnutí zdrojů nejen pitné vody hýbou světem. Privatizace vody byla tenkrát kardinální hloupost, jejímž důsledkem je současná rozdílná cena a zanedbaná vodárenská infrastruktura. Soukromí zahraniční zprostředkovatelé dostatečně neinvestují do její údržby a modernizace. Důsledkem toho jsou časté havárie vodovodních systémů. Následné ztráty na pitné vodě, které uniknou do okolní půdy, stejně jako opravy zaplatí občané.

Stanovisko vlády k tomuto kroku je nesouhlasné. Vláda tvrdí, že prý je to nadbytečný krok, protože je již v Ústavě zakotvena ochrana vody v článku 7. Cituji: "Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství." Já nevím, jestli tohle stačí. Jako pokud to stačí podle vlády, tak jak je možné, že nám tady voda skoro nepatří? A proč jsou zisky z ní v některých oblastech odváděny do zahraničí a obce z nich mají minimální podíl? Tak mně to zase tak nadbytečné nepřijde. Naopak, já si myslím, že to je nutné. Je faktem, že cena vody se napříč regiony liší. Jedno pravidlo ale zůstává. Tam, kde prodej zprostředkovávají soukromé společnosti ze zahraničí, mají občané vodu dražší a peníze se do vodní infrastruktury nikdy nevrátí.

Proto SPD podpoří tento zákon, který povede k maximální ochraně naší vody, zachová ji přístupnou veškeré populaci České republiky, a to za obecně přijatelných podmínek. Slovinsko již obdobnou změnu ústavního zákona zavedlo v roce 2016 a udělali velmi dobře. Uvědomme si, že to, jak se k této problematice postavíme nyní, významně ovlivní životy našich potomků. Proto myslím, že je víc než nutné, aby byla ochrana takto strategického zdroje ošetřena nejvyšším možným způsobem, a tím je přijetí ústavního zákona. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A další je přihlášený v rozpravě pan poslanec Benda a připraví se pan poslanec Holomčík. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, asi toho máme všichni už dneska poměrně dost, tak já se pokusím nebýt příliš dlouhý, i když by se o tom dalo asi povídat poměrně dlouze. Jenom k tomu, co tady zaznělo v proslovu přede mnou, upozorňuji, že voda je od římského práva věcí ničí, resp. statkem veřejným, a teprve v nějakém okamžiku se stává případně vlastnictvím, ale rozhodně to není tak, že by došlo k nějaké privatizaci vody. To je prostě absolutní nepochopení práva.

Druhá poznámka. Bylo tady řečeno, že ty návrhy byly předloženy před rokem. Ano. Byly předloženy před rokem, kdy jsme měli extrémní sucho a horko. Teď máme extrémní zimu a extrémní deště. Tak jenom tak, abychom občas se nedostávali do situace, že řešíme něco příliš aktuálního. Chtěl bych k tomu říct, že ty návrhy mají jistě nějakou vnitřní logiku, ale buďme opatrní na dobré úmysly, kterými jsou lážděny cesty do pekla.

Já podporuji všechny rozumné úpravy běžných zákonů, které směřují k tomu, abychom zadržovali vodu v krajině, abychom lépe hospodařili s vodou v krajině a další věci. Ale mám jednu prosbu. V souvislosti s vodou mi na Ústavu nesahejte. Nechme Ústavu na pokoji. Anebo pokud, tak až po nějakých dlouhých a naprosto zásadních a jasných diskusích, co má být tím skutečným cílem. Ono některé ty výhrady řekla již vláda ve svých stanoviscích. A každý ten návrh k tomu přistupuje trochu jinak, takže to není tak jako úplně triviální. Dokonce ani ta sloučená rozprava... To, že se to všechno teoreticky týká ochrany vody, tak já myslím, že nad každým článkem Ústavy se má rozmlouvat dlouze a důkladně. A že se pak tady vezme dohromady Listina práv a svobod a právo na vodu a na druhé straně se přihodí vlastnictví a další věci...

Ale ve stručnosti, proč navrhu ve všech třech případech zamítnutí těchto návrhů zákonů, nikoli jenom vrácení k přepracování. Zamítnutí, protože všechny tři pokládám za naprosto nevhodné.

K tomu tisku 549 ctěných kolegů ze Starostů a nezávislých – ten se pokouší zřídit nové lidské právo na pitnou vodu. Já jsem na zřizování nových lidských práv velmi opatrný, pokládám rozsah, který máme v Listině, za dostatečný. A jenom prosím, vždycky když se nějaké takové právo – a ještě dokonce pro každého, zdaleka nejenom pro občana, zdaleka nejenom pro osobní potřebu, ale zřejmě pro každého, i pro každý podnik – právo na pitnou vodu v Listině stanoví, pokládám to za velmi sporné. To samé v odst. 3 – vodní zdroje jsou statkem veřejného užívání a jsou ve správě státu. No dobře. Zásobování pitnou vodnou zajišťují obce na neziskovém základě. Všechny ty teze – jsou ve správě státu... Co ten stát, bude je pronajímat těm obcím, nebo může zajišťovat i zásobování pitnou vodou, nebo to musí být jenom obce? Prostě myslím, že jsou tam naprosté nedomyšlenosti, že samo deklarování práva na pitnou vodu pro každého bez jakéhokoli omezení je velmi sporné. Znamená to, že když mi vyschne studna u domu, že mám právo požádat stát, aby tam dojel

s cisternou a dolil mi ji? Bezplatně? Znamená to takové právo? Znamená to právo, ke každému domu, který není dnes osazen studnou, dovést veřejný vodovod? Já se bojím, že by to v jistém typu výkladu samozřejmě takové právo na pitnou vodu znamenalo, jestli si to starostové představují tak, že opravdu každý, kdo si vzpomene, jakkoli daleko od obce, že chce přivést vodovod až k baráku, tak že mu ho musí přivést, to tedy nevím, jestli chceme.

Druhý návrh je návrh poslanců Marka Výborného, ctěných kolegů z lidovců, který bych řekl, že je nejstřídmější a ve své střídmosti, řekl bych, lidovecky konzervativní – nepřináší nic nového. (Smích některých poslanců v sále.) V tom případě ho pokládám za zbytečný. Protože voda, vodní zdroje a půda už podle dnešního stávajícího výkladu Ústavy, a to i opakovaného výkladu Ústavního soudu, a nejenom doktríny, ale Ústavního soudu, tak samozřejmě patří do přírodních zdrojů, takže je to takové, jako že řekneme – přírodní zdroje, zejména vodní zdroje a půda. No, nevím, proč tyhle vypichujeme, tyhle ty nejsou, ta zvířátka v těch lesích to nejsou, jiné věci – vzduch to není... Prostě ano, tohle by se asi schválit dalo, ale myslím si, že se bez toho úplně v klidu obejdeme.

A poslední návrh je návrh komunistický, který opět nevybočuje z tradice této strany, protože říká – všechno znárodnit. Úplně jednoduše a natvrdo, všechny přírodní zdroje a přírodní bohatství jsou ve vlastnictví České republiky. To znamená, že premiér vlády resp. jeho svěřenecké fondy veškerou půdu musí odevzdat lidu České republiky, který se stane vlastníkem. Nevím, jestli to opravdu komunisté takto zamýšleli, ale tento návrh samozřejmě pokládám za nejspornější a nejproblematičtější a jsem zvědav, jestli by státní rozpočet měl někdy na to vyplatit ty náhrady, které by se za to musely vyplácet. Ale tato definice – ostatní přírodní zdroje a přírodní bohatství jsou ve vlastnictví České republiky – opravdu znamená, že všechno, co je přírodním zdrojem a přírodním bohatstvím, by bylo ve vlastnictví České republiky, by muselo být převedeno do vlastnictví České republiky. To pokládám také za zcela nemyšlitelné.

Takže z těchto důvodů, každý z trochu jiného, ale s prosbou chraňme vodu, ale nesahejme na Ústavu, navrhuji všechny tři tisky zamítnout. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Ty návrhy jsem zaznamenal. Jsou zde opět omluvy. Pan poslanec Jan Bauer se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Golasowská se omlouvá mezi 15.45 a půlnocí, tedy do konce jednacího dne, taktéž z pracovních důvodů.

Nyní zde mám s faktickou poznámkou přihlášeného pana zpravodaje poslance Navrkala. Prosím.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Já bych jenom vašim prostřednictvím krátce zareagoval na kolegu Bendu, který tady mluvil o tom, že se bojí v tom návrhu od STAN, že se tam zavádí nějaké nové lidské právo, vyjmenovával tady, že se bojí, že by to mělo znamenat právo, že všude budou muset

být vodovody apod. Tak notabene o několik článků dole je článek 33 – každý má právo na vzdělání – a také to neznamená, že každému stát musí zaplatit osobního učitele, aby ho doma vzdělával. Takže podle mě to byla trochu zvláštní argumentace. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A pan poslanec Holomčík, který je nyní přihlášený v obecné rozpravě, připraví se pan poslanec Výborný.

Poslanec Radek Holomčík: Já vám děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, tady v té rozpravě už zaznělo mnoho argumentů. Já bych chtěl zmínit tři věci v souvislosti s tématem ústavní ochrany vody.

Ta první – on už to tady na začátku dnešního dne říkal pan předseda Bartoš. My jsme poněkud skeptičtí k tomu očekávanému výsledku, který by nějaká forma ústavní ochrany vody měla přinést. Já jsem strašně rád za to, že se o tom bavíme, je to velmi důležité téma, ale podle mě, podle té logiky, tak jak bychom měli přistupovat k řešení problému, tak bychom se měli podívat v prvé řadě na to, jak v tento okamžik jsou dodržovány zákony, které už máme. Namátkou, myslím si, že by bylo zajímavé udělat analýzu toho, co chce vodní zákon v ochranných pásmech kolem vodních zdrojů, a toho, co se v těch ochranných pásmech skutečně děje. To je např. jedna taková věc. Další věc, někdy od dubna nebo května 2018 volám po nějaké forenzní analýze kůrovcové kalamity. Taký další věc, kdy i ČIŽP, Česká inspekce životního prostředí, konstatovala porušování lesního zákona. Já rozumím, že teď v té kalamitní situaci některá ustanovení lesního zákona pro vlastníky prostě nejde dodržet. Tomu rozumím. Ale je otázka, jestli v té minulosti, kdy ještě v roce 2016 jsme měli nejlepší stav lesů za posledních 250 let, tak je otázka, jestli i v této době k tomu porušování nedocházelo. ČIŽP jasně řekla, že docházelo. Takže to je další věc, na kterou bychom se měli podívat.

Takže obecně si myslím, že bychom se měli zamyslet nad tím, jestli v tento okamžik zákony, které máme a které se týkají ochrany vody, ochrany půdy, ochrany krajiny nebo lesů, které jsou pro hospodaření s vodou v krajině taky důležité, jestli skutečně využíváme možnosti, které v těch zákonech už v tento okamžik jsou.

Druhá věc, – a také v té rozpravě zaznívala, ale považuji ji za důležitou, takže ji zmíním, a to je způsob, jakým se provozuje vodárenská infrastruktura v České republice, jakým se prodává pitná voda koncovému spotřebiteli. V řadě měst anebo krajů, podle toho, jak jsou tam ty vodárny zřizovány, dostáváme informace, a jsou lidé, kteří na to poukazují po desetiletí, že ty provozní modely nebo i privatizace tam, kde proběhly, nezřídka vykazují známky velice podivného jednání. A myslím si, že pokud se chceme bavit o ochraně vody a nějakých zárukách pro občany, že budou mít pitnou vodu, tak bychom se měli nějak systematicky zaměřit na to, jestli to, jak různé společnosti buď nabyly tu infrastrukturu, zdroje, nebo jakým se dostaly k jejich provozování, jestli skutečně je to v zájmu občanů této země, nebo jenom v zájmu nějakých malých ekonomických skupin.

A třetí věc, kterou chci říct, a tady se v podstatě připojím k tomu, co říkal pan kolega Benda. Já bych v návaznosti na návrh KSČM chtěl vybědnout, aby když už chceme tu vodu chránit, a já věřím tomu, že to je náš společný zájem, abychom si při tom nepočínali jako slon v porcelánu. Nebudu podezírat KSČM z toho, že úmyslně dali ustanovení do toho návrhu, které by de facto mohlo vést k nějakému masivnímu vyvlastňování, ale považuji to za velice rizikové. A z toho důvodu se připojím k návrhu na zamítnutí, protože v tom skutečně vidím velké riziko.

A to je všechno, co jsem chtěl říct. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník. Já přečtu omluvu. Dnes se omlouvá pan poslanec Lubomír Španěl mezi 16.00 a 19.00 do konce jednání z důvodu jednání. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych se už dneska podruhé chtěl vyjádřit k té domnělé privatizaci vody v ČR. Opakování je matka moudrosti, tak já klidně ten svůj názor zopakuji.

Ke skutečné privatizaci vodní infrastruktury došlo u nás vlastně jenom na severní Moravě, kde zhruba byla převedena do privátních rukou infrastruktura v objemu asi 10 % z celkové vodní infrastruktury v České republice, severní Morava s výjimkou asi myslím Ostravy. Takže ostatní infrastruktura patří skutečně do rukou obcí, případně právnických osob, které si ty obce zřídily. To, že si starostové a zastupitelstva městská a obecní najímají soukromé provozovatele, to je druhá věc. A to, že je tohle zpochybňováno a jakoby skoro kriminalizováno, to je vlastně hrubá urážka těch poctivých starostů, kteří ve složitých, velmi pečlivých výběrových řízeních hledají ty soukromé provozovatele. Jinak samozřejmě tam, kde se ty obce uchýlily k tomu, aby si ty soustavy spravovaly samy, tak se bohužel prokazuje, že ta obec není schopna to dělat tak, aby to bylo efektivní.

Takže já bych rád znova připomněl, že k žádné privatizaci vodní infrastruktury u nás nedošlo, že mluvíme tedy o tom, že si obce řádně našly provozovatele a řádně usnesením zastupitelstev ovlivňují cenu vodu, ovlivňují tu částku, kterou ti provozovatelé vkládají do obnovy infrastruktury, a samozřejmě také mají ve svých rukou zisky, kterých ty soukromé společnosti dosahují.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Pan poslanec Radek Holomčik s faktickou poznámkou ještě vystoupí. Prosím.

Poslanec Radek Holomčik: Děkuji za slovo. Kolegové mě upozornili, že jsem ve své předchozí řeči nebyl úplně jednoznačný, když jsem hovořil o tom, že podpoříme návrh na zamítnutí. Tak nepodpoříme návrh na zamítnutí všech tří návrhů, ale podpoříme zcela jistě návrh na zamítnutí toho návrhu KSČM, ale podpoříme to, co

tady říkal pan předseda Kováčik, to přerušení do toho, než Ministerstvo zemědělství předloží vlastní návrh novely Ústavy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji a posledním přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, rád bych se vyjádřil k těm třem projednávaným sněmovním tiskům. Nebudu nijak obsáhlý.

Já myslím, že to tady vlastně řekl už kolega Marek Benda. Návrh KDU-ČSL pod sněmovním tiskem 526 je skutečně, řekl bych, velmi zdravě konzervativní a střídmy. Na druhou stranu není pravdou to, a to bych si mu dovolil oponovat, že by nepřinášel vůbec nic nového. Ten návrh, který jsme předložili po dlouhé debatě a diskuzi, tak v té střídmosti skutečně přináší pět nových slov, a to jsou ta slova, že v článku 7 doplňujeme zejména vodní zdroje a půdu. A to neznamená, že by se tím pádem, pokud by tato změna Ústavy byla přijata, že by se nic nezměnilo. Tím vypíchnutím, tím zdůrazněním vodních zdrojů a půdy vytváříme vlastně ústavní mantinely i pro zákonodárce, kterými se potom zákonodárce jak na centrální úrovni, na půdě Parlamentu ČR, tak ale ti, kteří vydávají vyhlášky na úrovni krajů, případně obcí a měst, musí řídit, a samozřejmě – a jistě to ví i ctěný kolega Marek Benda – tato věc se potom promítá do judikatury a výkladů ať už na úrovni Ústavního soudu, či dalších institucí.

Já myslím, že nikdo z nás tady nepopírá to, a nakonec o tom svědčí ta dnešní schůze, od rána se tady bavíme o ochraně vody, bavíme se o ochraně půdy. To bych chtěl mimochodem také zdůraznit. Náš návrh nehovoří jenom o vodních zdrojích, ale hovoří i o půdě, protože pro nás obě dvě tyto hodnoty v poslední době jsou skutečně, řekl bych, ve výrazném ohrožení. A chci říct, že když naši otcové před 27–28 lety psali tu Ústavu, tak samozřejmě situace byla úplně jiná. Čili tam byly uvedeny pouze obecně ty přírodní zdroje. Ale my jsme přesvědčeni o tom, že situace je vážná. Kdyby například tedy tato obecná úprava Ústavy byla, tak by v jiné situaci byla celá kauza okolo Hodonínska, Ostrožské Nové Vsi a těžby šterkopísku, stejně tak jako okolo průmyslové zóny v Hněvotíně. Já myslím, že to jsou přesně ty příklady, kde vidíme, že to deklarování veřejného zájmu na ochraně vody, vodních zdrojů a půdy je skutečně věc zásadní, a v tomto smyslu bych požádal i o podporu tohoto sněmovního tisku.

Na rozdíl od těch ostatních dvou návrhů lidovci neznárodnují, lidovci nevyvlastňují, stejně tak jako nezavádíme nová práva na pitnou vodu apod. Jsou to věci, které jsou k diskuzi, a nakonec už to tady zaznívalo z úst předchůdců – pojďme o tom návrhu na ústavní ochranu vody, vodních zdrojů a půdy debatovat dál. Já jsem uvítal to, že pan ministr Toman vytvořil ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí tu pracovní komisi, tu platformu. Já tedy kriticky trochu říkám, že když se před rokem objevily všechny tři návrhy zde na půdě Sněmovny, tak vláda zbystřila, zastříhala ušima a pan ministr Toman vytvořil komisi s tím, že vláda připraví svůj, tak

jak to – já to беру, to tak prostě je, že připraví lepší návrh. Je rok za námi a ten vládní tisk tady pořád není. To si myslím, že je možná ku škodě věci. Nemuseli bychom dneska tu diskuzi a sloučenou rozpravu přerušovat a mohli bychom už debatovat i nad tím vládním návrhem. Já doufám, že už bude velmi rychle na stole. Nakonec pokud je mi známo, tak příští týden se má uskutečnit na půdě Senátu diskuze i se zástupci vlády o tomto tématu.

Ale když se vrátím k tomu tisku 526, skutečně vytváříme tady ústavní mantinely. Ústavní mantinely. Nejsme žádným způsobem nějak razantní. A je nepochybné, že voda a půda jsou v tomto smyslu nenahraditelnými přírodními zdroji, jejichž péče a ochrana, ochrana těchto zdrojů si zaslouží i tu nejvyšší ústavní ochranu, aniž bychom se tím nějakým způsobem vlamovali do Ústavy ČR a ústavního pořádku. Myslím si, že v tomto smyslu tento návrh si tu podporu zaslouží.

A za poslanecký klub KDU-ČSL bych chtěl podpořit návrh pana předsedy Kováčika. Pokud tady v tuto chvíli nemáme ten vládní tisk, pojďme všechny ty tři body, tu sloučenou rozpravu přerušit do okamžiku, kdy ve Sněmovně budeme mít i ten vládní tisk, a pak se k té debatě pojďme vrátit a hledat nějaké řešení, které skutečně potom bude ku prospěchu občanů ČR, ku prospěchu vody, vodních zdrojů a půdy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rovněž děkuji. Poprosím kolegy v sále, jestli by se mohli ztišit, abychom mohli doprojednat body 5, 6 a 7. S přednostním právem požádal o slovo pan ministr Toman. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já jenom pouze několik věcí k tomu, protože nejsem právník a necítím se být povolán, abych tady ty věci dělal. Takže budu vycházet z analýzy Právnické fakulty Univerzity Karlovy, z těch jejich analýz, a dovolím si jenom pár vět k tomu.

Musím říct, dneska jsme se o tom bavili celý den, že těch posledních několik let je poznamenáno výraznými obdobími sucha a to období sucha odhalilo potřebu nové právní úpravy zaměřené na komplexní řešení tohoto hydrologického jevu. Z toho důvodu byla zejména Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zemědělství vypracována ta vládní novela, o které jsme dneska jednali, tzv. suchá novela vodního zákona, nicméně ta nemohla pojmout všechny související požadavky, zejména pokud jde o zajištění prioritního významu vody pro zásobování obyvatelstva.

Mě to strašně mrzí, ale prostě to, co tady říkal pan Výborný, já jsem se na to díval, návrh KDU-ČSL byl předložen někdy v červnu, v druhé polovině června, myslím 19. 6. Já to mám napsáno, nechci se tady dohadovat. Já se fakt nechci dohadovat o tom, kdo byl první, nebo druhý, ale když se podíváte, tak Ministerstvo zemědělství toto už iniciovalo v roce 2018 s tím, že už na jaře, to znamená březen nebo duben, byla zahájena diskuse u prvního kulatého stolu, a u tohoto kulatého stolu se sešly mimo Ministerstva zemědělství, Ministerstva životního prostředí, Úřadu vlády, to znamená legislativní rady, Ministerstva vnitra, reprezentace Svazu vodního

hospodářství a Sdružení vodovodů a kanalizací – byli tam také experti na ústavní právo z Univerzity Karlovy, ale i zástupci politických stran včetně KDU. Z jednání vyplynula potřeba zpracovat analýzu ústavní ochrany vody v mezinárodním kontextu, a proto, jak jsem řekl, Ministerstvo zemědělství požádalo experty z právnické fakulty o vypracování studie k možnostem dalšího legislativního postupu.

Z té vypracované studie vyplynulo, že koncept zvláštní ochrany vody v kontextu české i zahraniční právní úpravy je realizovatelný a navíc vhodnější než případný zásah do stávajícího znění Ústavy nebo Listiny základních práv a svobod. Následně byly svolány další tři kulaté stoly, kde byly tyto cíle specifikovány. Do návrhu textu ústavního zákona byly vymezovány hlavní cíle budoucí právní úpravy. Samozřejmě při formulování textů z návrhů představených dneska tady parlamentními stranami, ať to je KDU, ať to je KSČM a hnutí STAN, a po závěrečné konzultaci s právníky Ministerstva spravedlnosti, legislativní rady, Ministerstva vnitra je nyní text návrhu ústavního zákona, nebo byl projednáván postupně s představiteli a zástupci všech politických stran, zbývá nám dokončení diskuse s TOP 09. A z těch proběhlých diskusí a debat vyplynulo, že všichni vnímáme důležitost ochrany vody jako jedinečného přírodního zdroje.

Chci říci, že ta jednání budou pokračovat s důrazem na hledání společně sdílených hodnot a představ v rámci tématu ústavní ochrany vody, protože to považujeme za zásadní, a byl bych velmi rád, aby tento návrh byl projednán a byl konsenzuální pokud možno s celým politickým spektrem parlamentních stran. Proto bych pak požádal, že požádáme o společně projednání textu předtím, než to bude předloženo.

Já jsem také mluvil s předsedou stále komise Senátu, měl jsem příležitost ho informovat o průběhu přípravy ústavního zákona a musím říct, že členové tohoto výboru a postoj členů komise k ústavní ochraně vody pro zásobování obyvatelstva byl celkem pozitivní.

Po skončení debaty s poslaneckými kluby v Poslanecké sněmovně jsem slíbil, že budu seznámeni s výsledkem a textem návrhu.

Já jenom chci říct, co tam je hlavním principem ústavního zákona. Zdůrazňuje povinnost zachování a ochrany životního prostředí jako celku i vody jako stěžejního přírodního zdroje. Za druhé, klade důraz na udržitelné užívání vodních zdrojů a jejich ochranu v kvalitativní i kvantitativní rovině, zavádí povinnost racionální úsporné spotřeby vody. Stěžejním bodem je výsostný veřejný zájem na ochraně vodních zdrojů pro zásobování obyvatel pitnou vodou. Stanoví právo každého na pitnou vodu v místě jeho bydliště, a to za sociálně ekonomicky přijatelných podmínek. Významným bodem je také omezení zcizitelnosti vodních děl a vodárenské infrastruktury, to znamená vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu, a důležitým prvkem je také propojení ústavního zákona s takzvanou suchou novelou vodního zákona ve smyslu zavedení povinnosti postupovat podle opatření vyhlášených orgány veřejné moci v případě nedostatku vody.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, já si vás dovoluji požádat o podporu návrhu pana poslance Kováčika a chci vám říci, že ve velmi krátké době vás

požádáme o společnou schůzku vašich zástupců k tomuto tématu, abychom to projednali a bylo to pokud možno konsenzuální. Chci vás ubezpečit, že ty tři strany, které předložily svůj návrh, tak že to bude zakomponováno v nějaké míře do tohoto společného návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji, pane ministře. Jsou tady tři faktické poznámky. První je pan poslanec Zlesák, pan poslanec Feri. Ale jestli pan Kováčik se hlásil s faktickou poznámkou jako první předtím, tak jsem to špatně pochopil. Já jsem myslel, že do rozpravy, ale byla to pravděpodobně faktická, takže prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Moje faktická poznámka přišla v okamžiku, kdy pan ministr zahajoval první slovo, tedy nebylo ještě na co reagovat. Paní a pánové, nyní nadchází ta chvíle, dovoluji si navrhnout přerušení projednávání bodů 5, 6 a 7 do doby, dokud nebude předložen vládní návrh, a aby bylo jasno, že nejde o pouhé snahy odstrčit tu tematiku někam do neurčita, tak já osobně bych teď navrhl přerušit projednávání těchto bodů do 15. září tohoto roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Jelikož se jedná o procedurální návrh, tak já o něm nechám bezprostředně hlasovat. Svolal jsem poslance do jednacího sálu, chvíli počkáme. Já jsem zaregistroval žádost o odhlášení, takže se registrujte prosím svými identifikačními kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Kováčika přerušit projednávání sloučené rozpravy k bodům 5, 6 a 7 do 15. 9. 2020.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 8, přihlášeno 107 poslankyň a poslanců, pro 104, proti 1, zdrželi se 2. Návrh byl přijat. Tato sloučená rozprava je odložena do 15. 9. 2020.

Tak, v tuto chvíli přistoupíme k bodu

8.

Informace vlády o ochraně klimatu

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve všeobecné rozpravě 27. března 2019 na 27. schůzi Poslanecké sněmovny. Prosím, aby místa u stolu zpravodajů zaujali ministr životního prostředí Richard Brabec a za navrhovatele poslankyně Dana Balcarová, která je zároveň i zpravodajkou. Budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě, kde o slovo se přihlásili poslanci Zahradník, Kopřiva, Balcarová, Gajdůšková. A já poprosím pana poslance Jana Zahradníka, aby se ujal slova v obecné rozpravě k bodu č. 8. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená kolegyně, vážení kolegové, já bych rád připomněl atmosféru, která předcházela tomu projednávání, které jsme vlastně ukončili, nebo přerušili před více než jedním rokem, tedy v březnu roku 2019. Musím říct, že to byla jiná epocha historická. Tehdy hlavním hybatelem událostí byly dětské demonstrace sdružení Fridays for Future, které se často konaly na Malostranském náměstí před budovou Sněmovny. Hlavním mluvčím a předmětem zájmu světových médií a světových politiků byla jistá mladá dívka jménem Greta Thunbergová. My jsme na základě těch demonstrací a tlaků, které vyvolávaly, zařadili na pořad jednání informaci vlády o změně klimatu, nebo ochraně klimatu. Tenkrát se nám ta informace v nějaké podobě dostala. My jsme k ní začali vést diskusi, a nežli se tenkrát na mě dostalo v té diskusi, kde jsem měl připravené diskusní vystoupení, tak holt se to přerušilo a mezitím se udály věci.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já si dovoluji vás přerušit, protože sice mluvíte nahlas a zřetelně, ale přesto si myslím, že hluk a šum v sále není přiměřený tomu, abychom mohli v klidu projednávat tento bod.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Kde jsem to skončil? Ano. Mezitím se staly věci. Evropská komise se tématu velmi iniciativně ujala, vlastně začala už během roku 2019 připravovat Zelenou dohodu pro Evropu, kterou paní tehdejší předsedkyně von der Leyenová představila někdy v prosinci roku 2019. Tehdy Evropská komise neměla jinou prioritu, jinou starost nežli být lídrem boje proti klimatické změně. A nebylo důležitějšího materiálu a důležitějšího dokumentu nežli ta Zelená dohoda pro Evropu. V lednu roku 2020 to pokračovalo. Bylo rozesláno sdělení Evropské komise a my jsme ji dostali také na výbor pro evropské záležitosti, kde jsem byl ustanovený zpravodajem toho sdělení.

Pak ale vypukla koronavirová pandemie a Evropská komise ještě jaksi z důvodu nějaké setrvačnosti několik týdnů, možná měsíc, pořád považovala tu Zelenou dohodu za hlavní téma, hlavní středobod celého světa a nějak tu pandemii nezaznamenala. Já jsem měl tehdy připravené vystoupení, ve kterém jsem se obracel na ty demonstrující děti, chtěl jsem se jich zeptat, zdali jsou schopny v tom březnu roku 2019 omezit, odřeknout si létání letadly, odřeknout si drahé, nebo tedy drahé, módní možná levné, ale módní zboží dovážené v obřích kontejnerových lodích z Číny. Toto všechno je passé. Je jiná doba, je jiná epocha. Létání je omezeno samo o sobě z podstaty věci. Dneska je na pěti procentech, deseti procentech a lety mezi metropolemi, mezi světadíly se zdají být jakoby z jiného světa. Z Číny se k nám dostaly jiné věci, nebo jiné záležitosti, nežli je drahé zboží, a naopak začaly státy přemýšlet, že by nejenom to drahé zboží, ale i ostatní věci si radši vyráběly samy.

Já si myslím, že celá řada věcí svědčí o tom, že je třeba velké míry rozumnosti, ale mám obavu, že tomu tak není. Sleduji, jak Evropská komise, poté co se jakoby trochu oklepala z toho původního šoku, který pro ni to, že propásla začátek té pandemie, znamenalo, tak se začíná vracet k těmto zeleným aktivitám, k té Zelené

dohodě, jako by se nic nestalo. Já si myslím, že se stalo, a jsem připravený tady některé věci, jednoduché celkem, předložit.

Mantrou celé té Zelené dohody je vlastně, dá se říct, energie. Já vím, že to není všechno, ale my se po všech těch omezení, která se chystají, musíme ptát, kde budeme brát energii. Já jsem si tady připravit několik věcí, několik takových otázek k právě výrobě energie.

Tak jak je to s energetickou účinností? Energetická účinnost je stavěna jako jakýsi velmi významný nástroj, jak snižovat spotřebu energie. A historické zkušenosti již z poloviny 19. století ukazují, že tomu tak není. Ukazuje se, že zvyšujeme-li účinnost nějakého zdroje, tak to vyvolává naopak zvýšení poptávky a potažmo i spotřeby té komodity, kterou ta účinnost má šetřit. Je to poznatek spojovaný s anglickým technikem a fyzikem Jevonsem jako Jevonsův paradox. Posléze tedy transformovaný do konkrétního modernějšího znění, že zlepšení energetické účinnosti ekonomicky odůvodněné na mikroúrovni vede k vyšší úrovni spotřeby tedy energie na makroúrovni. Což znamená, že se můžeme snažit zvyšovat účinnost, já nevím, motorů, žárovek, tam se to ukázalo jasně, a ono to nevyvolá kýžené snížení spotřeby energie. Vyvolá to naopak její nárůst. Čili pozor na to. Cesty do pekla dlážděné dobrými úmysly.

Jak je tomu s bezemisností obnovitelných zdrojů. Ty jsou jako kánon, jako jakési dogma, označované, že jsou bezemisní obnovitelné zdroje. Větrné elektrárny. Jak je to tedy s větrnými elektrárnami a jejich bezemisností? Jistěže jejich samotná výroba v každém okamžiku žádné emise nevyvolává. Fouká vítr, roztáčí turbínu. Ta roztáčí nějaký generátor a ten vyrábí energii. Jenom ale si musíme uvědomit, že na jednu větrnou elektrárnu, tedy konkrétně třeba na VESTAS V90, která má jmenovitý výkon 2 megawatty a roční produkt 3,6 gigawatthodin a dá se pořídít za 80 milionů, se spotřebuje 300 tun oceli a 1000 tun betonu. Co kdybychom si řekli, že nahradíme těmito elektrárnami roční produkci Temelína? Ta je, jak známo, 14 tisíc gigawatthodin.

Já možná teď trochu, abych vás nepletl těmi giga, tera, mega. Gigawatthodina, tak jenom víme, že watthodina je výkon za hodinu. Stovka žárovka spotřebuje energii ve výši jedné kilowatthodiny za deset hodin svícení. Kilowatthodina, to je ta jednotka, ve které nám dodavatel energie počítá tu energii, za kterou pak jako jednotkovou cenu platíme.

Kdybychom chtěli tedy tuto produkci nahradit těmito větrnými elektrárnami, tak by jich bylo potřeba 3 900, jednoduchým dělením zjistíme. Na Temelínskou elektrárnu se spotřebovalo 25 tis. tun oceli a 300 tis. tun betonu. Čili těch 3 900 větrných elektráren, těch větrníků, by vyžadovalo, abychom vyrobili 1,2 mil. tun oceli a 4 mil. tun betonu. Čili bylo by to padesátkrát více oceli a patnáctkrát více betonu, nežli bylo vynaloženo na Temelín. Jenom si uvědomme, jaká jsou čísla, o čem tedy vlastně mluvíme, když s celkem lehkým srdcem říkáme, že nahradíme zdroje energie obnovitelnými zdroji.

Jak je to s fotovoltaickými elektrárnami, s těmi solárními zdroji? Roční výroba fotovoltaické elektrárny zhruba odpovídá půl gigawatthodiny na hektar, takže

abychom nahradili těch 14 tis. gigawatthodin jaderné elektrárny Temelín, museli bychom ty fotovoltaické panely instalovat na 28 tis. hektarech, 280 kilometrech čtverečních. A tak to je nesmysl úplný, že jo. To tady mluvíme o ochraně půdy, to by nás asi všichni ti ochránci půdy vyhnali.

Řekněme tedy dobře, dejme je na střechy domů. To je rozumná věc a s tím já souhlasím. Každý, kdo chce, ať si umístí fotovoltaické panely na střechu domů, zakoupí si chytré zařízení, které akumuluje energii a zároveň ji pak distribuuje po domě. To je v pořádku. Jenom chci říct, když máme podle sčítání z roku 2011 1,5 mil. obydlených domů a máme zhruba 200 tis. bytových domů, tak kdybychom na všechny střechy dali ty fotovoltaické panely, tak získáme tím zhruba 15 % výroby energie, kterou jsme vyrobili v roce 2018, tedy pouhých 15 % spotřeby.

Já se ještě vrátím k tomu občanovi, který si zřídí ty solární panely a který si zřídí to chytré zařízení na akumulování a na distribuci. On samozřejmě čeká, že když nebude nějaký čas svítit slunce a vybijí se mu ta baterie, že využije dodávku z nějaké centrální sítě, kde běží nějaká velká elektrárna, která mu ten jeho okamžitý výpadek nahradí.

Náklady na výrobu energie z obnovitelných zdrojů jsou popisovány různými parametry. Jeden z nich je tzv. srovnávací náklad na energii, levelized cost of electricity. Poměr mezi celkovými náklady na zdroj, investice a provoz děleno množstvím vyrobeným za dobu životnosti té elektrárny, toho zdroje, tak tady máme takovéhle údaje. Hnědé uhlí 6 centů, tedy tady je to v evropských měnách na kilowatthodinu, větrné elektrárny vnitrozemské 7 centů a fotovoltaické paroplynové 11 centů. Je to tedy samozřejmě ve prospěch toho hnědého uhlí. Ale musíme říci, že hnědé uhlí je palivo minulosti, palivo možná 18., 19. a části 20. století, budeme se ho muset zbavit, to je jasné. Teď jen jde o to, čím nahradíme ty zdroje.

On existuje ještě trošku modifikovaný parametr, takzvaný value-adjusted LCOE, tedy upravený parametr, který navíc započítává i náklady na stabilitu dodávek, tedy na to, když nesvítí, nefouká, a tedy když musí běžet nějaký náhradní zdroj. Tam je to tedy už pak daleko horší, tam samozřejmě se najednou ta efektivita a atraktivita těchto zdrojů vytrácí.

Výtěžní poměr, parametr energetické výkonnosti, kolikrát více energie za dobu životnosti ten zdroj vyrobí, nežli bylo vynaloženo na jeho stavbu po celou dobu provozování a také – pozor – na úplnou likvidaci. U uhelných elektráren je to 120 až 140, čili 120 až 140krát více energie ten zdroj vyrobí, než kolik bylo potřeba vynaložit na jeho pořízení, provozování a likvidaci. U větrníků je to 12 až 30 a u fotovoltaiky pouze 2 až 5, čili jasně v neprospěch těch obnovitelných zdrojů.

Když to přeložíme do srozumitelného jazyka, prostě obnovitelné zdroje nemohou fungovat a přinášet efekt, aniž by byly masivně podporovány a dotovány z kapes daňových poplatníků, možná v tak velkém bilionovém rozsahu, jakého jsme dnes svědky, když musíme každý rok 40 miliard dávat na obnovitelné zdroje, což se promítá v nákladech na energii.

Ještě k ukládání elektrické energie, protože obnovitelné zdroje nemohou řádně existovat, aniž by se energie, kterou vyrobí, ukládala a z té baterie se čerpala v noci

nebo druhý den, když nefouká vítr nebo nesvítlí sluníčko. Dá se spočítat, že hodinová spotřeba – vycházíme tedy z těch let, do kterých plánujeme ukončit uhlí, 2030 až 2040 – tak tam je to 80 terawatthodin, když to jednoduše vydělíme, je to 9 000 MWh za jednu hodinu, tj. průměrná hodinová spotřeba je 9 000 MWh. Největší energetické úložiště baterie v Planě nad Lužnicí má kapacitu 2,5 MWh a stálo 75 mil. korun, čili takovýchto úložišť bychom potřebovali 3 600, když si to vydělíme jednoduše na kalkulačce. Vynásobením zase zjistíme, že jejich cena by byla 250 mld. korun. Čili ukládací kapacita pro jednu hodinu naprostého výpadku všech obnovitelných zdrojů, kdybychom nepočítali uhlí a jádro, že je už dávno pryč, tak by stála čtvrt miliardy, na čtyři hodiny bilion, na jeden den šest bilionů. Náš rozpočet, víme, že je asi tak 1,5 bilionu, čili čtyři rozpočty.

Já to říkám proto, abychom si uvědomili, že když tady jednoduše mluvíme o náhradě zdrojů jinými zdroji, že ty nové, progresivní obnovitelné zdroje jsou zatíženy takovýmito problémy, o kterých se veřejně příliš nemluví. Já nejsem žádný odpůrce fotovoltaiky. Já jen připomenu, že kromě fotovoltaiky všechny způsoby výroby energie využívají prastarý způsob otáčení turbíny, která roztáčí generátor. Jak se ta turbína roztáčí, jestli párou získanou spálením, že se v kotli ohřeje spálením uhlí, nebo párou, která se ohřeje jadernou reakcí, nebo vodou z nějaké přehrady, nebo větrem, který kolem toho stožáru fouká, ale pořád je to ten samý princip. Fotovoltaika je nový princip, který se tomuto mechanickému způsobu vymyká, čili měl by být velmi nadějný. Bohužel se zdá, že má celou řadu problémů, které bychom měli řešit. A já myslím, že by zasloužilo podporovat vědu, aby konečně hledala nějaký nový způsob výroby energie, který by tyto problémy vyřešil.

Ještě poslední věc řeknu, jak je to s biopalivy. Také takový evergreen, pořád se to tady vleče, nebyli jsme schopni to zrušit v minulém volebním období, tu podporu. Server auto.cz říká, že biopaliva zatím přinesla zemědělcům zisk, to je pravda, chudým zemím hlad a bídu, vědcům pochybnosti a motoristům zničená auta.

Co druhá generace biopaliv? Z čeho by se dala vyrábět ta druhá generace biopaliv? Co tam můžeme mít k dispozici? No tak asi nějakou štěpku, možná odpad, kafilerní tuky, vylitý fritovací olej, který někdo bude shromažďovat.

Tak ty kafilerní tuky. Já řeknu jenom takový příklad. Máme u nás asi 1,5 mil. kusů skotu a 1,5 mil. prasat. To tady u nás v roce 2017 podle statistiky jsme chovali. Máme-li, řekněme, u skotu průměrnou váhu 500 kg, u prasete 100 kg, předpokládám, že má 5 % užitného tuku, což je informace z Vysoké školy zemědělské v Praze, tak dostáváme 42 tis. tun té disponibilní suroviny. S 80 % výtěžností bychom z toho dokázali vyrobit 34 mil. litrů biopaliva, což je necelé 1 % z těch 6 miliard litrů nafty, které se u nás ročně spotřebovává, čili je to jenom to symbolické přimíchávání, co od nás vyžaduje Evropská komise, jenom abychom učinili zadost těm jejich předpisům. Takže vůbec nic, co by mohlo naši energetiku zachránit.

Dřevní štěpka – to ani nebudu číst, protože tady se zdá, že celá ta kůrovcová kalamita mění úplně parametry těch věcí. Ale zase dřevní štěpka by nám tak mohla stačit na 4,8 % spotřeby nafty.

Dámy a pánové, záchranu pro tohle všechno si slibuje Zelená dohoda. Zelená dohoda pro Evropu, hlavní téma nové Komise pod vedením paní předsedkyně von der Leyenové. Je to podle mě seznam přání té Komise. Pan premiér se k tomu vyjadřuje poměrně kriticky, i tady ve Sněmovně, i dneska v našem jednání evropského výboru kritizuje Zelenou dohodu, říká, že si nenechá vnucovat žádné věci, které by měly ohrožovat naše hospodářství, nechce se nechat strhnout k fanatickým zeleným opatřením, která by měla ohrozit náš průmysl, ale jeho poslanci všichni za ANO spolu s poslanci za TOP 09 a Piráty byli pro usnesení Evropského parlamentu k té Zelené dohodě z 15. ledna, což je tedy jediný dokument, o kterém bylo hlasováno. Jinak Zelená dohoda je sdělení Evropské komise, to je nelegislativní akt, o kterém se ani nehlasuje, ani se nikde nepodepisoval, ani není možné se k němu přihlásit nebo se od něj odhlásit. Tohle usnesení už je ale faktická věc.

První věc je, že se zvažuje zvýšení ambicí, tedy snížení emisí skleníkových plynů na 50 % do roku 2030. To je tedy hrůza! Myslím si, že tomu je třeba se bránit.

Co se týká dodávek čisté dostupné energie, tak v té Zelené dohodě se klíčová role přisuzuje obnovitelným zdrojům, především, tady píšou, větrné energii z příbřežních mořských oblastí offshore, větrných elektráren. Ty my ale u nás nemáme, nemajíce tedy žádné pobřeží. Není tam v té Zelené dohodě ani slovo o jaderné energetice, o ní se tam vůbec nemluví, že by to byl zdroj, který by mohl být zvažován jako bezemisní zdroj pro záchranu evropské energetiky. Naopak se mluví o dekarbonizaci plynárenského sektoru.

Má být aktivizovaný průmysl podle Zelené dohody pro čisté oběhové hospodářství. To je hezké předsevzetí. My se teď zabýváme odpadovými zákony, kde je ta cirkulární ekonomika také naším cílem. Počítá se velmi jednoduše do roku 2030 v té Zelené dohodě s výrobou oceli s nulovými emisemi uhlíku. Předpokládám, že to znamená výrobu elektrickým způsobem. Nikde ale není řečeno, jak to ovlivní spotřebu elektrické energie, jaký nárůst spotřeby toto vyvolá.

Počítá se s renovační vlnou veřejných a soukromých budov. Což je samozřejmě hezké, ale co když někdo nechce si svoji budovu zateplit. Má starý dům, který, kdyby ho zateplil těmi polystyreny, tak mu to bude plesnivět.

Přechod k inteligentní a udržitelné mobilitě je další heslo. Tady musím říct, že bych velmi vítal, kdybychom se přidali k té podpoře přesunu významné části vnitrozemské nákladní přepravy ze silnic na železnice a vodní cesty. Tady by to určitě stálo za to tohle podporovat a já to tedy velmi významně podporuji a vždycky ve svém životě jako politik jsem to podporoval.

Ovšem Green Deal chce zavést přísnější normy pro emise látek znečišťujících ovzduší vozidly se spalovacím motorem. Ještě přísnější. Už dneska je to takové, že ty automobilky nejsou schopné to naplnit. Zavedení EURO 7 – chtějí mít od roku 2025 přechodnou mobilitu s nulovými emisemi. Což samozřejmě ohrožuje náš automobilový průmysl naprosto. Jenom se musím zeptat, jak tedy ty elektromobily, které předpokládá zřejmě Komise, že nás budou vozit nebo budou jezdit po silnicích, získají tu energii, v jakých elektrárnách budou vyrobeny. Pořád ještě u nás 48 % energie vyrábíme v uhelných elektrárnách.

Komise zvažuje povolenky EU ETS na silniční dopravu, tedy zpoplatnění nafty a benzínu pro spalovací motory nákladem na povolenky. Další zdražení energie.

Mluví se tady o strategii "od zemědělce ke spotřebiteli" – Farm to fork, jak tady dneska někde zaznělo. Neříká se tam ale nic o dvojí kvalitě potravin a o problému, který by tady podle našeho názoru měl být řešen.

Má se zvyšovat rozsah plochy obdělávané v rámci ekologického zemědělství. Nic se neříká o tom, že toto ekologické zemědělství je existenčně závislé na dotacích samozřejmě.

Jak to všechno chtějí financovat? Tak tam se říká v té Zelené dohodě, že dosažení stávajících klimatických cílů něco stojí a k tomu si ta Zelená dohoda vyžádá dodatečné roční investice 260 miliard eur. To je v přepočtu 6,7 bilionu korun. Kde na to ty peníze vezmou? My jsme tady slyšeli a na evropském výboru dneska jsme o tom jednali, mluvili jsme o tom, že chce Evropská unie mít vlastní výběr daní. Samozřejmě pro nás nepřijatelné, o žádném někde skrytém pokladu nevíme. Možná Komise o něm ví. Ale prostě 6,7 bilionu korun pro celou Evropskou unii každý rok znamená velmi významné peníze. Chápu, že může být pro nás zajímavý ten Just Transition Fund, ten Fond pro spravedlivou transformaci, který by mohl znamenat pro nás nějaké příjmy pro financování našich opatření v rámci té zelené politiky. Otázka je, zdali ony nebudou vzaty z objemu pro kohezní politiku.

Výbor pro evropské záležitosti, jak jsem již naznačil, se tím zabýval a projednal dokumenty související se Zelenou dohodou na svém jednání 29. 4. Prvním takovým dokumentem bylo sdělení Zelená dohoda pro Evropu – to je legislativní akt. K němu výbor pro evropské záležitosti zaujal následující stanovisko a přijal následující usnesení:

Výbor projednal sdělení Komise Zelená dohoda pro Evropu. To za prvé.

Za druhé, oceňuje rámcovou pozici vlády České republiky. – Tady musím říct, že Česká republika se poměrně rozumně staví k té Zelené dohodě, a tedy výbor tu rámcovou pozici vlády ocenil. Koho by to zajímalo, určitě na stránkách výboru pro evropské záležitosti tu rámcovou pozici vlády najde. Máme tam celý ten dokument, včetně usnesení a včetně citací z té rámcové pozice.

Výbor dále upozorňuje na to, že přechod na nízkoemisní elektroniku nesmí mít dlouhodobý negativní dopad do ekonomik členských států, konkurenceschopnosti jejich průmyslu, v sociální oblasti a nesmí ohrozit jejich bezpečnost.

Dále, vyzývá vládu, aby iniciovala revizi ambiciózních cílů Evropské unie v oblasti přechodu na klimaticky neutrální, udržitelnou a oběhovou ekonomiku obsažených v Zelené dohodě pro Evropu.

Za páté, žádá Komisi, aby provedla revizi ambiciózního cíle dosažení uhlíkové neutrality Evropské unie do roku 2050 a způsobu jeho dosažení.

A samozřejmě dál pověřuje předsedu, aby toto sdělil předsedovi Komise, a postupuje toto sdělení na vědomí hospodářskému výboru, výboru regionů a také výboru pro životní prostředí a hospodářskému výboru.

Dalším sdělením, kterým jsme se tehdy zabývali, byl Investiční plán Zelené dohody pro Evropu, tedy jak naplnit ty vysněné cíle ekonomicky. Opětovně jsme přijali usnesení, kde jsme za prvé konstatovali, že jsme projednali sdělení Komise ohledně Investičního plánu Zelené dohody pro Evropu. Vzali jsme na vědomí rámcovou pozici vlády. Konstatovali jsme, že výše uvedené sdělení Komise Investiční plán pro udržitelnou Evropu obsahuje jen vágní identifikaci zdrojů k realizaci cílů vycházejících ze Zelené dohody pro Evropu. Příliš ambiciózní cíle uvedené v dokumentu nejsou realisticky finančně pokryty. Za realistický a uskutečnitelný tak nelze považovat celý Investiční plán pro udržitelnou Evropu.

Za čtvrté. Evropský výbor zásadně nesouhlasí s možností zavedení vlastních zdrojů rozpočtu EU z nerecyklovatelného odpadu z plastových obalů a z příjmů z dražeb povolenek v rámci systému EU pro obchodování s emisemi, dále pak s využíváním flexibility v pravidlech pro koordinaci fiskálních politik členských států (Paktu o stabilitě a růstu) k podpoře investic do klimaticky neutrální ekonomiky.

Zásadně nesouhlasí též se zavedením takzvaných zelených dluhopisů a dalších snah ohrožovat stabilitu finančního sektoru apriorním dáváním přednosti zeleným kritériím před standardními finančními ukazateli a parametry.

Za páté, výbor pro evropské záležitosti je toho názoru, že je nezbytné z důvodu ohrožení konkurenceschopnosti evropských ekonomik a nedostatku prostředků ve veřejném a soukromém sektoru k nákladnému přechodu na uhlíkově neutrální EU odmítnout a výrazně přehodnotit Zelenou dohodu pro Evropu a na ni navazující Investiční plán pro udržitelnou Evropu.

Výbor opět pověřil předsedu výboru, aby to sdělil předsedovi Komise a postoupil to usnesení mimo jiné také pro informaci výboru pro životní prostředí a výboru hospodářskému.

Kolegyně, kolegové, omlouvám se, že jsem vám to takhle zdlouhavě četl ta usnesení, ale musel jsem to udělat proto, protože jednací řád naší Sněmovny v části patnácté § 109 Projednávání záležitostí Evropské unie říká, že návrhy aktů a jiných dokumentů Evropské unie projednává bez zbytečného odkladu výbor pro evropské záležitosti na základě předběžného stanoviska vlády. To se stalo. Výbor pro evropské záležitosti může takový návrh postoupit jinému věcně příslušnému výboru a zároveň může určit termín, do kterého má být návrh projednán. To se všechno stalo. Odst. 4 pak říká: Nemí-li usnesení v souladu s odst. 3 nebo § 46 odst. 4 písm. c) zařazeno na pořad nejbližší schůze, nebo jestliže o tom zařazení nerozhodla Sněmovna v souladu s § 54 odst. 4 a 6, považuje se za vyjádření Sněmovny. Žádná z těch věcí v odst. 4 § 109a uvedených se nestala.

Čili to usnesení, které jsem vám tady pracně přečetl, se v tuto chvíli považuje za vyjádření Sněmovny. Je tedy vyjádřením Sněmovny. Takže Sněmovna k té Zelené dohodě svoje vyjádření již tedy vyslovila ústy výboru pro evropské záležitosti.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. Omlouvám se, že jsem tak to zdlouhavě hovořil, ale musím říct, že to hlavní meritum věci, to, že výbor evropský má takovouto pravomoc danou jednacím řádem, kterou samozřejmě využil, jsem považoval za nesmírně důležité. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem vystoupí pan předseda Farský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolil načíst návrh usnesení, který jsem si i dovolil rozdat na vaše stoly alespoň vždycky jeden na klub, ale není tak dlouhé, tak myslím, že to jde zaznamenat i hlasově.

To usnesení tedy zní: Poslanecká sněmovna – a tak dále – žádá vládu, aby do 30. září 2020 předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky harmonogram postupu projektových příprav a termínu zahájení rozhodujících opatření k plnění koncepce ochrany před následky sucha pro území České republiky.

Možná vám to přijde takové hodně kostrbaté a strojené, ale já tady vycházím z poziční zprávy meziresortní komise Voda – sucho za rok 2019, která právě na straně tři konstatuje, že aby došlo k pozitivnímu posunu naplňování koncepce, bude zřejmě nezbytné schválit vládou závazný harmonogram postupu projektových příprav a termínu zahájení rozhodujících opatření, a to organizačních, technologických, technických a legislativních, která se podle stanoveného rozsahu budou realizovat v časovém souběhu. Tímto způsobem lze dosáhnout změny stávajícího trendu v přístupu k realizaci, ale i vnímání problematiky sucha a nedostatku vody, protože v období vodního blahobytu, ve kterém zatím žijeme, se navrhovaná opatření jen stěží připravují, natož realizují. Harmonogram postupu projektových příprav a termínu zahájení rozhodujících opatření by měl být projednán v obou komorách Parlamentu České republiky, aby nepřesahoval přes délku volebního období.

Tím ten návrh usnesení je tedy zcela v souladu s vládním materiálem, který toto dává jako doporučení dalšího postupu v naplňování koncepce. To, co jsem doplnil navíc, je termín 30. září, ale vzhledem k tomu, že tento materiál je už nějaký ten týden, nebo spíše měsíc schválen, tak předpokládám, že tento harmonogram tak, jak tady je doporučeno, nebude nic nového. A pro nás je to nezbytné, protože pak ta diskuse o tom, co se dělá, co se nedělá, co by se dělat mělo, je samozřejmě daleko efektivnější, fundovanější a ve finále i smysluplná. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Přečtu omluvy, než dám slovo paní poslankyni Daně Balcarové. Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík se omlouvá dnes do konce jednacího dne z rodinných důvodů, pan poslanec Jan Skopecek dnes od 15.00 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Markéta Adamová Pekarová z jednání Poslanecké sněmovny dnes od 16.10 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů. Prosím, paní poslankyně Balcarová, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem moc ráda, že se konečně tento bod dostal na plénum Poslanecké sněmovny. Je to po roce a čtvrt, kdy jsme tady tento bod otevřeli poprvé. Je to opravdu velmi dlouho, musím říct ale, že se od té doby hodně věcí změnilo a

některé se změnilo i pozitivním směrem. Já bych chtěla velmi ocenit, že byla zřízena uhelná komise, jejímž cílem je navrhnout, jakým způsobem se má realizovat v České republice odklon od spalování fosilních paliv, to myslím, že je velmi důležité, protože to je vlastně úplně nejdůležitější, co můžeme udělat pro ochranu klimatu v České republice.

Já sama jsem členkou pracovní skupiny, která má za úkol navrhnout legislativní rámec pro tento proces, a věřím, že ještě tedy na půdě Poslanecké sněmovny v tomto volebním období se budeme legislativou, která bude podporovat odklon od spalování uhlí, zabývat. Současně má tato skupina za úkol navrhnout klíč, podle kterého se budou uhelné elektrárny vypínat. A podle současných informací vzhledem ke koronakrizi bychom nejspíše do konce roku měli tyto výstupy představit.

Ráda bych se tady zmínila o iniciativě Fridays for Future, která vlastně byla iniciátorem tohoto bodu na půdě Poslanecké sněmovny, protože jejich první demonstrace, která se konala asi týden před zařazením tohoto bodu, vlastně iniciovala a vyzvala naši vládu, aby se aktivně tímto problémem zabývala. Myslím, že to je naprosto legitimní, že mladí lidé se zajímají o svoji budoucnost a ptají se vlády, co pro to dělá, a chtějí, aby jim skládala účty, protože jde opravdu o ně. Jde tedy i o nás, ale samozřejmě oni mají před sebou velký kus života a je to pro ně úplně zásadní věc, jak bude jejich život vypadat.

Další, co bych ještě chtěla zmínit, že jedna věc je ochrana klimatu a druhá věc je přijímání adaptačních opatření. My dneska tady řešíme problematiku vody a opatření na ochranu vody, a boj proti suchu je jedním z témat, která patří právě do adaptace na postupující změny klimatu. Dovolte, abych vám představila návrh usnesení, který potom v podrobné rozpravě navrhuji k hlasování. Já bych vám ho teď přečetla. Všem klubům jsem ho rozdala v písemné podobě, teď ho přečtu.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky

I. k závazné podpoře dlouhodobé strategie Zelená dohoda pro Evropu předloženou (předloženou) Evropskou komisí, která potvrzuje snahu Evropské unie být lídrem v plnění cílů vyplývajících z Pařížské dohody o změně klimatu;

II. k podpoře cíle snížit emise skleníkových plynů alespoň o 50 % oproti roku 1990 do roku 2030 – a tady jenom podotýkám, že jde o společný evropský cíl;

III. aby maximálně využila příležitosti, které nabízí Zelená dohoda pro Evropu, zvláště pak Fond pro spravedlivou transformaci, které jsou určeny pro sociálně spravedlivý přechod regionů závislých na silně znečišťující ekonomice k udržitelnějšímu hospodářství;

IV. aby výrazně podpořila výzkum, vývoj a inovace v oblasti obnovitelných zdrojů energie (včetně akumulace energie z těchto zdrojů) a jejich využití v našich přírodních podmínkách;

V. aby předložila do 30. 9. 2020 Poslanecké sněmovně informaci o konkrétních krocích, které podniká a hodlá podnikat v reakci na klimatickou změnu.

To je za mě všechno. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji a poslední přihlášená do rozpravy je paní poslankyně Alena Gajdůšková, které předávám slovo. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, pane ministře, nejsem ani tak stará, jako pamatují, takže mi dovoluňte trochu historie.

Nejdříve mi dovoluňte poděkovat Ministerstvu životního prostředí za to, co dělalo a dělá, v Sobotkově i nynější vládě v oblasti reakcí na změnu klimatu. Musím k tomu ale dodat, že toto téma začala intenzivněji řešit už sociálně demokratická vláda Vladimíra Špidly. Po přestávce za vlády pravice pak na pokyn Bohuslava Sobotky byl zřízen odbor udržitelného rozvoje přímo na Úřadu vlády. Ten je nyní mimochodem na Ministerstvu životního prostředí. Ve spolupráci s akademickou sférou a odborníky z praxe pak byla na Úřadu vlády zpracována Strategie udržitelného rozvoje Česko 2030.

Jak už zde bylo připomínáno, dnešní parlamentní debata na téma změny klimatu byla otevřena na základě požadavků a demonstrací studentů. Rozumím obavám mladých lidí z budoucnosti. Jde o jejich životní perspektivu. Přiznávám ale, že by mi připadalo být trochu smysluplnější a možná důležitější jít za nimi do škol a bavit se přímo s mladými lidmi o tom, co se v reakci na změny klimatu dělo, co se dělá a co je ještě potřeba i podle nich udělat. Já doufám, že studenti zájem o toto téma neztratili. Protože my bychom měli mluvit o za prvé závazcích České republiky vůči řešení klimatické změny, jak to připomíná i navrhované usnesení, a za druhé bychom neměli zapomenout na souvislost řešení klimatické změny s podmínkou udržitelného rozvoje.

Jak jsem už řekla, byla to sociálně demokratická vláda, která se zúčastnila koncipování i přijetí Pařížské dohody. Tehdejší premiér Sobotka v prosinci 2017 před podpisem dohody přímo v Paříži uvedl – a teď cituji: Změna klimatu ohrožuje naši národní bezpečnost i ekonomickou prosperitu. Má negativní dopady na boj proti chudobě i na potravinovou bezpečnost a je jednou z příčin migrace. Proto je nezbytné, abychom aktivity zaměřené na snižování emisí skleníkových plynů i adaptaci včlenili do národního rozvojového plánu. Je zřejmé, že tyto kroky si vyžádají nemalé finanční zdroje, technologickou podporu i posílení kapacit. Musíme si však uvědomit, že jde o investice do naší budoucnosti. – To bezesbýtku platí i dnes, je k tomu potřeba dodat.

O dokumentech, které poté byly přijaty, ať už to bylo v roce 2015, nebo 2017, jsem už mluvila ráno. Už vloni mělo být vyhodnoceno plnění adaptační strategie České republiky na změnu klimatu. Já jsem přesvědčena o tom, že Sněmovna by měla znát, měla slyšet, jak je tato adaptační strategie naplňována. A předpokládám, že pan ministr ještě dnes anebo při jiné příležitosti o tom mluvit bude. Upozorňuji, že řešení dopadů klimatické změny není jen v oblasti emisí, ale je v oblasti společenské, hospodářské i ekologické. Jinak než zodpovědným politickým rozhodnutím ale výsledku nelze dosáhnout. To předpokládá soudržnou společnost, spolupráci nejenom

na úrovni národního státu, ale celé Evropy, kontinentu i globální. Tak to formulovala i Rada Evropy v memorandu, kterým se přihlásila k podpoře cílů tisíciletí Organizace spojených národů. A důvod? Životní prostředí nelze uzavřít státní hranicí, i kdyby na ní byl sebevyšší a sebesilnější plot. Nevyřeší to neviditelná ruka trhu. Životní prostředí si nikdo sám pro sebe nemůže koupit. To je možné jen sdílet. To je bytostně sociálně demokratické téma a řešení. Z tohoto pohledu pak je jeden bod jednání Sněmovny opravdu málo pozornosti tomuto osudovému tématu.

Vzpomenu seminář k trvale udržitelnému rozvoji ve Sněmovně taktéž v loňském roce. Vladimír Špidla upozornil, že jestli chce Sněmovna opravdu toto téma řešit, pak se musí zabývat zejména těmito body: to je energetickou efektivitou, je otázka například, proč máme 130 % energie na jednotku HDP proti Německu; oběhovým hospodářstvím a materiálovou náročností, kvalitou půdy a krajinným plánováním. To pro ty, kteří se tím zabývají, samozřejmě není nic nového. Ale je potřeba to pořád v této struktuře vnímat.

Dovolím si dodat, že pokud mluvíme o energetice, měla by také naše debata a zejména podpora směřovat k pokrokovým technologiím, podpoře vědy a výzkumu, kde jsme na světové špičce především v oblasti malých a solných reaktorů a reaktorů čtvrté generace. Myslím si, že o tom mluvíme málo a ta podpora by tam měla být masivnější.

Dámy a pánové, postupně se zabývat těmito body si musíme uložit jako úkol sami pro sebe. Pro Sněmovnu. Vítám proto usnesení paní kolegyně poslankyně Balcarové. V navrženém usnesení podporuji zejména požadavek vůči vládě pod bodem číslo 4, to je podpora vědy a výzkumu. Chápu ale, že některé body tohoto usnesení mohou být pro některé nepřekročitelné. Byla by ale opravdu škoda s vaničkou vylít i dítě, a proto navrhuji, abychom toto navržené usnesení hlasovali po jednotlivých bodech.

Před rokem jsem měla také návrh usnesení, ale věci se posunuly, nebudu tedy žádný návrh usnesení k tomuto projednávanému bodu navrhopvat. Jenom chci požádat, abychom jako podvýbor pro udržitelný rozvoj se zabývali dvěma zásadními věcmi, to je informací o opatřeních jednotlivých resortů pro naplňování adaptační strategie České republiky na změnu klimatu, a dále abychom si vyžádali předložení aktualizovaného implementačního plánu strategického rámce z roku 2017.

Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, varuji skutečně před podceněním podmínek pro zvládnutí klimatické změny a představou, že klimatickou změnu můžeme zvládnout sami jako jednotlivý stát. Sociálně rozdělená společnost ztrácí schopnost spolupráce. Nemůže proto zvládnout osudovou výzvu, kterou před nás klimatická změna staví. To reflektuji i cíle udržitelného rozvoje Organizace spojených národů. Společně úsilí jak na úrovni České republiky, Evropské unie, tak světa o plnění těchto cílů je první předpoklad pro zvládnutí možného ohrožení, které klimatická změna může znamenat, pokud se na její dopady včas nepřipravíme. Jako sociální demokratka se s těmito cíli tisíciletí plně ztotožňuji a jsem přesvědčena o tom, že právě sociálně demokratický koncept, rovnováha mezi prosperitou, sociální citlivostí a ochranou životního prostředí, je schopen zvládnout tuto existenciální výzvu, kterou před nás klimatická změna staví.

Jsem ráda, že se tomu resorty, Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí skutečně věnují tak, jak jsme dnes celý den sledovali. A děkuji za to, děkuji i vám všem ve Sněmovně, že tomuto tématu věnujete svoji pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Jan Zahradník. (Někteří poslanci vyjadřují nelibost.) Já bych poprosil, abychom se ztišili a přestali tady projevovat svoje nadšení.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, přihlásil jsem se s faktickou poznámkou, abych byl držen časem, a tak si jenom dovolím říct, že jsem již řekl jednou, že Sněmovna vlastně ústy výboru pro evropské záležitosti, obrazně řečeno, usnesení k Zelené dohodě pro Evropu i k tomu investičnímu plánu přijala. Takže podle mého názoru již není o čem hlasovat. My máme usnesení k Zelené dohodě, máme jasné stanovisko. Je mi ale jasné, že Sněmovna jako suverén může hlasovat, o čem chce, pokud poslanci a poslankyně uznají za vhodné. Nemohu tedy ani paní kolegyni Balcarové, ani panu předsedajícímu, ani komukoliv z vás radit, jak si máte počínat. Stejně tak jako nemohu radit ani kolegům ze STAN, aby předložili svoje usnesení. Jenom říkám, že usnesení bude nadbytečné, usnesení, které již máme, a pak je samozřejmě třeba zvážit, jaký postoj k těmto velmi zřídkačným, ale někdy se vyskytujícím usnesením evropského výboru vzhledem k usnesení Sněmovny Sněmovna zaujme. Zdali ocení to, co výbor učinil, že se tím podrobně zabýval, podrobně to zkoumal a vydal nějaké stanovisko, které třeba teď Sněmovna nějakým svým usnesením smete ze stolu. Pak je třeba možná přemýšlet o tom, jak se v jednacím řádu k jednání evropského výboru zásadně stavět.

Jinak se připojuji k tomu, co říkala paní kolegyně Gajdůšková, aby pokud se Sněmovna rozhodne o návrhu paní zpravodajky Balcarové hlasovat, aby tak bylo učiněno po jednotlivých bodech návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou dále vystoupí pan poslanec Kopřiva. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom panu kolegovi Zahradníkovi vašim prostřednictvím chtěl připomenout, že výbor pro evropské záležitosti zaujímá stanoviska k evropským legislativním i nelegislativním aktům, jako je třeba sdělení Evropské komise, Zelená dohoda, ale výbor primárně zaujímá stanovisko, pravda, jménem Poslanecké sněmovny, ale směrem k Evropské komisi, případně Radě. Kdežto tento bod se jmenuje informace vlády a usnesení směřujeme vůči vládě, takže si myslím, že ta usnesení vlastně nejsou v rozporu a můžou se vzájemně doplňovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejdřív k dvěma předřečníkům. Ta usnesení si protřečí v každém případě, to ale neznamená, že o nich nemůžeme hlasovat a že nemůžeme přijmout jiné usnesení, než tady přijal výbor pro evropské záležitosti. Pokud si dobře interpretujete usnesení výboru, tak vlastně nabádá, aby se změnily podmínky Zelené dohody, kdežto v tom usnesení, jen minimálně ty první tři body, které jste předložili vy, a máte na to plné právo, chcete, abychom podpořili klíčové body Zelené dohody.

Ale já jsem se přihlásil proto, abych se zeptal pana ministra Brabce na to, jak to bude s jadernou energií. Pan premiér bohužel prošvihl historickou šanci prosadit jádro jako bezemisní zdroj v okamžiku, kdy se hlasovalo o Green Dealu, na rozdíl od našich partnerů z Polské republiky. Všimněte si, že se vyžadovala jednomyslnost, které takzvaně bylo dosaženo až na to, že Polsko nebylo pro a vyjednává si velmi cenné výjimky pro svou zemi. A my jediného, čeho jsme dosáhli, že v nějakém doprovodném podtextu k textu je neutrální věta, která říká, že Evropská komise konstatuje a bere na vědomí, že jaderná energie je součástí energetického mixu některých členských zemí, a pan premiér to vydává za to, že prosadil, že jádro je bezemisní zdroj. To bohužel neprosadil. A teď je před námi druhá, díky nešťastným okolnostem a covidové krizi, druhá a poslední šance to prosadit, tak se chci zeptat pana ministra Brabce, jestli o tom vláda jednala, jakou zaujala pozici a zda o to budeme bojovat.

My chodíme společně na vládní výbor, který se zabývá otázkou výstavby nového jaderného bloku. Myslím si, že v České republice po tom, co premiér změnil názor o 180° správným směrem, panuje široká politická shoda, co se týče financování výstavby a garantované ceny za budoucí vyrobenou energii, takže hlavní soubor budeme muset svést na evropském hřišti. A pokud tuto druhou mimořádnou šanci nevyužijeme, tak jsem velmi skeptický k tomu, že se nám to podaří postavit. A to není v zájmu České republiky. A to není soubor vlády s koalicí, proto říkám, že na tom panuje široká shoda. Když se podíváme realisticky, tak to je projekt pro příštích minimálně pět vlád, když budu počítat, že každá bude mít čtyři roky řádné volební období. Tak bych chtěl vědět, jestli tu šanci vláda využije a zda při jednání o projektu obnovy tuto kartu zvedne a bude s ní hrát velmi tvrdě, jako hráli naši partneři z Visegrádu, kolegové z Polska.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. V obecné rozpravě nevidím nikoho dalšího přihlášeného, tudíž obecnou rozpravu končím. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova? Pan ministr. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já už bych to nezdržoval, ale pan předseda Stanjura se zeptal a já odpovím. Ona je to víc otázka na pana premiéra nebo na pana ministra průmyslu a obchodu a vicepremiéra Havlíčka. Ale aspoň tam, kde já jsem byl, vás mohu ujistit, že na všech těch jednáních vlády o jaderné energetice, o naší pozici vůči Evropské unii, a ve všech těch materiálech se jako

velmi silné téma samozřejmě objevuje, že to budeme hájit za každou cenu. Já jsem shodou okolností měl před několika dny jednání s německou spolkovou ministryní životního prostředí, protože Německo bude za několik týdnů předsedat Evropské radě, nebo Evropské unii, a i já jsem řekl, že to je prostě pro nás klíčová podmínka toho, abychom podpořili další klíčové dokumenty, protože úplně jednoznačně pozice České republiky do budoucna je kombinace jaderné energetiky, obnovitelných zdrojů a zbytku plynu, řekněme uhlí, možná do roku 2035–2040, ale prostě bez jádra to nedáme. Není jediný rozhovor, a o tom jsem hluboce přesvědčen, kde je premiér, kde je vicepremiér Havlíček nebo kde jsem já a další kolegové, kde tohle nezazní.

Takže já vás můžu ujistit a všechny můžu ujistit, některým se to líbí více, některým méně, že podpora jaderné energetiky je pro vládu klíčové téma a využijeme každou příležitost tak jako Polsko – samozřejmě Polsko má trochu jinou vyjednávací pozici, to všichni víme, danou velikostí státu, ale my si tohle prostě obhájíme a je to pro nás strašně důležité téma.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já s těmi závěry souhlasím, že to Česká republika potřebuje, a věřím i tomu, že česká vláda se tím na svých jednáních zabývá. Ale fátální selhání premiéra – Green Deal vyžadovala jednomyslnost, nezáleželo na velikosti státu. Kdybychom byli neústupní, tak jsme to mohli prosadit, a prošvihli jsme to. A teď je podruhé, a obávám se, že naposled, opět jednomyslnost, všechna další rozhodování budou většinou, tam už neprosadíme vůbec nic. Já, protože tady není ani pan premiér, ani pan ministr průmyslu, ale bezesporu to s tím tématem souvisí, tu jasnou souvislost vidím, ani nikdo jiný z členů vlády, tak ten prapor musíte nést vy, pane ministře. Já tomu rozumím, co jste říkal, že by bylo lépe, kdyby tady byl ministr průmyslu nebo premiér, nejsou tady.

Klíčová otázka je, proč jsme to už neprosadili v okamžiku, kdy byla vyžadovaná jednomyslnost. Proč to necháváme na okamžik, kdy nás přehlasují? Je to takzvaný ústup do předem připravených pozic, že pak budeme hrdinové a řekneme: bojovali jsme jako lvi, ale oni nás přehlasovali. Ale u Green Dealu nás přehlasovat nemohli a premiér České republiky to odsouhlasil, aniž by jadernou energii jako bezemisní prosadil. A říkám, že díky smutným okolnostem jsme dostali druhou šanci, ale poslední.

A samozřejmě jsou v tom plánu obnovy velmi dramaticky nevýhodné podmínky pro Českou republiku. Nevím, jestli jste to všichni četli nebo jestli to všichni víte, ale na občana má dostat Slovensko desetkrát víc než Česká republika. Vidíte v tom nějakou logiku? Vidíte v tom dobré vyjednávání České republiky? A to se nechci porovnávat s Polskem, které má být třetí největší příjemce a určitě nebude třetí zemí nejvíce zasaženou krizí, a já jim to přeji jako našim dobrým sousedům.

Jestli se ale budeme bit v prsa jenom tady a budeme říkat něco jiného doma pro domácí publikum a v Bruselu budeme ustrašení, ani to nenavrhneme a nebudeme si

trvat na svém, tak máte pravdu, pane ministře, my to nedáme. Za patnáct dvacet let nebude dostatek elektrické energie v České republice. Já vím, že velmi často se posuzují jednotlivé kroky délkou volebního období, případně jak blízko jsou volby. Ale v tomto případě si to nemůžeme dovolit. Sedm let jsme promarnili. A máme shodu v České republice. A je cenná. My se nemusíme pít o to, jestli to chceme, nebo ne. Aspoň ne s námi. Ale protože chodím na ten vládní výbor, tak jsem vlastně nezaznamenal nějaký odpor ke krokům, které připravuje vláda k tomu projektu. Nezaznamenal. A chodí tam zástupci všech sněmovních stran. To se málokdy stane. Ale jestli to prošvihneme teď? Druhá a poslední šance, kde se bude hlasovat jednomyslně? Tak už to nedáme, pane ministře.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou je přihlášen pan Jan... Není. Pardon. Omlouvám se, není otevřená rozprava. Není otevřená rozprava. Rozpravu jsem ukončil. Pan ministr měl závěrečné slovo. Pan ministr měl závěrečné slovo a reagoval na něho pan předseda Stanjura s přednostním právem. V tuto chvíli otevírám podrobnou rozpravu, do které mám přihlášenou paní poslankyni Danu Balcarovou.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom bych se ráda přihlásila k návrhu usnesení, který jsem představila v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, děkuji. Dobrá. A pan Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Hlásím se k návrhu, který jsem přednesl v rámci obecné rozpravy, který říká: "žádá vládu, aby do 30. září 2020 předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky harmonogram postupu projektových příprav a termínů zahájení rozhodujících opatření k plnění Koncepce ochrany před následky sucha pro území České republiky." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: V tuto chvíli nevidím nikoho dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy. Do podrobné rozpravy pan poslanec Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych po domluvě, pokud to bude procedurálně správně, po domluvě s navrhovatelem, chtěl rozšířit to usnesení v bodu čtyři, resp. usnesení paní Balcarové, které by nově znělo: "aby výrazně podpořila výzkum, vývoj a inovace v oblasti obnovitelných zdrojů energie, včetně akumulace energie z těchto zdrojů, a výzkum malých modulárních reaktorů a jejich využití v našich podmínkách." Předám písemně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nikoho dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy nevidím, tudíž podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, jestli je

zájem o závěrečná slova. Vidím, že není. Poprosím paní zpravodajku, aby nás provedla procedurou hlasování.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám tedy v tuto chvíli tady tři usnesení – od pana poslance Farského, od pana poslance Třešňáka a ode mě. Ráda bych vyslyšela výzvu, kterou i vítám, paní poslankyně Gajdůškové, abychom hlasovali usnesení po bodech. Takže nejdřív bychom hlasovali usnesení, které jsem předložila já, a pak bychom hlasovali usnesení pana kolegy Farského a potom to usnesení, které navrhuje pan kolega Třešňák, jestli takto souhlasíte. (Reakce v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. Já to zopakuji. Prosím, pan Kováčik k proceduře.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Děkuji. Jestli jsem dobře rozuměl, pane předsedající, vašim prostřednictvím paní poslankyni Balcarové, její návrh usnesení po jednotlivých bodech, jak je předložila. Ano? (Předsedající: Ano.) Tak děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já jsem to chtěl zopakovat, že budeme hlasovat návrh usnesení paní poslankyně Balcarové po bodech a pak budeme hlasovat samostatně usnesení pana poslance Farského a pana poslance Třešňáka.

Všechny jsem vás svolal. Odhlásím vás. Přihlaste se prosím svými kartami. Prosím.

Poslanec Lukáš Černožský: Omlouvám se. Já bych navrhl trošku změnu v rámci té procedury, protože tam se liší ten bod číslo čtyři, tam je to, pokud jsem pochopil, tak je spíš protinávrh kolegy Třešňáka, takže by měl být ten bod čtyři tím, že se to hlasuje postupně, by měl být jako první. Pokud bude akceptován, tak potom už by se nehlasovalo o bodu čtyři od kolegyně Balcarové. Pokud by od kolegy Třešňáka neprošel, tak by se hlasovala kolegyně Balcarová. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: To je bod číslo čtyři paní kolegyně Balcarové.

Poslankyně Dana Balcarová: Ano. Já bych možná i navrhla to, že...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Počkejte, počkejte. Já to zkusím zrekapitulovat. Budeme hlasovat o bodech paní poslankyně Balcarové – po bodech jedna, dva, tři. Budeme hlasovat o čtvrtém bodu pana poslance Třešňáka. Pokud

projde, tak je to ukončené. A budeme hlasovat dále o návrhu pana poslance Farského. (Ohlas v sále.)

Poslankyně Dana Balcarová: Já mám pět těch bodů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Takže páté usnesení paní Balcarové. A pak budeme hlasovat o usnesení pana poslance Farského. Pokud neprojde čtyřka pana Třešňáka, tak budeme hlasovat čtyřku vaši.

Poslankyně Dana Balcarová: Já bych ještě měla alternativní řešení k proceduře, že bych se vzdala toho bodu číslo čtyři a nahradila bych ho tím návrhem pana kolegy Třešňáka. Protože vlastně já s tím souhlasím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. Takže já to úplně shrnu, ať to úplně nekomplikujeme. Tím pádem je to jednoduché.

Budeme hlasovat po bodech jedničku, dvojku, trojku paní Balcarové, čtyřku pana Třešňáka, pětku paní Balcarové a pak usnesení pana poslance Farského.

Nechám hlasovat o této proceduře, že jsme se na tom takhle shodli.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 9, přihlášeno 105 poslankyň a poslanců, pro 101, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Takže prosím, paní zpravodajko, první návrh usnesení.

Poslankyně Dana Balcarová: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky "za prvé, k závazné podpoře dlouhodobé strategie Zelená dohoda pro Evropu předloženou (předložené) Evropskou komisí, která potvrzuje snahu Evropské unie být lídrem v plnění cílů vyplývajících z Pařížské dohody o změně klimatu".

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 10, přihlášeno 104 poslankyň a poslanců, pro 26, proti 20. Návrh byl zamítnut. Další návrh prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: "k podpoře cíle snížit emise skleníkových plynů alespoň o 50 % oproti roku 1990 do roku 2030". Jenom podotýkám, že se jedná o společný evropský cíl.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 11, přihlášeno 105 poslankyň a poslanců, pro 28, proti 13. Návrh byl zamítnut. Další návrh prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: "Za třetí, aby maximálně využila příležitosti, které nabízí Zelená dohoda pro Evropu, obzvláště Fond pro spravedlivou transformaci, které jsou určeny pro sociálně spravedlivý přechod (regionů) závislých na silně znečišťující ekonomice k udržitelnému hospodářství;"

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 12, přihlášeno 105 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 21. Návrh byl zamítnut. Další návrh prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Za čtvrté. Teď čtu vlastně ten alternativní návrh pana kolegy Třešňáka: "aby výrazně podpořila výzkum, vývoj a inovace v oblasti obnovitelných zdrojů energie, včetně akumulace energie z těchto zdrojů, a malých modulárních reaktorů a jejich využití v našich přírodních podmínkách".

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 13, přihlášeno 105 poslankyň a poslanců, pro 44, proti 5. Návrh byl zamítnut. Další návrh prosím.

Poprosím klid v sále, ať slyšíme, o čem hlasujeme!

Poslankyně Dana Balcarová: "Za páté, aby předložila do 30. 9. 2020 Poslanecké sněmovně informaci o konkrétních krocích, které podniká a hodlá podnikat v reakci na klimatickou změnu."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 14, přihlášeno 105 poslankyň a poslanců, pro 46, proti 6. Návrh byl zamítnut. Další návrh prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Teď čtu návrh pana poslance Farského: "Žádá vládu, aby do 30. 9. 2020 předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky harmonogram postupu projektových příprav a termínů zahájení rozhodujících opatření k plnění Koncepce ochrany před následky sucha pro území České republiky."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 15, přihlášeno 105 poslanců, pro 54, proti 5. Návrh byl přijat.

Tímto jsme se vypořádali se všemi návrhy usnesení. Končím projednávání tohoto bodu.

Jelikož jsme vyčerpali program této mimořádné schůze, končím tuto mimořádnou schůzi. Přeji vám pěkný večer. Připomínám, že pokračovat budeme zítra ráno v 9 hodin 49. schůzí.

(Schůze skončila v 17.32 hodin.)